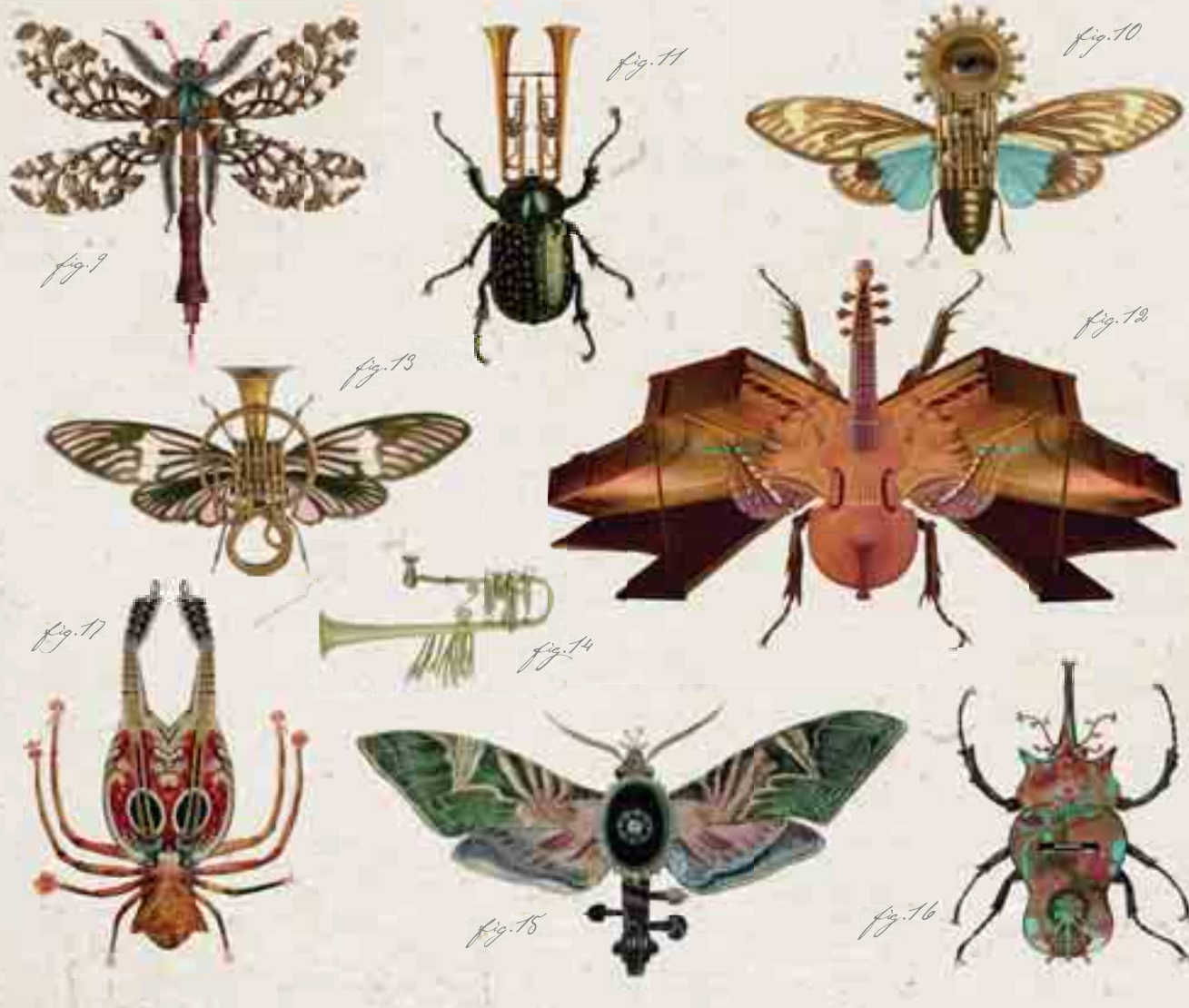

f

PRAŽSKÉ JARO 2018 ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

73. mezinárodní hudební festival

www.festival.cz

Pod záštitou prezidenta České republiky Miloše Zemana

Projekt se uskutečňuje za přispění grantu Ministerstva kultury České republiky.

Festival se uskutečňuje za finanční podpory hlavního města Prahy ve výši 10,5 mil. Kč.

Pražské jaro je členem Asociace hudebních festivalů ČR (AHF), Evropské asociace festivalů (EFA), Světové federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC) a přidruženým členem Mezinárodní asociace uměleckých agentur (IAMA) a Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu (ISCM).

Pražské jaro bylo oceněno prestižní evropskou festivalovou značkou EFFE.

Pražské jaro, o.p.s., Hellichova 18, 118 00 Praha 1, Czech Republic
T: +420 257 310 414, E: info@festival.cz
www.festival.cz

ISBN: 978-80-7383-593-4

OBSAH

Slovo úvodem	4
Festival v číslech	6
To nejlepší z ohlasů	8
Ohlédnutí za 73. ročníkem Pražského jara	10
Partneři a přátelé Pražského jara	14
Společenský život	22
Patroni Pražského jara	30
Pražské jaro mimo koncertní síně	32
Hudební mládí Pražského jara	36
Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro	40
Muzikologická konference	44
Vizuální prezentace Pražského jara	46
Webové statistiky	52
Pražské jaro v médiích	54
Koncerty Pražského jara 2018 a jejich ohlasy	70
#prazskejaro žije!	128
Svatovavřinecká koncertní sezóna	130
Tým Pražského jara 2018	132
Festivalové momenty	134

SLOVO ÚVODEM

© Pražské jaro - Petra Hájská

ROMAN BĚLOR

ředitel Pražského jara, o.p.s

Všechny kulturní instituce v letošním roce stojí před nevyhnutelnou inspirující výzvou uchopit po svém sté výročí obnovení české samostatnosti v rámci nové Československé republiky v roce 1918. Rovněž Pražské jaro jednu z hlavních dramaturgických linek dedikovalo těmto oslavám.

Naším cílem bylo přinést komplexní pohled na celé období moderního státu a sebevědomě vykročit do budoucnosti, jejímiž hybateli jsou a budou dnešní autoři a mladí interpreti. V tomto kontextu považujeme za významné, že zahraniční orchestry z iniciativy Pražského jara ve světové premiéře uvedly skladby dvou mladých českých autorů – Varšavská filharmonie představila novinku Michala Nejtky a prestižní ansámbl Klangforum Wien uvedl dílo Luboše Mrkvičky.

Symbolika oslav stého výročí založení republiky byla rovněž umocněna letošním debutovým koncertem – mladý japonský dirigent Chuhei Iwasaki, který jedenáct let studuje a působí v České republice, totiž uvedl dvě stěžejní díla této dramaturgické linky: *Hudbu pro Prahu 1968* v emigraci působícího českého skladatele Karla Husy a *Klavírní koncert č. 2* Pavla Bořkovce. Iwasaki se pro studium v Praze rozhodl po zážitku z hostování České filharmonie v Japonsku, absolvoval Pražskou konzervatoř a HAMU, je aktivním propagátorem české soudobé hudby. Jeho příběh je přesvědčivým svědectvím o proslulosti české hudby ve světě a magnetismu, kterým láká zájemce o naši kulturu. Právem na ni můžeme být hrdí a v souvislosti se stým výročím české státnosti je důležité i tento aspekt připomínat.

Festival sám je živým svědkem a aktivním účastníkem celé poválečné doby se všemi jejími peripetiemi. Umělecký a lidský étos zakladatelů Pražského jara zosobňuje Rafael Kubelík. Jemu a jeho spolupracovníkům děkujeme za

skutečnost evropského kontinentálního debutu Leonarda Bernsteina na Pražském jaro v květnu 1946. V roce stého jubilea jeho narození si všichni uvědomujeme význam tohoto všestranně geniálního hudebníka a humanisty, k němuž se Pražské jaro hrdě hlásí. Bernsteinův odkaz a pohled na naši moderní historii, která byla tak často stigmatizována útlakem a pronásledováním, i na dnešní hrozby zlehčování minulosti nás vedly k připomenutí významu hudby židovských autorů, kteří se v období první Československé republiky zásadně podíleli na rozkvětu hudby i kultury obecně. Dedikace festivalového koncertu výročí založení Státu Izrael a projekt *Jerusalem* Jordiho Savalla jsou logickou součástí našich snah.

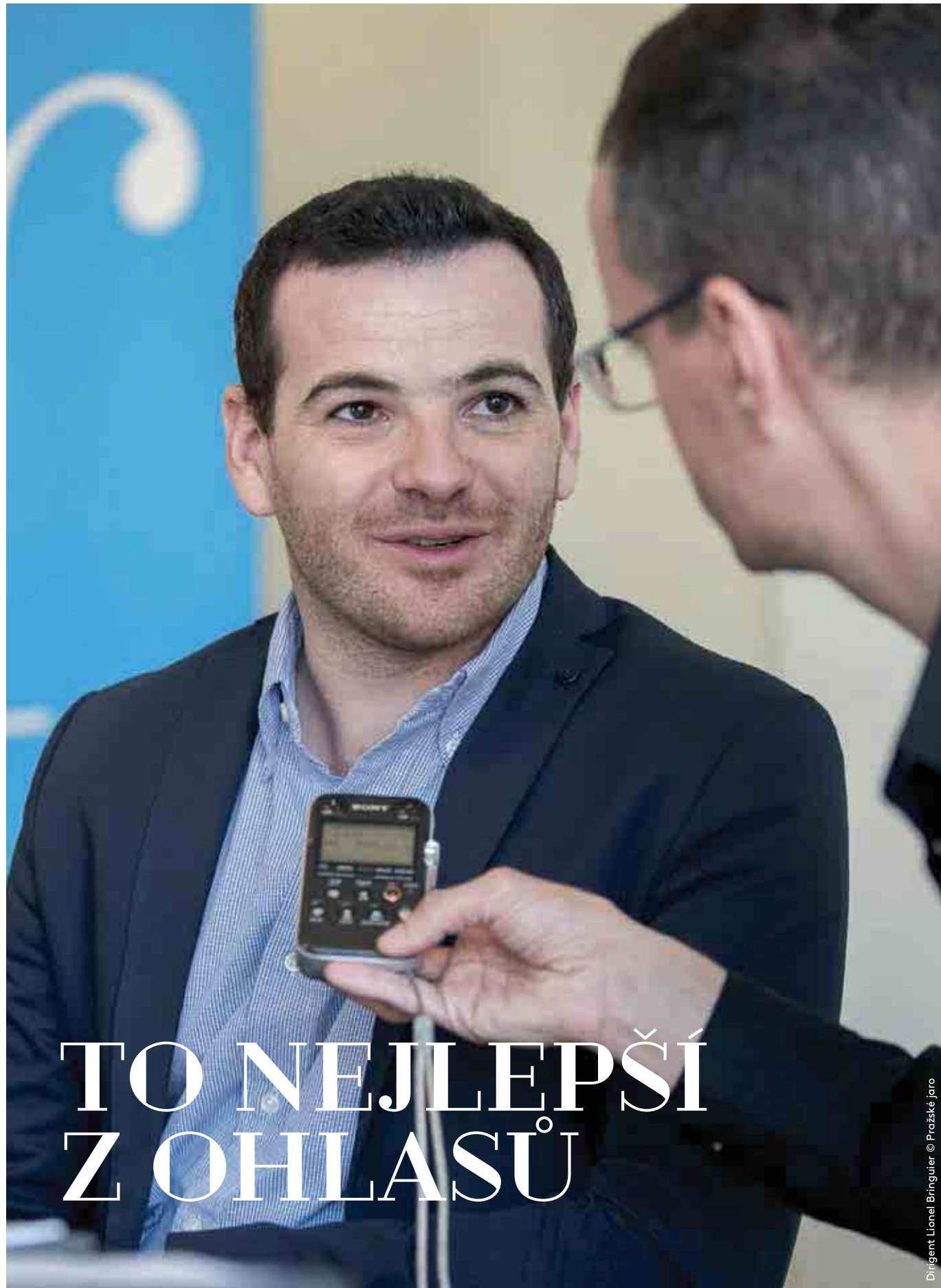
Vedle silného akcentu na česko-slovenský hudební kontext bylo Pražské jaro 2018 mnohohrstevnatým hudebním svátkem, který nás spojuje s celým hudebním světem. Pevně věříme, že tak osvěžujeme naši domácí scénu a přidáváme nové segmenty do mozaiky našeho bohatého národního hudebního dědictví.

Tato závěrečná zpráva přináší ucelený pohled na to, jak program letošního festivalu rezonoval mezi diváky i odbornou veřejností, jaké pozornosti se těšil v médiích. Zároveň podává podrobný analytický a statistický přehled o všech formách prezentace, reklamy i obecné přítomnosti Pražského jara ve veřejném prostoru, přičemž zvláštní zřetel je věnován partnerům a podporovatelům Pražského jara a jejich zasloužené prezentaci ze strany festivalu.

FESTIVAL V ČÍSLECH

Pražské jaro v roce **2018** přineslo na **56** koncertů ve **20** jedinečných místech. Festival přivítal **38** orchestrů, ansámblů a sborů, **67** sólistů, **35** dirigentů a **15** komorních souborů z **23** zemí světa. Z českých umělců to bylo **37** sólistů a **18** dirigentů, **9** komorních souborů a **28** orchestrů, ansámblů či sborů. Ze zahraničí přijelo **30** sólistů a **17** dirigentů, **6** komorních souborů a **10** orchestrů, ansámblů či sborů. Celkově odhadem vystoupilo **1 712** hudebníků českých a **648** zahraničních. V prodeji bylo k dispozici téměř **38 000** vstupenek. Zcela vyprodaných bylo **24** koncertů. Tržby z prodeje vstupenek přesáhly **25 000 000** Kč. Počet příznivců festivalu na Facebooku překonal magickou hranici **10 000** fanoušků. Webové stránky festivalu navštívilo **237 952** zájemců z celého světa. V monitorovaném tisku bylo o **73.** ročníku festivalu publikováno **587** článků. Pro návštěvníky bylo vydáno **40** koncertních programů čítajících **1 176** stran. Celkový náklad činil **20 450** výtisků, tedy **665 000** stran informací o uváděných skladbách a interpretech. V salonku Mastercard Lounge, který přinesl inovativní způsob občerstvení o přestávkách koncertů v Obecním domě, bylo během **15** koncertů servírováno **166** menu. **Tři** fotořepové Pražského jara nafotili během festivalu **12 609** fotografií, celkově **183** gigabajtů dat. Umělci a hosté se během festivalu občerstvili **3 768** litry minerální vody Mattoni. **67** % vstupenek bylo objednáno a uhrazeno online prostřednictvím festivalového webu. Flotila **11** vozů Mercedes-Benz během festivalu najezdila **21 398** km. Festival oslavil **100** let republiky hudbou – zazněla díla **101** skladatelů, přičemž **čtyři** skladby v premiéře české a **sedm** ve světové.

TO NEJLEPŠÍ Z OHLASŮ

Dirigent Lionel Bringuier © Pražské jaro

Slyšeli jsme partituru nezatíženou velkým patosem. /.../ Především jde tedy o vyzařování vycházející k publiku od dirigentského pultu. A to je mladistvé, jakoby dychtivé a směřující kupředu, rozhodně také vstřícné a sympatické. Není to dirigování na efekt, dirigování pro publikum, ale přesto velmi pěkná komunikace s publikem nastává.

13. května, MF DNES, Věra Drápelová

Mahlerova *První symfonie* je přesně tím typem skladby, na jakém se opravdu poznají kvality orchestru a míra autority a umění jeho dirigenta. Amsterdamský Koninklijk Concertgebouworkest se svým šéfem Danielem Gattim v tom byli na Pražském jaru příkladem nejvyššího standardu.

16. května, Harmonie, Petr Veber

K čemu je dirigent? Aby hudba neusínala a divák se nenudil. /.../ Gardiner je podle různých svědectví nekompromisní samovládce. Jeho nesmlouvavost se očividně projevuje v takových detailech, jako je důraz na naprosto dokonalou německou výslovnost. /.../ Zprostředkovává radostnou naději ve sdílené spiritualitě. Gardiner je autokrat, ale ví, co a proč dělá. A má pravdu.

20. května, MF DNES, Věra Drápelová

Vážní rockeři na Pražském jaru. /.../ Festival Pražské jaro si pro letošní ročník objednal u dvou skladatelů původní kompozice a jejich premiéry svěřil renomovaným souborům, čímž oživil dramaturgii a zároveň jim poskytl šanci. Pokud si totiž orchestry ponechají skladby v repertoáru, tak bude mít možnost seznámit se s nimi posluchačstvo v jiných zemích. /.../ Michal Nežtek není typickým skladatelem umělé hudby, jeho aktivity sahají od hraní s Michalem Pavlíčkem přes nejrůznější jazzové projekty až po spolupráci se skupinami jako Plastic People of the Universe či Jablkoň.

23. května, Lidové noviny, Martin Zvěřina

Přesvědčivý a brilantně zvládnutý výkon rakouského souboru Klangforum Wien v Praze padl na úrodnou půdu. Očividně měl na tom též zásluhu z Nizozemí pocházející dirigent Bas Wiegers, jenž celý ten komplikovaný kolos soudobé hudby beze stopy únavy a s neutuchajícím nadšením řídil.

červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Budapešťský festivalový orchestr s Ivánem Fischerem snad publikum Pražského jara nepřivedli přímo k Bohu – to by asi bylo přehnané tvrzení. Nasměrování k totální hudební přesvědčivosti si ale z Obecního domu všichni odnést mohli. A snad i představu, že někde ve věčnosti musí existovat také hudební dokonalost.

25. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

Nikdy jsem neslyšel hrát Brittenův *Klavírní koncert* měkčeji a senzitivněji a obávám se, že sotvakdy uslyším. Andsnes skutečně patří mezi pianistickou elitu a každé jeho vystoupení je zážitkem.

28. května, Harmonie, Věroslav Němec

Při setkání s novináři bylo navíc zřejmé, že Jordi Savall Prahu vnímá jako pozoruhodné místo, kde se v historii setkávaly různé národy a náboženství. Kéž bychom byli schopni to sami tak vnímat. Naše dluhy v poznání blízkovýchodních kultur a jejich kořenů jsou jedním slovem propastné a v našich domácích poměrech to dnes a denně vidíme. Podobný projekt, jako byl *Jeruzalém*, by u nás mohl a měl putovat po všech městech a školách. „*Dějiny jsou klíčem k budoucnosti*,“ upozorňuje Savall.

31. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Daniil Trifonov publikum uhranul nakažlivou rtuřovitostí, nekonečným rezervoárem energie a sugestivně přesným smyslem pro hudební čas (tempo bylo přitom až nebezpečně živé), blýskl se i velebně nosným a poctivým úhozem. V druhé větě mě Trifonov dostal „debussyovským“ přednesem prokofjevovských, mužně pichlavých kantilén, jež klavírista vybavil imponující barevností, viděli jsme optimálně uvolněné ruce.

červenec, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

Nepatřím k těm, kteří festivalu vytýkají konzervativní dramaturgii – být konzervativní dnes často vyžaduje kus odvahy. Formát tradičního koncertu, kde lidé sedí a soustředěně poslouchají, není v dnešní multimediální době tak přežitý, jak se občas říká. Současný posluchač je roztěkanější a zmatenější, a jsme nakonec rádi za každý autentický a umělecky věrohodný pevný bod, jímž Pražské jaro zůstává.

4. června, Lidové noviny, Jindřich Bálek

OHLÉDNUTÍ ZA 73. ROČNÍKEM PRAŽSKÉHO JARA

Pražské jaro 2018 oslavou stého výročí republiky – hodnocení festivalu

Mezinárodní hudební festival Pražské jaro v roce 2018 přinesl na šedesát koncertů širokého spektra hudebních forem klasické hudby a jazzu – hostování slavných symfonických orchestrů ze zahraničí, špičková vystoupení umělců s hudbou komorní, významně byla zastoupena současná tvorba, stejně tak poučená interpretace hudby minulých epoch.

Nadšené reakce publika a odborné kritiky vyvolala hostování zahraničních umělců v čele s **Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam**, **Budapest Festival Orchestra** či **Tonhalle-Orchester Zürich**.

Rezidenční umělec festivalu **Julian Rachlin** se v rámci čtyř festivalových koncertů představil v celé šíři svých talentů – jako houslista, violista, znamenitý komorní hráč i dirigent.

Senzací se stal koncert **English Baroque Soloists** a **Monteverdi Choir** za řízení **sira Johna Eliota Gardinera** či návrat jedné z nejvýraznějších postav světa autentické interpretace staré hudby **Jordiho Savalla**. „Bachovské kreace dirigenta Johna Eliota Gardinera a jeho souborů jsou už několik desítek let konstantou stejně jako projekty typu **Jerusalem**, za nimiž stojí **Jordi Savall**,“ oceňuje kritička **Věra Drápelová** a dodává: „Maďarský dirigent **Iván Fischer** při každém hostování se svým **Budapest Festival Orchestra** dokazuje, co to je mnohaletá práce s hudebníky. Jejich provedení **Mahlerovy Symfonie č. 2** bylo orchestrálním festivalovým vrcholem, jemuž se vyrovnal pouze výkon **Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam** s dirigentem **Danielem Gattim**. **Česká filharmonie** zažila svou hvězdnou chvíli hned na úvod, když si doslova „padla do noty“ s dirigentem **Tomášem Netopilem**, jehož **Má vlast** se zapíše jako esence lehké, vzletné romantiky. Příjemné byly vzpomínky na **Leonarda Bernsteina** – setkání s londýnskými muzikálovými zpěváky bylo zážitkem a potvrdilo, že špičky tohoto žánru jsou dost důstojné i pro Pražské jaro.“

Hlavním tématem festivalu byla oslava stého výročí české státnosti. „Naším cílem bylo přinést ucelený pohled na celé období moderního státu a sebevědomě vykročit do budoucnosti, jejímiž hybateli jsou a budou dnešní autoři a mladí interpreti – i proto jsme dali velký prostor současným českým skladatelům,“ uvedl ředitel festivalu **Roman Bělor**.

To ocenila **Věra Drápelová** na stránkách MF DNES: „V jeho jménu se u nás koná a ještě určitě bude konat leccos, třeba i hasičská vodní show v Praze na Vltavě, nakonec proč ne, ale od špičkových kulturních institucí se přirozeně čeká nějaká myšlenka. Pražské jaro ji letos zhmotnilo do podoby skladeb, které napsali čeští i slovenští soudobí autoři, často přímo na objednávku festivalu. Dalo se jistě jít pohodlnější cestou, ale festivalu slouží ke cti, že tak neučinil. Ať už budou osudy nových děl jakékoli, jejich autoři, mezi nimiž figurovali **Marko**

Ivanović, Michal Nejtek, Luboš Mrkvička a další, rozhodně nabídli podněty k diskusi, což není málo.“

Je důležité připomenout, že z iniciativy pořadatelů světové premiéry festivalem objednaných skladeb uvedly zahraniční ansámblы – **Varšavská filharmonie** v dokonalém nastudování přednesla novinku Michala Nejtky, proslulý soubor **Klangforum Wien** s dílem Luboše Mrkvičky ohromil lehkostí a samozřejmostí interpretace nesmírně náročných partů.

Tuto skutečnost podtrhli mnozí recenzenti, kupříkladu Martin Zvěřina na stránkách Lidových novin píše: „Festival Pražské jaro si pro letošní ročník objednal u dvou skladatelů původní kompozice a jejich premiéry svěřil renomovaným souborům, čímž oživil dramaturgii a zároveň jim poskytl šanci. Pokud si totiž orchestry ponechají skladby v repertoáru, tak bude mít možnost seznámit se s nimi posluchačstvo v jiných zemích. Z tohoto pohledu je taková světová premiéra na Pražském jaru pro skladatele opravdu šancí. Doufejme, že objednávky původních děl se stanou nedílnou součástí festivalu podobně jako Má vlast.“

Československý akcent se zrcadlil rovněž v programech zahajovacího a závěrečného koncertu. *Mou vlast* skvěle zahrála **Česká filharmonie** pod taktovkou **Tomáše Netopila**,

závěrečný koncert patřil **Slovenské filharmonii** s novým šéfdirigentem **Jamesem Juddem**. Na programu byl zajímavý dialog dvou klasiků české a slovenské hudby 20. století – Eugena Suchoně a Leoše Janáčka. *Žalm zeme podkarpatskej* má pro formování slovenské kulturní identity v mnohém podobný význam jako *Má vlast* pro českou svébytnost. Vznik Janáčkovy *Sinfonietty* pak spadá přímo do počáteční dekády první republiky.

Také celkový průběh letošního ročníku hodnotí recenzenti velmi kladně. „Hudební kritici oceňují zahajovací koncert v podání České filharmonie pod vedením Tomáše Netopila, dále se pochvalně zmiňují o vystoupeních amsterdamského Královského orchestru Concertgebouw nebo Budapešťského festivalového orchestru. Celkově považují letošní ročník za vydařený,“ píše se v závěrečné zprávě vydané ČTK.

„Považuji za dobrý nápad svěřit *Mou vlast* Tomáši Netopilovi, který z ní udělal krásnou svěží a mladistvou kompozici. Byla to romantika v tom nejlepším smyslu slova,“ říká hudební kritička MF DNES Věra Drápelová. „Některé koncerty by se daly označit jako sázka na jistotu, což byl případ orchestrů staré hudby Monteverdi Choir a English Baroque Soloists vedených jejich zakladatelem sirem Johnem Eliotem Gardinerem a projekt Jerusalem Jordiho Savalla.

Tenorista Jan Vacek a dirigent James Judd © Pražské jaro - Petra Hajsáková

Jordi Savall – Jerusalelem © Pražské jaro - Ivan Malý

Zrovna toto jsou však konstanty, které jsou vždy tak inspirativní, že každé setkání s nimi je zážitkem,“ dodává Drápelová.

Šéfredaktorka Hudebních rozhledů Hana Jarolímková uvádí, že Pražské jaro nezapomnělo na **Víkend komorní hudby** a oblíbená **nokturna a matiné**. Mezi své největší festivalové zážitky řadí **Královský orchestr Concertgebouw Amsterdam, Tonhalle-Orchester Zürich**, výkony **Leifa Oveho Andsnese** v Brittenově *Klavírním koncertu op. 13* či **Budapešťského festivalového orchestru**. Jarolímková chválí i vystoupení **Varšavské filharmonie**. „V rámci letošního ročníku jsme se dočkali nejedné dramaturgické lahůdky,“ uzavírá Hana Jarolímková.

Podle hudebního publicisty Tomáše Hejzlara Pražské jaro nesází pouze na vnější efektnost. „Průběžnou **promyšlenou dramaturgii**, obsahovou i interpretační, naopak vytváří tematické oblouky, což by mělo být pro souvislé akce prioritní,“ říká Hejzlar.

„Ani leckdy zaslechnuté poznámky na jistou konzervativnost festivalu letos neobstojí: vystoupení Klangforum Wien, Prague Modern, Epoque Quartet, uvedení Brittenova *Klavírního koncertu* v podání Leifa Oveho Andsnese, Szymanowského, Kabeláče, Slavického, Nováka, Adámka, Smolky, ale také iniciování novinek (Michal Nejtek) a premiéry (Marko Ivanović), to vše nasvědčuje tomu, že se festival neuzavírá do konzervativní ulity,“ hodnotí Alena Sojková z Týdeníku Rozhlas.

Michaela Vostřelová, zástupkyně šéfredaktora časopisu Harmonie, na letošním ročníku Pražského jara oceňuje především množství **nové české hudby**, které na něm zaznělo. „Velké zahraniční festivaly zcela samozřejmě podporují současnou tvorbu objednávaním a prováděním nových kompozic. Věřím, že Pražské jaro své návštěvníky přesvědčilo o tom, že objevovat novou hudbu může být stejně vzrušující jako porovnávat různá pojetí stokrát slyšené Dvořákovy symfonie,“ konstatuje Vostřelová.

Recenzent Lidových novin Jindřich Bálek se ve svém závěrečném hodnocení zamýšlí: „Nepatřím k těm, kteří festivalu vytýkají konzervativní dramaturgii – být konzervativní dnes často vyžaduje kus odvahy. Formát tradičního koncertu, kde lidé sedí a soustředěně poslouchají, není v dnešní multimedialní době tak přežitý, jak se občas říká. Současný posluchač je roztěkanější a zmatenější, a jsme nakonec rádi za každý autentický a umělecky věrohodný pevný bod, jímž Pražské jaro zůstává.“

Prodeje vstupenek

V prodeji bylo k dispozici téměř 38 tisíc vstupenek. Zcela vyprodaných bylo 24 koncertů – největšímu zájmu se těšila hostování zahraničních umělců a ansámblů. Tržby z prodeje vstupenek mírně překročily loňský rekordní ročník, když dosáhly 25,3 mil Kč.

PARTNEŘI A PŘÁTELE PRAŽSKÉHO JARA 2018

Ministr kultury Ilja Šmíd, primátorka Adriana Krnáčová a galerista Jiří Švestka při slavnostním zahájení festivalu.

Ředitel festivalu Roman Bělor a Martin Herrmann, předseda představenstva a CEO společnosti innogy Česká republika a. s.

Partneři Pražského jara 2018

Pražské jaro 2018 pod záštitou prezidenta České republiky

Již v roce 1946 započal prezident Edvard Beneš tradici trvající desítky let – udělování prezidentské záštity Mezinárodnímu hudebnímu festivalu Pražské jaro. Navázal na ni i současný prezident **Miloš Zeman**, který letos festivalu udělil záštitu.

Ministerstvo kultury České republiky

„Hlavní dramaturgickou linií je letos přirozeně reflexe stého výročí založení Československé republiky; programový svorník je sklenutý především nad pilíři zahajovacího a závěrečného koncertu v podání České a Slovenské filharmonie. Přeji proto všem návštěvníkům hluboké umělecké zážitky, umocněné slavnostní náladou velkého národního jubilea.“

Tato slova ministra kultury **Ilji Šmída** provázela letošní 73. ročník festivalu Pražské jaro.

Ministerstvo kultury České republiky je v roce 2018 již tradičně nejsilnějším finančním a institucionálním partnerem festivalu. Na letošní ročník přispělo částkou 23,9 miliónů korun, což představuje necelých 25 % celkového rozpočtu festivalu. Tato podpora je pro festival mimořádně důležitá i z hlediska symbolického, ve smyslu upevnění statusu nejvýznamnějšího festivalu klasické hudby v České republice a předního ambasadora české kultury v zahraničí. Logo ministerstva bylo uvedeno na všech komunikačních materiálech a procházelo kompletní outdoorovou a spotovou kampaní a tištěnou inzercí v ČR i v zahraničí.

Hlavní město Praha

*„Čeští a slovenští skladatelé dlouhodobě utvářejí obraz Česko-slovenska i České republiky ve světě a my nyní máme možnost jim Pražským jarem, věnovaným především jejich dílu, srdečně poděkovat. Hlavní město se i prostřednictvím své dlouhodobé podpory festivalu k těmto díkům připojuje a mým osobním přáním je, ať se i letos tato oslava hudby a české státnosti vydaří co nejlépe,“ uvedla primátorka hlavního města Prahy **Adriana Krnáčová** ve své zdravotní.*

Pražské jaro je dominantní kulturní událostí v životě hlavního města České republiky, partnerství s hlavním městem Praha tedy sehrává nezastupitelnou roli. V roce 2018 obdrželo Pražské jaro od hl. m. Prahy finanční podporu ve výši 11 miliónů korun, což představuje přibližně 12 % rozpočtu festivalu v tomto roce. Pražské jaro bylo zařazeno mezi sedm prioritních akcí hlavního města Prahy, které v sezóně 2017–18 získaly významnou marketingovou podporu města v rámci propagace Prahy v regionech České republiky a ve vybraných zahraničních destinacích. Logo hl. m. Prahy procházelo celou outdoorovou a spotovou kampaní, tištěnou inzercí v České republice i v zahraničí. Primátorka hl. m. Prahy **Adriana Krnáčová** dle tradice festival zahájila dne 12. května v reprezentativních prostorách Primátorského salonku Obecního domu, pár minut před úvodními tóny zahajovacího koncertu se Smetanovou *Mou vlastí*. Paní primátorka je též patronkou Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a je předsedkyní správní rady obecně prospěšné společnosti Pražské jaro.

innogy Česká republika a. s. partner festivalu

*„Umíme si vážít kvalitní klasickou spolupráci, a proto již téměř čtvrt století dodáváme energii Pražskému jaru,“ říká **Martin Herrmann**, předseda představenstva a CEO.*

Miroslav Lukeš, generální ředitel Mastercard

Společnost innogy je tradičním partnerem festivalu již 23 let. K pokračování v této tradici došlo i v roce 2018. Svým příspěvkem se podílela na financování festivalu přibližně 5 % jeho rozpočtu. Logo společnosti bylo uvedeno v kompletní outdoorové, televizní a internetové spotové kampani, v tištěné inzerci v České republice a v zahraničí.

Mastercard partner festivalu

*„Tým Mastercard i já osobně jsme velice rádi, že můžeme být partnerem tak mimořádné události, jako je Pražské jaro. Pražské jaro je celosvětovým pojmem a zároveň také mostem, který zprostředkovává špičkovou hudbu v jedinečném prostředí májové Prahy. Bezesporu přispívá k tomu, že Praha patří mezi nejvýznamnější světové kulturní metropole, ale také nabízí českým i zahraničním posluchačům neobyčejné příležitosti k poslechu nejlepších interpretů klasické hudby,“ uvedl **Miroslav Lukeš**, generální ředitel Mastercard Česká republika, Slovensko a Rakousko.*

Společnost Mastercard se v roce 2018 stala novým partnerem festivalu s příspěvkem odpovídajícím přibližně 4 % festivalového rozpočtu. Přinesla s sebou nejen finanční podporu, ale také řadu technologických inovací a nových služeb, které přispěly k většímu komfortu návštěvníků Pražského jara.

Česká televize generální mediální partner

*„Festival Pražské jaro je sice o něco starší než Česká, potažmo Československá televize, ale stále o osmadvacet let mladší než Československo. A právě v duchu výročí založení československého státu se letošní ročník ponese. Bezmála padesát koncertů bude nejen upomínkou naší bohaté historie, ale i dokladem toho, jak nezbytné je udržovat klasickou hudbu živou, ctít tradice a zároveň se nebát přicházet s novými nápady,“ zamýšlí se ve své zdravotní **Petr Dvořák**, generální ředitel České televize.*

Generální ředitel České televize Petr Dvořák na tiskové konferenci Pražského jara

Česká televize byla i letos generálním mediálním partnerem festivalu. Podobně jako v předchozích ročnících pokračoval i letos publicistický pořad Echo Pražského jara, který mapuje ty nejzajímavější momenty v průběhu festivalových tří týdnů. 25 dílů Echa bylo odvysíláno ve 20:20 po Událostech v kultuře na programu ČT art. Slavnostní zahajovací koncert 12. května byl tradičně živě přenášán nejen programem ČT art, ale také na velkoplošnou obrazovku do pražského parku Kampa. Tohoto open-air přenosu se zúčastnily dva tisíce diváků, kteří si mohli bezplatně vychutnat zahajovací koncert festivalu na dekách či lehátkách na travnaté ploše Kampy. Česká televize se též stala partnerem koncertu Varšavské filharmonie a koncertu České filharmonie s dirigentem Davidem Robertsonem.

Český rozhlas hlavní mediální partner

*„Český rozhlas je s festivalem spjat od samého počátku. Toto partnerství je upevňováno pravidelným vystoupením Symfonického orchestru Českého rozhlasu. V roce 2018 zahrál SOČR na festivalu celkem třikrát, při jednom z těchto koncertů jsme oslavili 95. výročí zahájení pravidelného rozhlasového vysílání,“ uvedl **René Zavoral**, generální ředitel Českého rozhlasu.*

Český rozhlas je partnerem festivalu již od roku 1946. Díky této spolupráci si celou řadu koncertů Pražského jara mohou vyslechnout i zájemci z nejvzdálenějších koutů naší země, zásluhou spolupráce v rámci Eurorádia také posluchači napříč Evropou. V roce 2018 měl Český rozhlas již potřetí titul Hlavního mediálního partnera. Český rozhlas se také stal partnerem koncertu 27. května, kde byla uvedena kantáta Antonína Dvořáka *Svatební košile* v podání Symfonického orchestru Českého rozhlasu, dirigenta Christiana Arminga, pěvců Adama Plachetky, Evy Hornýákové a Richarda Samka.

Monika Palatková, ředitelka agentury CzechTourism

Houslista a dirigent Julian Rachlin si nemohl vynachválit komfort vozů Mercedes-Benz, oficiálního automobilu festivalu.

Economia, a. s. mediální partner

Mediální dům Economia, a. s. v rámci mediálního partnerství poskytl festivalu inzertní plochy v Hospodářských novinách a jejich přílohách, týdenících Respekt, Ekonom a rovněž na webových portálech iHNed a Aktuálně. V rámci spolupráce byly rovněž vydány dvě pražskojarní přílohy – v prosinci 2017 a dubnu 2018 – které přinesly celou řadu exkluzivních rozhovorů s hvězdnými umělci. Tiskoviny mediálního domu Economia, a. s. byly k dostání na vybraných koncertech Pražského jara. Logo Hospodářských novin procházelo kompletní outdoorovou kampaní a vybranou tištěnou inzercí v České republice.

Agentura CzechTourism a Ministerstvo pro místní rozvoj partner

Agentura CzechTourism se stala již podruhé významným partnerem festivalu. V letošním roce podpořila především aktivity, jež svou dramaturgií a obsahem připomínaly 100. výročí vzniku Československa. Jako partnerský koncert si agentura CzechTourism zvolila taktéž uvedení Dvořákových *Svatebních košil* dne 27. května v Obecním domě. Své jméno spojila i s Muzikologickou konferencí k výročí české státnosti, kterou Pražské jaro uspořádalo na půdě Národního pedagogického muzea J. A. Komenského. Kromě samotného festivalu podpořila agentura CzechTourism německý, španělský a japonský press trip, v rámci kterých navštívilo Pražské jaro 14 novinářů z významných španělských, japonských a německých deníků či hudebních periodik.

Mercedes-Benz oficiální automobil

Společnost Mercedes-Benz Česká republika s.r.o. pokračovala v roce 2018 v mnohaleté tradici spolupráce s festivalem

a setrvala na pozici Oficiálního automobilu. V letošním roce zapůjčila Pražskému jaru flotilu 11 vozů, které zajišťovaly veškerou nutnou přepravu během festivalu i hudební soutěže a celkově najely 21 400 km. Společnost Mercedes-Benz se stala také partnerem koncertu 31. května v Mercedes Foru Praha, kde vystoupil Rostislav Fraš CZ-SK Quintet.

Subterra, a. s. partner koncertu

Pražské jaro pojí se společností Subterra dlouholeté partnerství, kterého si velmi vážíme. Tato významná stavební firma si letos v rámci spolupráce vybrala koncert České filharmonie s dirigentem Keithem Lockhartem 25. května v Obecním domě, kde zazněly vedle děl Aarona Coplanda a Samuela Barbera slavné muzikálové kusy Leonarda Bernsteina v interpretaci Vojtěcha Dyka a zahraničních muzikálových sólistů.

Česká telekomunikační infrastruktura, a. s. – CETIN technologický partner

„Po dvou letech působení v pozici generálního partnera se letos společnost CETIN stává technologickým partnerem hudebního festivalu Pražské jaro. Vzájemná spolupráce tedy dále pokračuje, pouze trochu pozměněným způsobem. Jako technologický partner se CETIN podílel zejména na organizaci přenosu zahajovacího koncertu Pražského jara ze Smetanovy síně do parku Kampa,“ řekl Martin Vlček, předseda představenstva České telekomunikační infrastruktury, a. s. (CETIN).

Společnost CETIN se v roce 2018 stala technologickým partnerem festivalu. Tato podpora se zhmotnila především v projektu open-air přímého přenosu zahajovacího koncertu na velkoplošnou obrazovku umístěnou v malebném prostranství parku na pražské Kampě. Přímý přenos zahajovacího koncertu se konal již třetím rokem, přičemž pokaždé je o tuto akci vyšší

Ředitel festivalu Roman Bělou a manažerka Prodejní galerie Moser Irena Pekarová

zájem než v letech předchozích. Formát akce umožňuje Pražanům a návštěvníkům Prahy být zdarma svědkem zahájení Pražského jara, a přitom relaxovat v příjemném prostředí parku s možností spojit koncert s piknikem či s aktivitami pro děti.

Severočeské vodovody a kanalizace, a. s. partner koncertu

Tato vodohospodářská společnost ze severočeského regionu se řadí k dlouholetým a věrným podporovatelům festivalu. V letošním roce si jako partnerský koncert zvolila vystoupení orchestru PKF – Prague Philharmonia s houslistkou Olgou Šroubkovou a dirigentem Julianem Rachlinem, které se konalo 23. května v Rudolfinu.

InterContinental Prague oficiální hotel

Hotel InterContinental Prague se stal i v roce 2018 Oficiálním hotelem festivalu. Bylo zde ubytováno třináct sólistů a dirigentů, dále stovcetičlenný orchestr z Amsterdamu, kteří zde strávili celkem 148 tzv. pokojo-nocí. V rámci partnerství poskytuje InterContinental Prague Pražskému jaru zázemí pro konání tiskových konferencí, kterých se zde během letošního festivalu konalo šest. InterContinental Prague se letos stal partnerem koncertu Tonhalle-Orchester Zürich s dirigentem Lionelem Bringuierem a klavíristou Leifem Ovem Andsnesem dne 22. května v Obecním domě.

MOSER partner Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro partner Premium salonků

Společnost Moser poskytla svou podporu v podobě ručně vyrobených cen pro laureáty Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Činí tak již 16 let. To nejlepší z českého

Nápoje Bohemia Sekt byly osvěžením společenských akcí festivalu.

sklářského umění tak putovalo těm nejlepším účastníkům soutěže v oborech violoncello a lesní roh. Partnerství se společností Moser tak spojuje dva zcela různé umělecké obory – špičkovou klasickou hudbu a křišťálové sklo nejvyšší kvality. Tato spolupráce doznala v letošním roce významného rozšíření. Sklárna Moser spojila své jméno nejen s Mezinárodní hudební soutěží Pražské jaro, ale i s reprezentativním Premium salonkem, který festival poskytuje VIP klientele a významným hostům. Při této příležitosti společnost Moser zapůjčila festivalu ručně broušené vinné sklenice ze série „Motýlek“, jež patří k hitům letošní moserovské kolekce skla a harmonicky se snoubí s vizuálem Pražského jara 2018, který je též ve znamení motýlů.

České aerolinie, a. s. partner koncertu

Titul partnera koncertu náleží v roce 2018 i tradiční tuzemské letecké společnosti České aerolinie. I tato firma si jako svou partnerskou akci zvolila koncert Tonhalle-Orchester Zürich dne 22. května ve Smetanově síni Obecního domu.

Bohemia Sekt oficiální sekt

Společnost Bohemia Sekt se stala dodavatelem nápojů pro Premium salonky, tiskové konference a další exkluzivní společenské akce festivalu včetně slavnostní zahajovací recepce. Na této recepci měli hosté možnost degustovat rozmanitou škálu produktů Bohemia Sekt ve speciálním designovém baru, jež tato společnost přivezla a instalovala v prostorách Obecního domu. Společnost Bohemia Sekt tak představila hostům Pražského jara nejen svůj sortiment šumivých vín, ale také pestrou škálu tichých vín z řady Sommelier Club – Víno Mikulov.

Minerální vody Mattoni jako vítané osvěžení umělců v zákulisí.

Mattoni

V letošním roce jsme se poprvé spojili se společností Karlovarské minerální vody, a. s., která umělcům Pražského jara zajistila pitný režim v podobě pestré škály svých nealkoholických nápojů. Za tuto užitečnou pomoc jsme velmi vděční.

Další mediální partneři

Velmi si vážíme spolupráce s dalšími médii, především děkujeme hudebním magazínům Harmonie, Hudební rozhledy a HIS Voice, dále rozhlasovým stanicím Classic Praha a Radio Proglas.

Další partneři

České dráhy, Židovské muzeum v Praze, Národní divadlo, Museum Kampa, Český spolek pro komorní hudbu při České filharmonii, Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97, Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského v Praze, Hudební fakulta AMU, Národní technické muzeum, České vysoké učení technické, Terezín Music Foundation, NH Prague City a The Grand Mark Prague.

Zahraniční kulturní instituce, velvyslanectví a nadace

Ročník 2018 finančně podpořily tyto subjekty: Institut Adama Mickiewicze (Polsko) Acción Cultural Española (AC/E) Česko-německý fond budoucnosti Rakouské kulturní fórum Nadační fond obětím holocaustu Nadace Bohuslava Martinů Polské velvyslanectví v Praze Velvyslanectví Státu Izrael Italský kulturní institut v Praze

Festivaloví mecenáši se pravidelně setkávají o přestávkách koncertů, aby se podělili o své zážitky.

Udělené záštity

Mezinárodnímu hudebnímu festivalu Pražské jaro 2018 udělili záštitu prezident České republiky Miloš Zeman a primátorka hl. m. Prahy Adriana Krnáčová. Vybraným koncertům festivalu byly uděleny záštity velvyslance/velvyslankyně nebo velvyslanectví Švýcarska, Velké Británie, Norska a Nizozemského království.

Přátelé Pražského jara

Velice si ceníme podpory, kterou každoročně vyjadřují festivalu členové Přátel Pražského jara, podporovatelé a mecenáši.

V sezóně 2017/18 nabídl klub Přátel Pražského jara svým členům řadu exkluzivních benefitů včetně setkání s těmito mimořádnými osobnostmi: profesor Cyril Höschl, klavírista Andrej Gavrilov, módní návrhářka Liběna Rochová a otolaryngolog Aleš Hahn.

Mezi nejvýznamnější podporovatele festivalu z řad Přátel Pražského jara patří (v abecedním pořadí) Natálie Bočorišvili, Lenka Filgasová, Petr Gross, Aleš Hahn, Renata Hochelber, Ivana Juránová, Pavel Kobes, Martin Kučera, Milan Kuršel, Helen Noll, Christian Noll, Marie Suková, Karel Švec, Jana Zaoralová a společnosti Mediiform spol. s r. o., STEINEL Technik s.r.o. a VTG Engineering s.r.o. (Uvedeni jsou pouze členové, kteří ke zveřejnění poskytli svůj souhlas.)

Pod záštitou

Partner festivalu

Generální mediální partner

Partneři koncertů

Oficiální automobil

Partner Premium salonku a Partner soutěže

Další mediální partneři

Zahraniční kulturní instituce, velvyslanectví a nadace

Institut Adama Mickiewicze/Polska Muzik – AC/E – Česko-německý fond budoucnosti – Rakouské kulturní fórum – Nadační fond obětím holocaustu – Nadace Bohuslava Martinů – Polský kulturní institut – Italský kulturní institut – Velvyslanectví Státu Izrael

Za finanční podpory

Partner festivalu

Hlavní mediální partner

Oficiální hotel

Partner Premium salonku a Partner soutěže

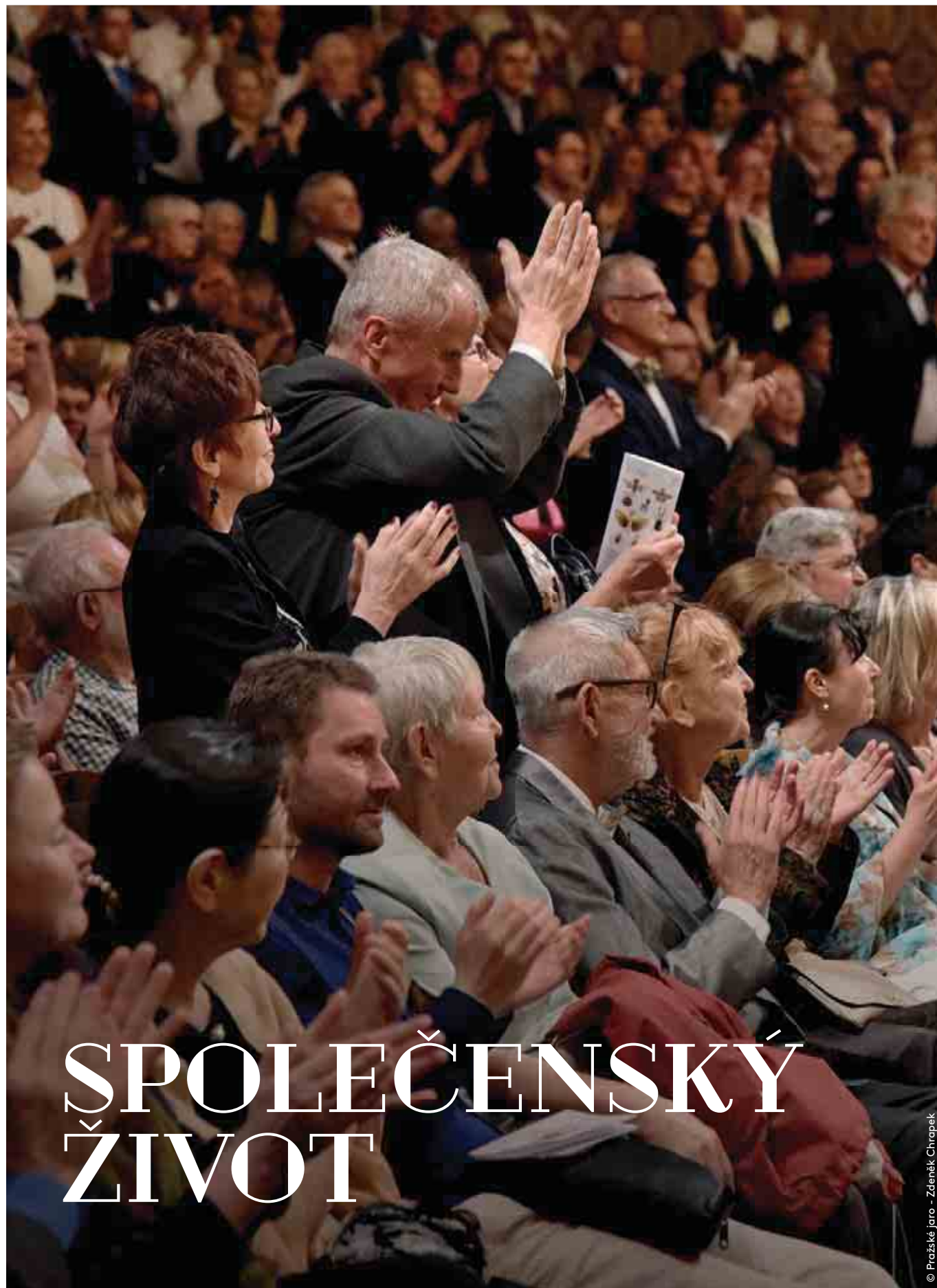

Další mediální partneři

Zahraniční kulturní instituce, velvyslanectví a nadace

Institut Adama Mickiewicze/Polska Muzik – AC/E – Česko-německý fond budoucnosti – Rakouské kulturní fórum – Nadační fond obětím holocaustu – Nadace Bohuslava Martinů – Polský kulturní institut – Italský kulturní institut – Velvyslanectví Státu Izrael

SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Pražské jaro jakožto špičkový festival nenabízí jen hudební zážitky, ale je také místem bohatého společenského života. Ten zahrnuje slavnostní recepce, partnerské eventy, Premium salonky či mikrosvět setkávání jednotlivců.

Slavnostní zahájení

Mezi nejatraktivnější události pražské kulturně společenské sezóny patří právě Zahajovací koncert Pražského jara.

Letos jsme měli tu čest přivítat ministra kultury Ilju Šmída a primátorku hl. m. Prahy Adrianu Krnáčovou, kteří festival slavnostně zahájili.

Vedle představitelů veřejného života a zástupců našich partnerů se slavnostního zahájení zúčastnili i patroni Pražského jara, např. herečka Hana Maciuchová, módní návrhářka Liběna Rochová či sportovní komentátor Petr Vichnar. Velkou radost nám udělala účast Marie Sukové, vdovy po houslovém virtuosovi Josefu Sukovi, či dirigenta zahajovacího koncertu Tomáše Netopila.

Premium servis

Všichni ti, kteří touží po nevšedním a luxusním zážitku, si mohou u vybraných koncertů zakoupit tzv. Premium vstupenku, v jejíž ceně je zahrnut speciální VIP servis.

Přednostní odbavení bez front, samostatná šatna, welcome drink před koncertem, tištěný program a katalog, občerstvení o přestávce či po koncertě ve vyhrazeném salonku a někdy jako bonus setkání s umělcem. Premium salonky se tak staly oblíbeným a vyhledávaným místem pro část klientely Pražského jara a také pro partnery a spolupracovníky,

kterým festival poskytnutím Premium servisu prokazuje svůj vděk a pohostinnost.

Mastercard Lounge

Partnerství Pražského jara se společností Mastercard přineslo řadu technologických inovací v podobě nových služeb zlepšujících komfort návštěvníků. Mastercard Lounge je jednou z nich.

Tato služba umožňuje zakoupení kvalitního občerstvení pro přestávku koncertu předem online, přičemž návštěvník Pražského jara si takto pořízené občerstvení vychutná ve speciálním salonku vyhrazeném pro tento účel – Mastercard Lounge. Tento salónek se stal další platformou pro společenská setkání návštěvníků Pražského jara, kteří vyhledávají nadstandardní služby.

Společenské akce partnerů

V rámci partnerských koncertů se konala řada společenských setkání, která organizovaly partnerské společnosti innogy, Mastercard, Subterra, Severočeské vodovody a kanalizace, České aerolinie, Moser, InterContinental Prague, Česká televize a Economia.

Majestátní závěr

Závěrečný koncert byl oslavou 100. výročí Československa a svým obsahem tak potvrdil hluboké sepjetí obou národů. Důležitost této události potvrdila účast slovenské ministryně kultury Ľubice Laššákové (vedle českého ministra kultury Ilji Šmída) spolu s velvyslancem Slovenska Peterem Weisssem. Slovenská filharmonie uvedla závěrečný koncert českou i slovenskou státní hymnou.

James Judd © Pražské jaro - Petra Hlajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Naším hostům jsme nabídli sekt z ručně broušených sklenic série Motýlek z letošní kolekce sklárny Moser.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Podnikatel Peter Kuchár a Tamara Kotvalová, majitelka společnosti Carolinum

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Ředitel festivalu Roman Bělor, generální ředitelka Czech News Center Libuše Šmuclová, módní návrhářka a patronka Pražského jara 2018 Liběna Rochová a manažerka fundraisingu festivalu Magdalena Nováčková

© Pražské jaro - Petra Hajská

Otevřeli jsme Premium salonky posluchačům, pro které je festival uměleckou i společenskou událostí.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Vybrané kulinařské speciality umocňují umělecký zážitek.

Šédirigent Royal Concertgebouw Orchestra Daniele Gatti a ředitel festivalu Roman Bělor po skončení koncertu v Obecním domě.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Ředitel festivalu Roman Bělor, šédirigent Budapešťského festivalového orchestru Iván Fischer a sopranistka Christiane Karg po uvedení Symfonie č. 2 Gustava Mahlera „Vzkříšení“.

© Pražské jaro - Petra Hajská

Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral, ředitel festivalu Roman Bělor a dirigent Christian Arming

© Pražské jaro - Petra Hajská

Sportovní komentátor České televize a patron Pražského jara 2018 Petr Vichnar

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch

Tiskový mluvčí Pražského jara Pavel Trojan Jr. a herečka a patronka Pražského jara 2018 Hana Maciuchová

© Pražské jaro - Petra Hajská

Ministr kultury Ilya Šmíd a poslanec Miroslav Kalousek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Se sedm výrazných osobností českého veřejného života se stalo patrony Pražského jara 2018. Svou patronací zdůraznily, jak důležitou roli v jejich životě klasická hudba sehrává. „Ačkoliv lidský rozum je obdivuhodným nástrojem chápání světa, není nástrojem jediným. Vyslovit nevyslovitelné či popsat nepopsatelné umí nejen poezie, ale i hudba,“ uvedl psychiatr **Cyril Höschl**, jeden z patronů letošního Pražského jara.

„Poslech klasické hudby mně dává pocit splynutí, sounáležitosti a svobody. Zavřu oči a nechám se unášet barevnými kompozicemi,“ prozradila módní návrhářka **Liběna Rochová**. Herečka **Hana Maciuchová** se vyznala z obdivu k tvůrcům – „...ta obrovská dokonalost vynikajících uměleckých osobností nás posluchače přesahuje.“ Emoční sílu hudby zdůraznila herečka **Vanda Hybnerová**: „Hudba v mém životě, ač jsem naprostý hudební analfabet, znamená víc, než si myslím. Jsou to životní etapy, které vždy provází hudba. A díky ní si mohu přivolat vzpomínky. Někdy naprosto konkrétní, někdy jen esenci.“ Nejmladší z patronů festivalu, třicetiletá herečka **Šárka Vaculíková**, vyrůstala obklopena hudbou. „Vybavuji si nedělní rána, z obýváku je slyšet hra na klavír, ze snu mě probouzí skladba Přívětivá krajina Bedřicha Smetany. A tak bych i vyjádřila svůj vztah k vážné hudbě. Zůstala pro mě, přívětivou krajinou, která konejší mou duši.“ Herec **Jiří Lábus** je mezi přáteli vyhlášeným znalcem klasické hudby. „Možná vás překvapí, že herec většinou veselých rolí má rád vážnou hudbu, ale mohu vás ujistit, že vážná hudba může být i veselá,“ řekl. „Je neuvěřitelné, že naše tak malá země je v oblasti vážné hudby velmocí.“

K milovníkům klasické hudby se řadí i moderátor **Petr Vichnar**. „Každoročně se na Pražské jaro těším, na to, že nádherná hudba a atmosféra tohoto jedinečného festivalu, řečeno s americkým jazzovým bubeníkem a kapelníkem Artem Blakeym, odploví prach z každodenního života.“

S těmito osobnostmi byl režisérem Martinem Suchánkem natočen krátký video-spot, jenž zachycuje emotivní prožitek při koncertu klasické hudby. „Sledovat v detailu kamerou tváře známých osobností se zavřenýma očima při poslechu hudby byl experiment, který podle mne dopadl skvěle,“ zhodnotil Suchánek. „Když se plně soustředily jen na hudbu, zapomněly na kameru a na svět kolem sebe a v jejich tvářích se začala zračit hudba. A o to šlo, převést hudbu do výrazu tváře.“

Patron Pražského jara 2018 Jiří Lábus

© Pražské jaro - Petra Hájská

Dirigent Tomáš Netopil a psychiatr, prof. Cyril Höschl

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

Módní návrhářka Liběna Rochová s dcerou Magdalenou Rochovou, architektkou

© Pražské jaro - Petra Hájská

PRAŽSKÉ JARO MIMO KONCERTNÍ SÍNĚ

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

Open-air na Kampě

Mezi nejžádanější koncerty Pražského jara patří ten zahajovací, vstupenky na něj bývají vyprodány během několika prvních minut. Proto klademe velký důraz na to, aby tento koncert mohli slyšet i zájemci, na které se vstupenek nedostalo. Po desítky let se tak děje prostřednictvím přímých přenosů televizních a rozhlasových. Před třemi lety byla založena nová tradice, která zahajovacímu koncertu dává novou kvalitu, v mnohém kontrastní vůči slavnostnímu zahájení v Obecním domě se vši vážností a společenskou okázalostí. V malebném prostředí parku na pražské Kampě se setkávají přátelé, rodiny s dětmi, mladí i staří, cizinci, aby si v uvolněné atmosféře vychutnali erbovní dílo Pražského jara, Smetanovu *Mou vlast*.

Open-air zahájení Pražského jara nabídlo návštěvníkům také **bohatý doprovodný program**, který startoval už v odpoledních hodinách – vystoupení mladých umělců z Prahy, Ostravy, Karlových Varů a Kroměříže.

Vše pochopitelně vyvrcholilo večerním přímým přenosem s **dokonalou projekcí** na velkoplošné obrazovce a prvotřídním zvukem. V tu chvíli se na Kampě shromáždilo přes dvě tisícovky diváků.

Díky spolupráci s iniciativou **ZUŠ Open** se na Kampě představily s klasickým, crossoverovým i populárním repertoárem soubory Big Band Šmeralka z Karlových Varů, Flétnový soubor Musici Gaudentes posílený o nevidomé žáky Školy Jaroslava Ježka z Prahy, saxofonové kvarteto SaxOffOn z Ostravy a BZZUŠ Band ze ZUŠ Klapkova z Prahy.

Festivalové pozvání na Kampu přijal i Pěvecký soubor Gymnázia Kroměříž, který několik posledních let sleduje

a obdivuje dirigentské úspěchy **kroměřížského rodáka Tomáše Netopila**. Kolektiv studentů s pedagožkou Šárkou Motalovou navštívil dopoledne také generální zkoušku České filharmonie v Obecním domě.

Open-air na Kampě dal prostor nejenom mladým hudebníkům, ale rovněž žákům **výtvarných oborů** řady základních uměleckých škol, jejichž díla měli možnost diváci obdivovat na velkoplošné obrazovce celé odpoledne. Součástí akce byla výtvarná dílna zaměřená na práci s měkkým plechem.

Ve chvílích, kdy bylo pódium připravováno na další vystoupení, se ke slovu přihlásily **dokumentární portréty** režisérky Kateřiny Hager, které natočila s českými skladateli, jejichž díla jsme na letošním festivalu nabídli v české nebo světové premiéře: Ondřejem Adámkem, Alexeyem Aslamasem, Markem Ivanovičem, Janem Kučerou, Lubošem Mrkvičkou, Michalem Nejtkem a Lukášem Sommerem.

Diváci měli rovněž příležitost zhlédnout spoty s **Patrony Pražského jara 2018**, jejichž koncept byl založen na sledování prožitku z klasické hudby slavných i opomíjených autorů (Klement Slavický, Pavel Bořkovec, Jan Novák).

Rodinný a piknikový charakter odpoledne a večerního sledování koncertu jsme podpořili možností relaxace na lehátkách **České televize** a nabídkou zapůjčení dek, což využilo bezmála dvě stě návštěvníků.

Open-air zahájení na Kampě by se nemohlo uskutečnit bez našeho **technologického partnera, společnosti CETIN**. Osobní nadšení pracovníků společnosti, zejména Terezy Gálíkové a Vladimíra Bárty, a zapálení pro společnou akci přineslo několik inovací oproti minulosti – kromě již zmíněné možnosti zapůjčení dek divácký komfort zvýšilo bezplatné wi-fi pokrytí stabilním vysokorychlostním

© Pražské jaro - Petra Hájská

internetem, atrakce ve specializovaném stánku společnosti CETIN. A v neposlední řadě, pro ty, kteří se nemohli na Kampu vypravit osobně, byl připraven **profesionální přímý videopřenos odpoledního programu** mladých umělců na Facebook.

Přenos Zahajovacího koncertu do kin

Spolupráce s Českou televizí a s naším technologickým partnerem **CETIN** otevřela cestu přímému přenosu zahajovacího koncertu Pražského jara také do kin v České republice. Smetanovu *Mou vlast* s Českou filharmonií a dirigentem Tomášem Netopilem sledovali diváci v **sedmi kinech** v Čechách a na Moravě: v Mostu, Chomutově, Náchodě, Lišově, Vsetíně, Kroměříži a Hodoníně.

Infocentrum Pražského jara

Pro letošní ročník festivalu jsme se rozhodli Infocentrum Pražského jara významně rozšířit a přemístit do atraktivní lokality Václavského náměstí.

Dodavatelem modulu byla opět společnost **Koma Modular** z Vizovic, která tento svůj „Minilighthouse“ instalovala v prostoru nad svatováclavskou tramvají v úrovni ulice Štěpánská.

Infocentrum složené ze dvou modulů v úrovni přízemí a jednoho v patře s vyhlídkou a posezením bylo veřejnosti otevřeno od 12. května denně mezi 10.00 a 20.00. Své služby nabízelo až do posledního dne letošního ročníku festivalu.

Infocentrum obsluhovali vždy dva asistenti, kteří poskytovali **informace o programu festivalu**, pomáhali návštěvníkům s rezervacemi vstupenek, nabízeli tiskoviny (programová brožurka, programový katalog, leták s tipy patronů Pražského jara a program Klavírního festivalu Rudolfa Firkušného 2018) či bezplatné upomínkové předměty.

Návštěvníci Infocentra byli svědky koncertu oceněných účastníků Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro v oboru lesní roh Hany Sapákové a Yuna Zenga a ostravského saxofonového kvarteta SaxOffOn.

V neděli 27. května 2018 jsme společně s naším partnerem, agenturou **CzechTourism**, uspořádali **Den Republiky** s bohatou nabídkou informací o možnostech trávení volného času pro zahraniční i domácí turisty a drobnými atrakcemi.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

HUDEBNÍ MLÁDÍ PRAŽSKÉHO JARA

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

Mezinárodní hudební soutěž

Pražské jaro se dlouhodobě hlásí k výchově mladých hudebníků a svým přístupem se je snaží v jejich uměleckých snahách podporovat. V první řadě to je **mezinárodní hudební soutěž**, kterou více než 70 let pořádáme.

Rozkvět Pražského jara

Necílíme ovšem pouze na budoucí umělce – v rámci programu **Rozkvět Pražského jara** si mladé publikum do 26 let mohlo zakoupit zvýhodněné vstupenky a za symbolickou cenu 200 Kč navštívit některý z 32 koncertů, který byl do nabídky Rozkvětu zařazen, a to včetně takových lákadel, jakými bylo vystoupení sira Johna Eliota Gardinera s jeho English Baroque Soloists a Monteverdi Choir či koncert královských filharmoniků z Amsterdamu.

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Masterclass

Ve spolupráci s Hudební a taneční fakultou AMU se 14. května uskutečnil masterclass s předním violoncellistou a světově uznávaným pedagogem **Jensem Peterem Maintzem**, který byl taktéž členem poroty letošní Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Mistrovský kurz se nesl v uvolněné atmosféře a mladí violoncelloví talenti ocenili otevřenost, s jakou se Maintz podělil o své zkušenosti a postřehy.

ZUŠ Open

Pražské jaro se pak také již druhým rokem podílí na iniciativě **ZUŠ Open** a nově i programu **MenART**, tedy aktivitě, která vznikla pod patronací Magdaleny Kožené a jejího nadačního fondu. „Věříme, že setkání mladých talentů s umělci tohoto formátu se může stát celoživotním, pro rozvoj osobnosti určujícím zážitkem,“ říká ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělor.

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

Side by Side

Hostování jedinečného **Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam** ozdobil velkorysý projekt nizozemských symfoniků, který je symbolicky nazván **Side by Side**. Umožnil mladým hudebníkům, v tomto případě studentům Pražské konzervatoře, zahrát si po boku těch nejlepších. Stalo se tak v prvním čísle koncertu – Weberově předehře opery *Euryanta* op. 81. Hráči Symfonického orchestru Pražské konzervatoře tuto skladbu dopředu nastudovali pod vedením své šéfdirigentky Miriam Němcové. Před vystoupením pak studenti v Praze měli možnost zažít zkoušku se samotným maestrem Gattim, pod jehož taktovkou po boku hráčů z Amsterdamu vystoupili i na festivalovém koncertu. Po odehrání předehry se studenti usadili do sálu, aby vyslechli další skladby koncertu v podání svých slavných kolegů.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Mladí profesionálové

Pražské jaro každoročně umožňuje pěti desítkám **mladých brigádníků** podílet se na organizaci festivalu a načerpat tak cenné zkušenosti, naučit se týmové práci a zodpovědnosti, zažít zákulisí příprav hostování velkých zahraničních orchestrů a hvězd. Ať už se jedná o výpomoc v informačním středisku, pořadatelské službě, pokladně, asistenci produkce či zdánlivé drobnosti, jakou je pamětní kniha Pražského jara – do ní se všichni vystupující umělci zvěční autogramem či vzkazem. A věřte, že když se v jeden večer koná současně více koncertů, nemusí se jednat o lehký logistický úkol.

MEZINÁRODNÍ
HUDEBNÍ
SOUTĚŽ
PRAŽSKÉ JARO

© Pražské jaro - Petra Hájská

Jubilejní 70. ročník

Tradice pražskojarní soutěže sahá až do roku 1947. Tenkrát byl vyhlášen jako první obor housle. Během pozdějších let se stala soutěží multioborovou. Každoročně se zde střídá velký počet sólových nástrojů, komorní hudby, dirigování, skladby i zpěvu. V letošním roce přišly na řadu dva nástroje, které se v historii soutěže objevily již třináctkrát. Violoncello a lesní roh.

V těchto dvou disciplínách se během sedmi dekad soutěže představily takové osobnosti světové úrovně, jakými byli violoncellisté Mstislav Rostropovič, Daniil Shafran, Josef Chuchro, Alexander Večtomov nebo Natalia Gutman, a hornisté Vitalij Bujanovskij a Anatolij Demin, z českých interpretů Zdeněk Tylšar, Jindřich Petráš nebo poslední vítězka z roku 2013 Kateřina Javůrková.

Letos jsme na základě výběrového předkola, v němž se posuzuje videonahrávka s předepsaným repertoárem, ze 106 cellistů a 94 hornistů do Prahy pozvali po 59 soutěžících.

Obor violoncello se konal v Sále Martinů na Akademii múzických umění, obor lesní roh v Národním domě na Vinohradech.

Čtyřicet sedm violoncellistů zahrálo v prvním kole *Rondo g moll* Antonína Dvořáka, výběr z *Etud* Davida Poppera a dvě věty z předklasické sonáty. Dvanáct nejlépe bodovaných postoupilo do druhého kola. Zde musel každý kandidát přednést téměř hodinový program sestavený ze skladeb Ludwiga van Beethovena, Bohuslava Martinů, Franze Schuberta a jedné soudobé skladby, která je každoročně psána na zakázku soutěže. Letos stvořil svoji sedmimi-nutovou kompozici pro sólové violoncello s názvem „*Pírka ptáka Ohniváka*“ skladatel Ivan Kurz. Do finále soutěže postoupili čtyři nejlepší a ve dvou blocích, které jsou již tradičně zahrnuty do festivalových koncertů Pražského jara, zahráli tři části ze *Sólových suit Es dur* nebo *D dur* Johanna Sebastiana Bacha a za doprovodu Symfonického orchestru Českého rozhlasu pod vedením Jiřího Rožně slavný *Violoncellový koncert h moll* Antonína Dvořáka. Porota, která se skládala z předních evropských odborníků – předseda Michal Kaňka z Prahy, Anne Gastinel z Francie, Quirinne Viersen z Nizozemska, Christian Poltéra ze Švýcarska, Emil Rovner z Ruska, Mikael Ericsson ze Švédska a Jens Peter Maintz z Německa – rozhodla, že v letošním ročníku první cena udělena nebude. Druhou obdržel **Václav Petr** z České republiky. Třetí byla rozdělena mezi **Oleksiye Shadrina** z Ukrajiny a Rakušanku **Julii Hagen**. Čestné uznání prvního stupně získal korejský finalista **Gunwoo Park**. Speciální ocenění – a to Cenu za nejlepší interpretaci soudobé skladby a Cenu Bohuslava Martinů – získali **Gabriel Martins** z USA a náš **Václav Petr**.

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Petra Hájská

© Pražské jaro - Ivan Malý

Hornová porota ve složení André Cazalet z Francie, Američan Kerry Turner, Froydis Ree Werke z Norska, Szabolcs Zemplény z Maďarska, Jindřich Petráš a Ondřej Vrabec – Česká republika a předseda poroty Rakušan Radovan Vlatković poslouchali během prvního kola čtyřicet čtyři výkonů. Kandidáti přednesli v prvním kole dvě věty z *Koncertu pro lesní roh a orchestr d moll* Františka Antonína Rösslera-Rosettiho a jednu ze skladeb Klementa Slavického, *Esy-Pekky* Salonena nebo Petera Maxwella Davise. Dvanáctka postupujících do druhého kola si mohla vybrat z koncertů Georga Philippa Telemanna, Christopha Foersterera nebo Johanna Joachima Quantze, dále zahráli povinnou skladbu zkomponovanou pro letošní soutěž – *Virtuosino per corno e pianoforte* Jiřího Gemrota a *Sonátu Es dur* od Paula Hindemitha. Čtyři finalisté vystoupili v Rudolfinu, aby zahráli dvě předepsané skladby – společně s Wihanovým kvartetem *Kvintet Es dur pro rohu, housle, dvě violy a violoncello* od Wolfganga Amadea Mozarta a *Koncert č. 2 Es dur* Richarda Strausse. Doprovodila je PKF – Prague Philharmonia pod vedením dirigenta Marka Šedivého. Porota udělila ceny následovně: 1. cena – **Alexandre Collard** z Francie, 2. cena – **Yun Zeng** z Číny, 3. cena – Švýcarka **Milena Viotti** a Polák **Paweł Cal**. Cena za nejlepší interpretaci soudobé skladby Jiřího Gemrota byla přidělena **Alexandru Collardovi**.

Klavírních doprovodů v průběhu prvního a druhého kola se skvěle zhostili: u violoncell Václav Mácha, Stanislav Gallin a Daniel Wiesner, u horek Jana Goliášová, Andrea Mottlová a Jarmila Panochová.

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

MUZIKO-LOGICKÁ KONFERENCE

„Výročí vzniku moderního demokratického Československého státu, které si v roce 2018 připomínáme, je důležitým podnětem pro různé historizující reflexe,“ říká ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělou. „Toto jubileum významně rezonovalo programem letošního ročníku. Vedle toho jsme ve spolupráci s Národním pedagogickým muzeem J. A. Komenského připravili muzikologickou konferenci, která se tomuto tématu rovněž věnovala.“

Konference s názvem *Con tempo diverso / Vzdálená blízkost společného* se za velkého zájmu odborné veřejnosti uskutečnila ve dnech 30.–31. května 2018.

Garantem konference se stal muzikolog **Petr Daněk**. „Hudba je díky abstraktnosti svého jazyka mimořádně citlivým projevem lidské kreativity a zároveň i racionality. Vypovídá mnohovrstevnatě, ale zároveň i jednoznačněji než ostatní oblasti kultury a vědy, neboť čitelněji odráží opravdovost a upřímnost výpovědi svého tvůrce,“ uvádí Daněk. „I přesto se však v minulosti stávala manipulativním nástrojem a dekorací různých politických proměn.“

Český a slovenský národ prožil větší část uvažovaného století velmi podobně. Prožívali jsme a prožíváme i nyní blízkost, která byla dána podobnou mentalitou, historickou zkušeností a stejným či velmi podobným osudem v procesu politického a mocenského utváření Evropy. Zároveň ale oba národy zažívaly i období vzdalování a utváření své osobitosti na základě odlišných inspirací a cílů.

„Konferenci jsme proto dali název *Con tempo diverso* (V rozdílném tempu), se zdánlivě absurdním podtitulem *Vzdálená blízkost společného*. Jejím smyslem bylo pokusit se vystihnout to podstatné ze společných, ale často i rozdílných období vývoje hudebních kultur obou národů především v období od vzniku společné republiky v roce 1918,“ uzavírá Petr Daněk.

V rámci konference vystoupilo na 24 předních českých a slovenských muzikologů. Jejich příspěvky budou publikovány ve sborníku, jehož vydání je plánováno na podzim tohoto roku.

Přehled přednášejících a témat: (v abecedním pořadí)

ADAMOVIČ, Silvia: *Erwin Schulhoff. Polyštýlovost a multikulturní zdroj cyklu Fünf Pittoresken Op. 31*

BĚLOU, Roman: *Pražské jaro jako svědek našich hudebních, kulturních a politických dějin po druhé světové válce*

BEVERIDGE, David: *Antonín Dvořák a pojem českosti*

BŘEZINA, Aleš: „...pour le moment, je suis la-bas toujours considéré comme un „famous Czech composer“: ambivalentní vztah Bohuslava Martinů k Československu

HALLOVÁ, Markéta: *Zestátnění pražské konzervatoře hudby a osud ředitele Jindřicha Kaana z Albestu*

CHALUPKA, Lubomír: *Nástup slovenskej hudobnej avantgardy v 60. rokoch 20. storočia ako organická súčasť česko-slovenského diskurzu o umeleckej slobode*

IBLOVÁ, Michaela: *Vážná hudba ve stínu budovatelských hesel padesátých let*

KADLEC, Petr: *Nový život Karla Ančerla v emigraci. Co mu dala Kanada, a ne Československo?*

KOTÍK, Petr: *Počátky nové hudby v Praze (1959–1964) z perspektivy dneška*

LEHOTSKÝ, Oskar: *K vzájomným vplyvom českej a slovenskej scény populárnej hudby v rokoch 1969–1989*

MARTINÁKOVÁ, Zuzana: *Vlny úpadku a vzostupu v slovenskej hudobnej tvorbe v druhej polovici 20. storočia*

PUDLÁK, Miroslav: *Česká a slovenská hudba po roce 1945 na mezinárodních festivalech*

REITTEREROVÁ, Vlasta: *Rakousko-české vztahy v hudbě po roce 1948*

SEHNAL, Jiří: *Vývoj pohledu na české hudební dějiny od roku 1945 do dneška*

SPURNÝ, Lubomír: *Helfertova Česká moderní hudba*

ŠEBESTA, Josef: *Za Smetanu a za Dvořáka: hudby vládního vojska při oslavách české hudby v roce 1941 a 1944*

ŠIMERDA, Tomáš: *Hudba v Československé a České televizi od normalizace do roku 2000*

ŠTILEC, Jiří: *Proměny hudebního průmyslu v České republice po roce 1990*

TESAŘ, Stanislav: *Hudební Brno – sto let zápasů o místo na kulturním výsluní*

TYLLNER, Lubomír: *Lidová hudba v péči institucí: lidová píseň v Rakousku, ve svobodném státě, za války a v poválečném období*

VELEK, Viktor: *T. G. Masaryk a hudba*

VELICKÁ, Eva: *Dějiny českých hudebních nakladatelství jako obtisk historického vývoje naší země v letech 1918–2018*

VOJTĚŠKOVÁ, Jana: *Fondy Českého muzea hudby v roce 200. výročí Národního muzea*

VIZUÁLNÍ PREZENTACE PRAŽSKÉHO JARA

Vizuální podoba festivalu Pražské jaro 2018 byla již podruhé dílem studia **Dynamo design**. Svým pojetím navázala na velmi úspěšnou grafickou podobu předešlého ročníku a pokračovala v konceptu „Musica Magica“. Po ornitologicko-hudební exkurzi si na své přišli „entomuzikologové“, zkoumající fascinující tvory, v jejichž evoluci lze vystopovat zušlechťující vliv klasické hudby.

Fantastičtí tvorové byli označeni termínem neotřepe spojícím slova „múza“ a „hmyz“, tedy „**hmúzáci**“. Ti prostupovali celou kampaní 73. ročníku festivalu, přičemž postupně se představilo na **27 jedinečných, do detailu propracovaných druhů**. Ať už na plakátech v herbářovitě úhledných formacích, či živelně obletující inzerce v tištěných médiích či prosvětlené reklamní vitríny pražského mobiliáře.

Ve chvílích vrcholící **outdoorové kampaně** nabízela procházka Prahou nejedno překvapení – pokud jste měli oči i uši otevřené, mohli jste objevovat fantaskní interprety, kteří Vám každou procházku rozkvetlou symfonickou přírodou proměnili ve výjimečný zážitek.

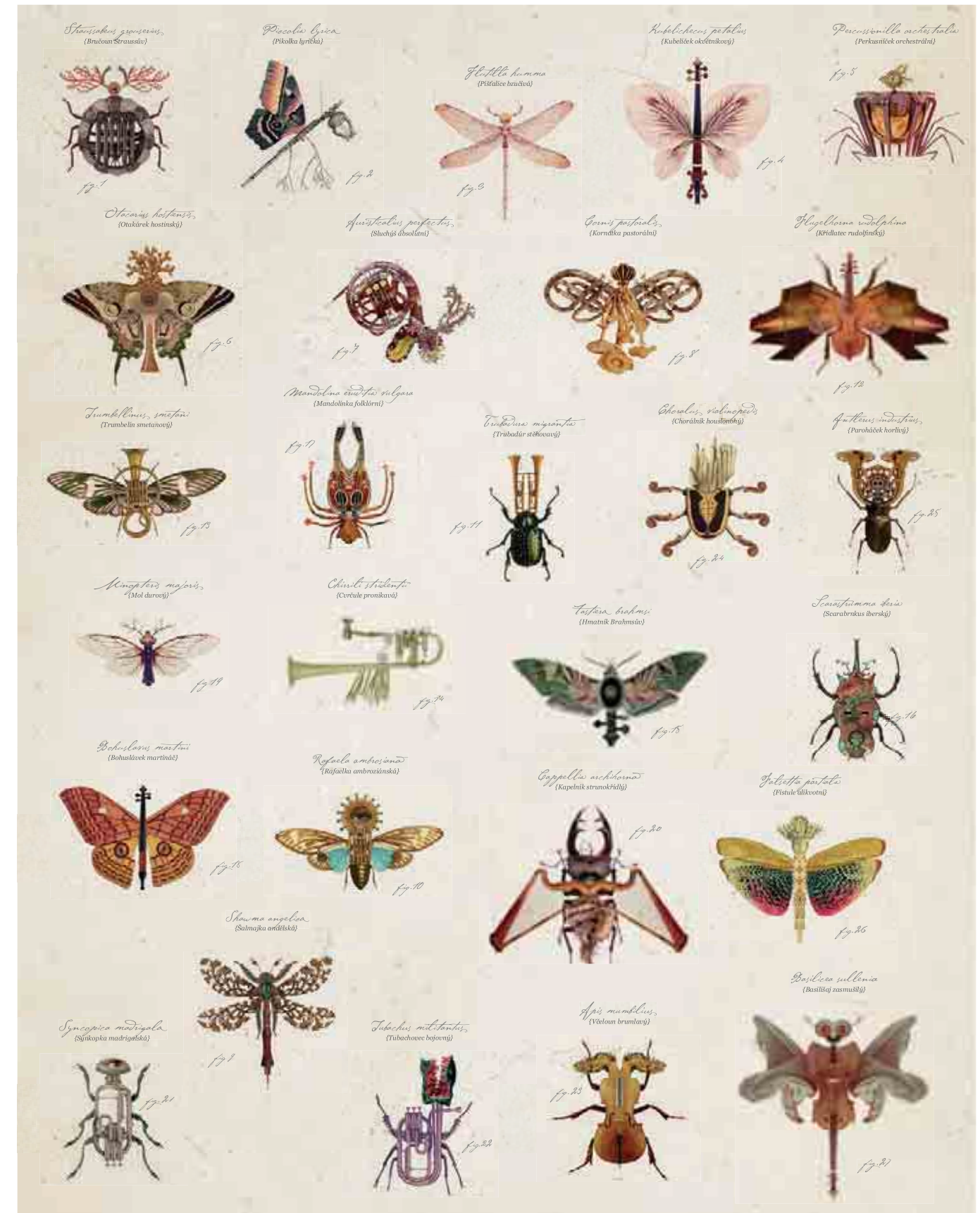
Zájem v ulicích budily **oficiální festivalové vozy**, neboť na naleštěných kapotách elegantních Mercedesů se uvelebili vskutku nevidaní zástupci pestrobarevných motýlů a dalších křídlatců.

Rovněž **festivalový spot** vysílaný Českou televizí a šířený prostřednictvím webu upoutal hravou animací, se kterou byli hmúzáci rozpohybováni.

Rekordnímu zájmu se těšil také **merchandising** – stylová bavlněná taška s originálním potiskem potěšila na 1 300 festivalových příznivců.

Hmúzáci

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

12. 5. – 2. 6. 2018

**PRAŽSKÉ JARO
PRAGUE SPRING**

73. mezinárodní hudební festival / 73rd International Music Festival

www.festival.cz

12. 5. – 3. 6. 2018

**ROYAL
CONCERTGEBOUW
ORCHESTRA**

15. 5. 2018 – 20.00 8 pm
Obecní dům / Municipal House

Daniele Gatti – dirigent / conductor
Danil Trifonov – klavír / piano
Weber / Prokofjev / Mahler

**QUATUOR
AROD**

18. 5. 2018 – 20.00 8 pm
Rudolfinum

Haydn / Webern / Zemlinsky

**TRI PRÍBEHY
LASKY**

29. 5. 2018 – 20.00 8 pm
Obecní dům / Municipal House

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
Andrij Boryla – dirigent / conductor
Jana Hrachová – mezzosoprán
mezzo-soprano
Čajkovskij / Stravinskij / Novák

**JANÁČKOVA
FILHARMONIE
OSTRAVA**

2. 6. 2018 – 20.00 8 pm
Obecní dům / Municipal House

Heiko Matthias Förster – dirigent / conductor
Lucie Silvanová, Martin Kašik,
Norbert Lišý
Martini / Slavický / Suk

**PRAŽSKÉ JARO
PRAGUE SPRING**

73. mezinárodní hudební festival / 73rd International Music Festival

www.festival.cz

12. 5. – 3. 6. 2018

PRAŽSKÉ JARO

73. mezinárodní hudební festival

Vstupenky v prodeji od 12. prosince 2017

www.festival.cz

Za finanční podpory
MINISTERSTVO KULTURY

Partner festivalu
innogy

Partner koncertu
SUBTERRA

Generální mediální partner
Česká televize

Hlavní mediální partner
Český rozhlas

Mediální partner
HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

**PRAGUE
SPRING
COMPETITION**

**OBOE
& FLUTE**

7. 5. – 15. 5. 2019

The 71st annual Prague Spring International Music Competition, a member of the World Federation of International Music Competitions in Geneva, will be held from 7 May to 15 May 2019 in Prague for the instruments OBOE and FLUTE.

Application deadline – 1 December 2018

Competition rules including the repertoire will be announced in July 2018 on competition.festival.cz/en

www.festival.cz

www.festival.cz

**PRAŽSKÉ
JARO 2018**

**FILHARMONIE
HRADEC KRÁLOVÉ**

ST / 30. 5. 2018 – 20.00
Obecní dům, Praha

Debut Pražského jara
Chuhei Iwasaki – dirigent
Marek Kozák – klavír
Husa / Bořkovec / Dvořák

40^{let} filharmonie
hradec
králové

SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU
Ivanovič / Kabeláč / Wagner / Čajkovskij
19. 5. 2018 / Obecní dům

**JANÁČKOVA
FILHARMONIE
OSTRAVA**
Martini / Slavický / Suk
2. 6. 2018
Obecní dům

**PRAŽSKÉ
JARO 2018**

Darujte
Pražské jaro!
Poukazy
na koncerty
v roce 2018
v prodeji.

12. 5. – 3. 6. 2018

**PRAŽSKÉ JARO
PRAGUE SPRING**

73. mezinárodní hudební festival / 73rd International Music Festival

Vstupenky v prodeji od 12. prosince 2017. Tickets go on sale on 12 December 2017.

www.festival.cz

Za finanční podpory
MINISTERSTVO KULTURY

Partner festivalu
innogy

Partner koncertu
SUBTERRA

Generální mediální partner
Česká televize

Hlavní mediální partner
Český rozhlas

Mediální partner
HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Oficiální automobil
Official Car
Mercedes

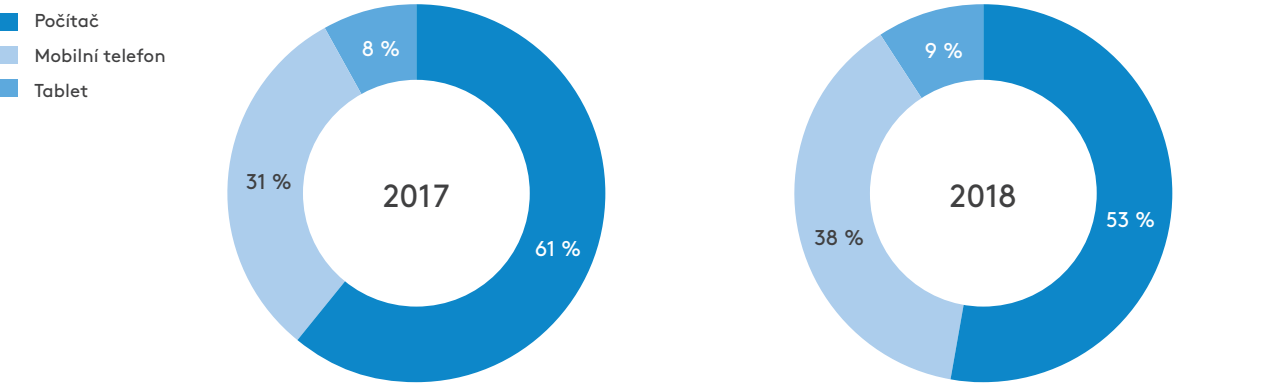
Oficiální hotel
Official Hotel
INTERCONTINENTAL

WEBOVÉ STATISTIKY

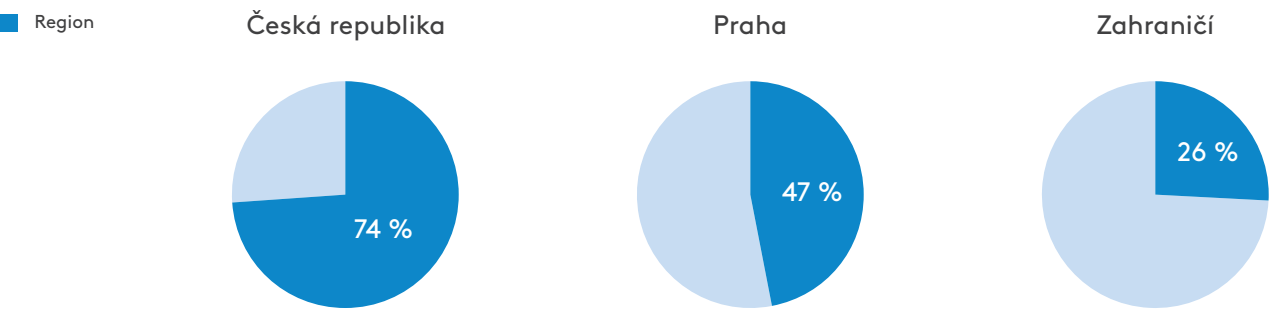
Návštěvnost webu

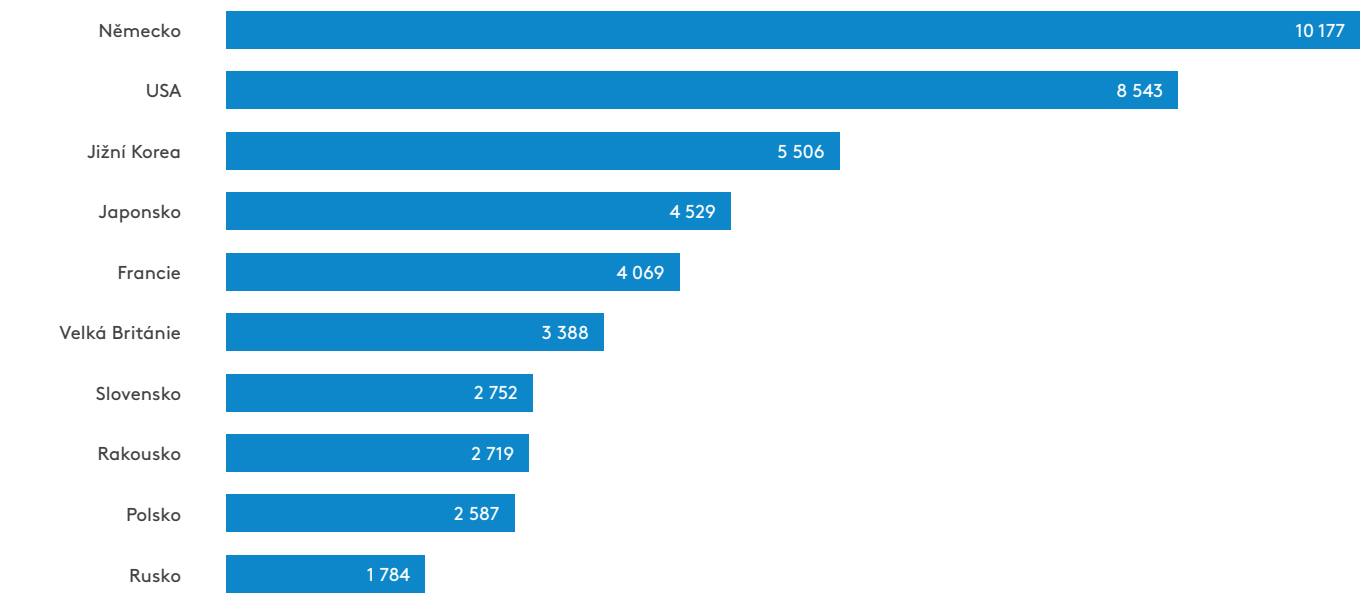
Návštěvnost webu dle zařízení

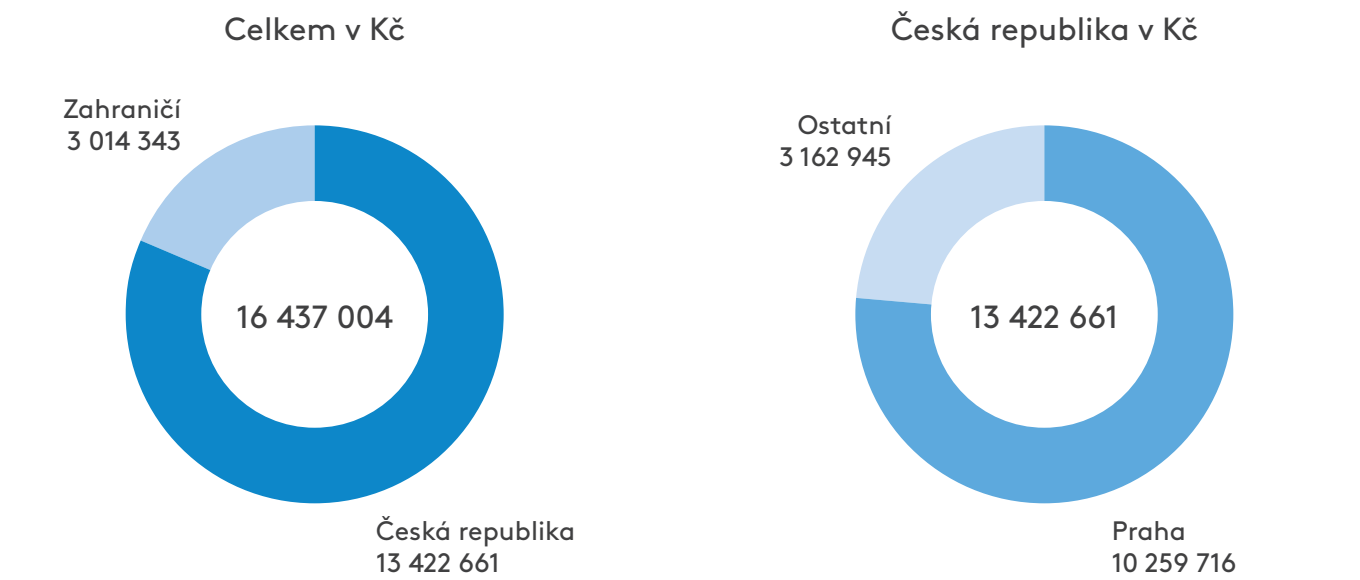
Návštěvnost webu dle regionu

Návštěvnost ze zahraničí dle zemí

Online prodeje dle regionu

PRAŽSKÉ JARO V MÉDIÍCH

Monitoring médií

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
1	13.11.2017	Praha jako značka: Jak si vede na trhu?	markething.cz
2	13.11.2017	Praha se připravuje na jubilejní Klavírní festival Rudolfa Firkušného	cianews.cz
3	14.11.2017	Firkušného festival popáté	Lidové noviny
4	14.11.2017	Firkušného klavírní festival nabídne pět uznávaných pianistů	tyden.cz
5	14.11.2017	Klavírní festival Rudolfa Firkušného hostí opět pražské Rudolfinum	kudyznudy.cz
6	14.11.2017	Dramaturgie festivalu Pražské jaro připomene vznik Československa	blesk.cz
7	14.11.2017	Pražské jaro zveřejnilo program pro rok 2018	classicpraha.cz
8	14.11.2017	Pražské jaro 2018 zahájí Česká filharmonie s Netopilem, program připomene sté výročí založení Československa	operaplus.cz
9	14.11.2017	Na Pražské jaro přijedou Gardiner či Concertgebouw Orchestra, symfonici z Varšavy zahrají Nejtka	iHNed.cz
10	14.11.2017	Soutěž festivalu Pražské jaro nabídne klání hornistů a violoncell	denik.cz
11	14.11.2017	Pražské jaro 2018 připomene výročí vzniku republiky i skladatele a dirigenta Leonarda Bernsteina	staloseted.cz
12	14.11.2017	Pražské jaro 2018 uvede pět desítek koncertů a oslaví 100. výročí republiky	cianews.cz
13	14.11.2017	Pražské jaro bude slavit jubileum republiky i Leonarda Bernsteina	zpravy.cz
14	14.11.2017	Pražské jaro připomene výročí založení Československa či Izraele	tyden.cz
15	14.11.2017	El festival Primavera de Praga presenta su programacion para 2018	Platea magazine
16	14.11.2017	Pražské jaro v příštím roce: Gardiner, premiéry Ivanoviče nebo Nejtka a Má vlast v rukou Tomáše Netopila	casopisharmonie.cz
17	14.11.2017	Prague Spring International Music Festival 2018	prague.eu
18	14.11.2017	Pražské jaro 2018 zahájí Česká filharmonie s Netopilem, program připomene sté výročí založení Československa	operaplus.cz
19	15.11.2017	Pražské jaro nabídne vysoký standard	Hospodářské noviny
20	15.11.2017	Festival představil své plány	Haló noviny
21	15.11.2017	Pražské jaro oslaví republiku	Lidové noviny
22	15.11.2017	Pražské jaro oslaví republiku i Bernsteina	Mladá fronta DNES
23	15.11.2017	Na bílých a černých	Haló noviny
24	15.11.2017	Vznik Československa	Metro
25	15.11.2017	Dynamo design představilo vizuály pro Pražské jaro 2018 — bude ve znamení hudebních brouků	designportal.cz
26	15.11.2017	Pražské jaro 2018 se stane dějištěm světových premiér	cianews.cz
27	16.11.2017	Návrat mecenášů do umění	Reflex
28	16.11.2017	Rezidenčním umělcem festivalu Pražské jaro 2018 bude Julian Rachlin	cianews.cz
29	18.11.2017	Co redaktory Scény čeká v příštích dnech, jak se na to těší a co od toho očekávají	Mladá fronta DNES
30	18.11.2017	Příklady obvykle táhnou	Haló noviny
31	19.11.2017	Podzimní Pražské jaro	operaplus.cz
32	21.11.2017	Světové premiéry Pražského jara	Lidové noviny
33	23.11.2017	Napříč staletími	Haló noviny
34	28.11.2017	Poučná přehlídka	Haló noviny
35	29.11.2017	Od telefonu na kliku po satelit. K historii přenosů Euroradia	rozhlas.cz
36	1.12.2017	Pražské jaro s Gardinerem a Rachlinem	pravo.cz
37	1.12.2017	Pražské jaro s Gardinerem a Rachlinem	novinky.cz
38	1.12.2017	27. Mezinárodní hudební festival Český Krumlov 2018 odtajňuje program	cianews.cz
39	1.12.2017	Kulturní tipy	Revue 50plus
40	1.12.2017	Lístky s předstihem, třeba pod stromeček	Husita
41	4.12.2017	Charitativní turné Má vlast má za sebou dva koncerty a míří do dalších regionů. Koncerty vždy končí několikaminutovým potleskem ve stoje	krajskelisty.cz
42	4.12.2017	Až se jaro zeptá...	Týdeník Rozhlas
43	4.12.2017	Nový trend: vzestup v mužských oborech	Haló noviny
44	4.12.2017	Varhanní festival u Jakuba	Hudební rozhledy
45	6.12.2017	Nizozemský návrat	iHNed.cz
46	6.12.2017	Vítězka soutěže Pražského jara Šroubková je slibný talent	iHNed.cz
47	6.12.2017	Předehru zahrají pražští studenti	Hospodářské noviny
48	6.12.2017	Vítězka soutěže Pražského jara Šroubková je slibný talent	Hospodářské noviny
49	6.12.2017	Mám rád, když je posluchač jako nepopsaný list	Hospodářské noviny
50	6.12.2017	Připomeneme založení republiky	Hospodářské noviny
51	6.12.2017	Nizozemský návrat	Hospodářské noviny
52	6.12.2017	Klangforum Wien ukáže snadnou cestu k těžké hudbě	Hospodářské noviny
53	6.12.2017	Do Česka přijelo o 8% irských turistů více než v loňském roce	czechtourism.cz
54	7.12.2017	Vlastivěda pro dospělé	Moje země

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
55	8.12.2017	Masarykova univerzita má nové logo. Ke starému kočkovsu jsme ani neměli práva, přiznala škola	staloseted.cz
56	12.12.2017	Pod strom patří lupeny	Lidové noviny
57	12.12.2017	Pražské jaro začíná už v prosinci. Českou hudbou oslaví sto let republiky	ceskatelevize.cz
58	12.12.2017	Pražské jaro 2018 – vstupenky jsou v prodeji!	cianews.cz
59	12.12.2017	Na 73. Pražské jaro byla prodána přibližně čtvrtina vstupenek	blesk.cz
60	13.12.2017	Zahajovací koncert 73. Pražského jara byl vyprodán během deseti minut	cianews.cz
61	14.12.2017	Pražské jaro hlásí: Zahajovací koncert je vyprodaný, na všechna ostatní vystoupení lístky ještě jsou	aktualne.cz
62	18.12.2017	Uběhlý rok	Respekt
63	18.12.2017	Pražské jaro – moderní festival světového renomé	Hospodářské noviny
64	21.12.2017	Oslavy osmiček ve velkém stylu	Ekonom
65	21.12.2017	Vedle poukázek na zážitky jsou pod stromečkem i lístky na kulturu	ceskenoviny.cz
66	23.12.2017	„Pro festival je hlavní Janáček“	Mladá fronta DNES
67	24.12.2017	Pražské jaro 2018	scena.cz
68	28.12.2017	Přehled hlavních událostí v české kultuře	Haló noviny
69	29.12.2017	Rok 2018 v kultuře	Lidové noviny
70	29.12.2017	Klasika nabídne známé festivaly i nové šéfdirigenty	tyden.cz
71	1.1.2018	Divadelní festivaly a přehlídky v roce 2018	divadelni-noviny.cz
72	2.1.2018	Jak bude znít rok 2018	Hospodářské noviny
73	2.1.2018	Proč sedět doma, když rok 2018 nabídne tolik koncertů? Přijede i Johnny Depp s kytarou	lidovky.cz
74	2.1.2018	Sto let s Leonardem Bernsteinem	Hudební rozhledy
75	2.1.2018	Pražské jaro 2018	Hudební rozhledy
76	2.1.2018	Prague: Why 2018 is the year to visit the Czech capital	Independent
77	4.1.2018	Na dvoře prezidentském	Reflex
78	4.1.2018	Vychází Má vlast s Českou filharmonií	Právo
79	4.1.2018	Nejoblíbenější místa a akce roku 2017 a neočekávanější tipy pro rok 2018	kudyznudy.cz
80	4.1.2018	Přehled: Očekávané události roku 2018	mediaguru.cz
81	5.1.2018	Přijedou Bocelli, Keenlyside i Gardiner. Festivaly klasiky i jazzu letos oslaví několik výročí, dorazí i hvězdy	novinky.cz
82	6.1.2018	Janáčkova filharmonie Ostrava se představí na Pražském jaro	cianews.cz
83	7.1.2018	Hudební rozhledy 01/18	scena.cz
84	8.1.2018	Juraj Gerbery novou posílou Pražského jara	MARKETING SALES MEDIA
85	15.1.2018	Dopisy	Týdeník Rozhlas
86	15.1.2018	Pražský filharmonický sbor a FOK oslaví 100. let výročí narození Leonarda Bernsteina	parlamentnilisty.cz
87	16.1.2018	Česko-slovenská vzájemnost	Haló noviny
88	16.1.2018	Pražští symfonici složí poctu Leonardu Bernsteinovi. Koncert bude dirigovat jeho žák Elii Jaffe	staloseted.cz
89	18.1.2018	Koncerty, festivaly a hudební překvapení roku 2018	kudyznudy.cz
90	19.1.2018	Pražské orchestry uctily Bernsteina	Právo
91	19.1.2018	Na Pražské jaro přijede soutěžit 118 mladých hudebníků z 27 zemí	cianews.cz
92	19.1.2018	Prague Spring International Music Festival 2018	livingprague.com
93	22.1.2018	Soutěž Pražského jara letos v oborech lesní roh a violoncello. Přišlo přes 200 přihlášek z celého světa	operaplus.cz
94	22.1.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro přivítá 118 hudebníků	prazsky.denik.cz
95	23.1.2018	Pražské jaro přivítá 118 hudebníků	Mladá fronta DNES
96	25.1.2018	Klasika potřebuje zviditelnit	FINMAG
97	30.1.2018	Harmonie 2/2018	muzikus.cz
98	31.1.2018	Nevysychající prameny poznání	Haló noviny
99	31.1.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro 2017	hudebnirozhledy.cz
100	1.2.2018	Obecní dům je k nepřehlédnutí stavbou i významem	Krásy Česka
101	1.2.2018	Pražské jaro 2018 – jaké bude a co přinese	casopisharmonie.cz
102	2.2.2018	Orchestry a velké komorní soubory pražské konzervatoře	Hudební rozhledy
103	6.2.2018	Chci nechat zaznít nové varhany	Mladá fronta DNES
104	9.2.2018	Co nahradí desky s klasikou?	iHNed.cz
105	9.2.2018	Jihočeská filharmonie s vítězkou soutěže Pražského jara Anastasií Antonovou	operaplus.cz
106	10.2.2018	Chci nechat zaznít nové varhany a pozdní romantiky, slibuje šéfdirigent	regiony.impuls.cz
107	15.2.2018	Pražské jaro podporuje českou hudbu v zahraničí	cianews.cz
108	19.2.2018	Celé Česko rozehraje dětská tvořivost díky happeningu ZUŠ Open 2018	maminka.cz
109	19.2.2018	Celé Česko rozehraje dětská tvořivost díky happeningu základních uměleckých škol ZUŠ Open 2018	pardubice.cz
110	20.2.2018	Happeningu ZUŠ Open se zúčastní 370 základních uměleckých škol	blesk.cz
111	20.2.2018	MenART – NF Magdaleny Kožené rozšiřuje aktivity	místnikultura.cz
112	21.2.2018	ZUŠ Open 2018	classicpraha.cz
113	25.2.2018	Celé Česko rozehraje dětská tvořivost díky happeningu ZUŠ Open 2018	topvip.cz
114	25.2.2018	Celé Česko rozehraje dětská tvořivost díky happeningu základních uměleckých škol ZUŠ Open 2018	jomagazin.cz
115	26.2.2018	Celé Česko rozehraje dětská tvořivost	scena.cz
116	27.2.2018	Markéta Laštovičková Na akordeon se dá zahrát cokoliv	Xantypa

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
117	1.3.2018	Ivo Kahánek a Dana Syrová: V umění jsou učitel s žákem na společné cestě	rozhlas.cz
118	2.3.2018	Zprávy z domova	Hudební rozhledy
119	2.3.2018	Dvacet let Smetanová tria	Hudební rozhledy
120	4.3.2018	Klasické tipy 11. týden	scena.cz
121	7.3.2018	Nadšené ovace pro Smetanovu Mou vlast	Plzeňský deník
122	9.3.2018	Smetanova Má vlast s Českou filharmonií	chrudimskenoviny.cz
123	11.3.2018	Bylo & bude	divadelni-noviny.cz
124	13.3.2018	Své práci věříme, říká sbormistr Lukáš Vasílek	operaplus.cz
125	14.3.2018	Česká filharmonie bude dnes po letech hrát v Pardubicích Mou vlast	pardubicednes.cz
126	18.3.2018	Nadační fond Magdaleny Kožené nabízí stipendijní program nadaným žáků ZUŠ	jomagazin.cz
127	19.3.2018	Milí čtenáři	Týdeník Rozhlas
128	19.3.2018	Daniele Gatti – jsem profesionál, nepodléhám emocím	Týdeník Rozhlas
129	19.3.2018	Trojčlenný Julian Rachlin	Týdeník Rozhlas
130	19.3.2018	Hvězdné momenty letošního festivalu	Týdeník Rozhlas
131	19.3.2018	Vítejte na Pražském jaru	Týdeník Rozhlas
132	19.3.2018	Pražské jaro oslaví sto let republiky	Týdeník Rozhlas
133	19.3.2018	Jana Boušková zahraje Lukáše Sommera	Týdeník Rozhlas
134	19.3.2018	Leonard Bernstein – součást Pražského jara	Týdeník Rozhlas
135	19.3.2018	Příležitost pro hráče i skladatele	Týdeník Rozhlas
136	19.3.2018	Marko Ivanović jako autor i dirigent	Týdeník Rozhlas
137	19.3.2018	Luboš Mrkvička a Klangforum Wien	Týdeník Rozhlas
138	19.3.2018	Koncert zářící a vycházející hvězdy	Týdeník Rozhlas
139	19.3.2018	Premiéra Michala Nejtka	Týdeník Rozhlas
140	19.3.2018	Akordeon na koncertním pódiu	Týdeník Rozhlas
141	19.3.2018	Soutěž Pražského jara stále vyhledávanější	Týdeník Rozhlas
142	19.3.2018	Slavné návrtý, které potěší	Týdeník Rozhlas
143	19.3.2018	Chuhei Iwasaki: Dirigent, kterého nesmíte minout	Týdeník Rozhlas
144	19.3.2018	Marek Kozák: Soutěže jsou okno do světa	Týdeník Rozhlas
145	20.3.2018	Malá polská exkurze	Lidové noviny
146	20.3.2018	Reflexe nacionalismu i normalizace na Pražském jaru. A Lábus nebo Vichnar jako patroni	casopisharmonie.cz
147	20.3.2018	Novým partnerem festivalu Pražské jaro se stal Mastercard	ceskenoviny.cz
148	20.3.2018	Novým partnerem festivalu Pražské jaro se stal Mastercard	operaplus.cz
149	20.3.2018	Höschl, Rochová, Maciuchová, Hybnerová, Vaculíková, Lábus, Vichnar. Videospot Pražského jara	operaplus.cz
150	21.3.2018	Festival Pražské jaro bude sponzorovat Mastercard	Hospodářské noviny
151	21.3.2018	Festival Pražské jaro bude sponzorovat Mastercard	nezpravy.cz
152	21.3.2018	Pražské jaro oslaví republiku	Lidové noviny
153	21.3.2018	Pražskému jaru pomůže Lábus s Maciuchovou	Mladá fronta DNES
154	21.3.2018	Mastercard becomes new partner of Prague Spring music festival	praguemonitor.com
155	21.3.2018	Novým partnerem Pražského jara se stal Mastercard	cianews.cz
156	22.3.2018	Pražské jaro s novinkami	pravo.cz
157	22.3.2018	Pražské jaro a jeho novinky	classicpraha.cz
158	23.3.2018	Adam Plachetka v kině	classicpraha.cz
159	25.3.2018	Pražské jaro má nové partnery i patrony	novinky.cz
160	25.3.2018	Jaro, to Pražské	operaplus.cz
161	26.3.2018	minulý týden	Respekt
162	27.3.2018	Patroni, či maskoti hudby?	Lidové noviny
163	30.3.2018	Koncerty pod širým nebem i výstavy. Senát veřejnosti připomene 100 let republiky	24zpravy.com
164	31.3.2018	Ke 100. výročí republiky budou v Senátu výstavy a koncerty	tyden.cz
165	1.4.2018	Daniil Trifonov – hledání a objevování	casopisharmonie.cz
166	1.4.2018	Festival dramaturgie a interpretace – rozhovor s Romanem Bělorem	casopisharmonie.cz
167	3.4.2018	Senate to host events marking Czechoslovakia 's 100th anniversary	praguemonitor.com
168	3.4.2018	O Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro 2017 v oborech housle a cembalo	rozhlas.cz
169	4.4.2018	Jedinečný koncert filmové hudby v Ideonu	chrudimka.cz
170	4.4.2018	Olga Šroubková	Hudební rozhledy
171	4.4.2018	Iván Fischer: rutina je zabiják hudby	Hudební rozhledy
172	4.4.2018	Hudba v Praze	Hudební rozhledy
173	4.4.2018	Silná sestava zahraničních těles na Pražském jaru 2018	Hudební rozhledy
174	5.4.2018	Happeningu ZUŠ Open se zúčastní i ústecké ZUšky	zitusti.cz
175	6.4.2018	Rozhovor měsíce: Jazz v Evropě podle Igora Wasserbergera	rozhlas.cz
176	8.4.2018	Pražské jaro odtajnilo dirigenta zahajovacího koncertu	sportovnilisty.cz
177	9.4.2018	Hudební rozhledy 04/18	scena.cz
178	10.4.2018	Hudebnímu obžerství nazdar	Lidové noviny

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
179	10.4.2018	Granty, granty, granty	Art + antiques
180	11.4.2018	Pražští symfonici zveřejnili program 84. sezóny, příznivci vážné hudby v metropoli se mají na co těšit	prazskypatriot.cz
181	13.4.2018	Malé ohlédnutí za Smetanovskými dny v Plzni	plzensky.denik.cz
182	16.4.2018	Tradice i inovace	Haló noviny
183	16.4.2018	Programové tipy Radia Proglas na 16. týden roku 2018	cirkev.cz
184	17.4.2018	Velký kulturní přehled z Jablonecka a Semilska na duben	jablonecky.denik.cz
185	18.4.2018	kultura	Svět ženy
186	20.4.2018	Než se objeví další Bernstein, pojem Maestro na chvíli odložme	iHNed.cz
187	20.4.2018	Hudba z let 1918 až 2018 zazní na Pražském jaru	iHNed.cz
188	20.4.2018	Hudební svátek s mnoha vrstvami	iHNed.cz
189	20.4.2018	Iwasaki by jednou chtěl dirigovat všechny symfonie Martinů	iHNed.cz
190	20.4.2018	Klasická hudba může být vlajkovou lodí pochopení a tolerance, říká dirigent Iván Fischer	iHNed.cz
191	20.4.2018	Patřím za varhany, život si bez nich nedovedu představit	iHNed.cz
192	20.4.2018	Savall dokazuje, že stará hudba nemusí být jen pro vybrané publikum	iHNed.cz
193	20.4.2018	Varšavská filharmonie odveze Nejtkovu novinku do Polska	iHNed.cz
194	20.4.2018	Patřím za varhany, život si bez nich nedovedu představit	nezpravy.cz
195	20.4.2018	Savall dokazuje, že stará hudba nemusí být jen pro vybrané publikum	nezpravy.cz
196	20.4.2018	Hudba z let 1918 až 2018 zazní na Pražském jaru	Hospodářské noviny
197	20.4.2018	Orchestr s hodnotami	Hospodářské noviny
198	20.4.2018	Šťastné kosmopolitní orchestr	Hospodářské noviny
199	23.4.2018	ÚVODNÍ index	INDEX LN
200	23.4.2018	Nezanedbatelné hodnoty	Haló noviny
201	23.4.2018	Starosta MČ Praha 1, Ing. Oldřich Lomecký, zve na kulturní akce do této pražské části	luxus.cz
202	23.4.2018	Vrcholný Bach na CD	mistnikultura.cz
203	23.4.2018	Bernsteinova MŠE speciální uvedení i samostatné koncerty	scena.cz
204	23.4.2018	Na všem se dá najít něco zajímavého, říká autor fotografií rozhlasových budov Martin Suchánek	rozhlas.cz
205	24.4.2018	O čem se mluví v Čechách	Xantypa
206	24.4.2018	Tipy klasická hudba	Xantypa
207	25.4.2018	Pražské jaro na Vltavě: Chystáme sedm přímých přenosů koncertů, rozhovory a recenze	rozhlas.cz
208	25.4.2018	Happening základních uměleckých škol nabídne téměř 1000 akcí	blesk.cz
209	25.4.2018	Happening základních uměleckých škol letos nabídne bezmála tisícovku akcí	operaplus.cz
210	26.4.2018	Kultura je nejlepší ambasador	Literární noviny
211	27.4.2018	Pražské jaro	CITY LIFE
212	27.4.2018	Koncerty. Opět budou u Senátu	Metro
213	27.4.2018	Úvodník šéfredaktora	casopisharmonie.cz
214	28.4.2018	Prolog Pražského jara	classicpraha.cz
215	28.4.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celé republice	regionalist.cz
216	28.4.2018	Prague Spring starts May 12 – the 100th anniversary of Czechoslovakia is one of the themes this year	prague.tv
217	29.4.2018	Z první řady... Pražské jaro	scena.cz
218	30.4.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celé republice	topvip.cz
219	30.4.2018	Pražské jaro: naživo i ze záznamu	Týdeník Rozhlas
220	30.4.2018	Prague Spring starts May 12	praguemonitor.com
221	30.4.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost	scena.cz
222	30.4.2018	Klasická hudba může podpořit pochopení a toleranci, říká před Pražským jarem dirigent Fischer	aktualne.cz
223	30.4.2018	Děti z uměleckých škol ukážou, co umí	Katolický týdeník
224	1.5.2018	Jordi Savall: smíření není možné bez odpovědnosti	casopisharmonie.cz
225	1.5.2018	Soudobá hudba není jedna – Michal Nejtěk	casopisharmonie.cz
226	1.5.2018	Katarína Karnéus: Hlas je zrcadlo duše	casopisharmonie.cz
227	1.5.2018	Nová hudba českých skladatelů na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
228	1.5.2018	Akordeon patří na koncertní pódia klasické hudby – Markéta Laštovičková	casopisharmonie.cz
229	2.5.2018	Umění v televizi	Týdeník Televize
230	2.5.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celé republice	eprogram.cz
231	2.5.2018	Na pár řádcích	Listy Prahy 1
232	2.5.2018	Pavel Svoboda – sedm let s Bachem	Listy Prahy 1
233	3.5.2018	Finále i na YouTube	Haló noviny
234	3.5.2018	Pražskojarní soutěž o vstupenky: Varšavská filharmonie & Jacek Kaspszyk	casopisharmonie.cz
235	3.5.2018	Jordi Savall participa noc "Jerusalén" en el certamen Primavera de Praga	La Vanguardia
236	3.5.2018	Jordi Savall participa noc "Jerusalén" en el certamen Primavera de Praga	ABC.es
237	3.5.2018	Jordi Savall participa noc "Jerusalén" en el certamen Primavera de Praga	El Diario
238	3.5.2018	Jordi Savall participa noc "Jerusalén" en el certamen Primavera de Praga	El Diario Vasco
239	3.5.2018	Jordi Savall participa noc "Jerusalén" en el certamen Primavera de Praga	El Confidencial
240	3.5.2018	El Festival Primavera de Praga homenajea los 100 anos de la fundacion de Checoslovaquia en su 73a edicion	Mirada Actual

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
241	3.5.2018	El Festival Primavera de Praga homenajea los 100 anos de la fundacion de Checoslovaquia en su 73a edición	Brio Clásica
242	3.5.2018	El Festival Primavera de Praga homenajea los 100 anos de la fundacion de Checoslovaquia en su 73a edición	Liceus
243	3.5.2018	Acento espanol Festival Internacional de Musica Primavera de Praga 2018	AC/E
244	4.5.2018	První květnový víkend patří VW Maratonu 2018	ekologickarevue.cz
245	4.5.2018	Volkswagen Maratonskému víkendu 2018 bude patřit první květnová sobota a neděle	autoperiskop.cz
246	4.5.2018	Hudební kritika v českých médiích. V čem je specifická jako žánr?	rozhlas.cz
247	5.5.2018	Tonya Graves obohatí svým hlasem festival Pražské jaro!	lifestyle.luxusni-bydleni-praha.com
248	5.5.2018	Filharmonie na Pražském jaru připomenou založení Československa	prazsky.denik.cz
249	5.5.2018	Společné vystoupení. Filharmonie připomenou založení státu	tyden.cz
250	5.5.2018	Filharmonie na Pražském jaru připomenou založení Československa	podoli.cz
251	6.5.2018	Pražský běžecký maraton – Praha pět	atlasceska.cz
252	6.5.2018	Tipy k poslechu rádia – Pražské jaro 2018	nekultura.cz
253	6.5.2018	Pražské jaro slibuje mimořádné hudební zážitky	ceske-sbory.cz
254	6.5.2018	Hudební rozhledy 05/18	scena.cz
255	6.5.2018	Tonya Graves hvězdou prologu Pražského jara	scena.cz
256	7.5.2018	Pražské jaro. Oslaví vznik republiky	Metro
257	7.5.2018	Prague Spring to mark Czechoslovakia 's birth centenary	praguemonitor.com
258	7.5.2018	V programu Pražského jara dirigenta Slatkina zastoupí Brauner	tyden.cz
259	7.5.2018	Soud posuzuje, zda se bude v Cannes promítat Gilliamův film	tyden.cz
260	7.5.2018	Od zahájení Pražského jara 2018 nás dělí týden	cianews.cz
261	7.5.2018	Pražské jaro ohlásilo změnu dirigenta	classicpraha.cz
262	7.5.2018	Plovárna je malý zázrak	TV Revue
263	7.5.2018	Různé	Hudební rozhledy
264	7.5.2018	Ještě jednou Iván Fischer	Hudební rozhledy
265	7.5.2018	Jordi Savall: Hudba je živoucí historií lidstva	casopisharmonie.cz
266	8.5.2018	Candidates Announced for Czech Republic's 2018 Prague Spring International Cello Competition	theviolinchannel.com
267	8.5.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění	tydenvlk.cz
268	8.5.2018	Harryho a Meghan lákali Češi v Londýně na polibek. Co si na nás Britové zamilovali?	blesk.cz
269	8.5.2018	Pražské jaro v oboru violoncello. Kdo je nejlepší?	tyden.cz
270	8.5.2018	Začíná hudební soutěž Pražské jaro v oboru violoncello	podoli.cz
271	9.5.2018	Semi-Finalists Announced at 2018 Prague Spring International Cello Competition	theviolinchannel.com
272	9.5.2018	Finance »až na prvním místě«...	Haló noviny
273	9.5.2018	Kroměřížský rodák Tomáš Netopil zahajuje Pražské jaro	Kroměřížský týdeník
274	9.5.2018	Letos se na Debutu Pražského jara představí Čuhei Iwasaki	blesk.cz
275	9.5.2018	S Danielem Gattim v Mnichově	casopisharmonie.cz
276	9.5.2018	Harfistka Boušková: Průměrný muž má větší úspěch než dokonalá uchazečka	aktualne.cz
277	9.5.2018	Pražskojarní soutěž o vstupenky: Klangforum Wien	casopisharmonie.cz
278	10.5.2018	Kulturní tipy	Týdeník Echo
279	10.5.2018	Pražské jaro 2018 bude hostit světové orchestry a prvotřídní sólisty	kudyznudy.cz
280	10.5.2018	Pražské jaro 2018 začíná, debutovat bude Chuhei Iwasaki	cianews.cz
281	10.5.2018	2018 Prague Spring promises “feast of stars” and celebration of Czechoslovakia centenary	radio.cz
282	10.5.2018	Novinky a média	mkcr.cz
283	10.5.2018	Rozdělení státu jsem nesla velmi těžce	Haló noviny
284	10.5.2018	„Do té země musím jet.“ Pražskojarní debut s japonským akcentem	casopisharmonie.cz
285	11.5.2018	Finalists Announced at 2018 Prague Spring International Cello Competition	theviolinchannel.com
286	11.5.2018	Pražské jaro: víc historie, víc současnosti	Hospodářské noviny
287	11.5.2018	Velký tvůrčí happening obstarají děti	Lidové noviny
288	11.5.2018	Mou vlast bude dirigovat Netopil	Právo
289	11.5.2018	O víkendu začne festival Pražské jaro. Při stém výročí založení Československa zazní více premiér	nezpravy.cz
290	11.5.2018	Pražské jaro nabídne příležitost talentům, vystoupí japonský dirigent Iwasaki	tyden.cz
291	11.5.2018	Anastacia, Gauguin a pražská kavárna	echoprime.cz
292	11.5.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění i v Královéhradeckém kraji	pardubice.cz
293	11.5.2018	Mou vlast bude dirigovat Netopil	pravo.cz
294	11.5.2018	2018 Prague Spring promises "feast of stars" and celebration of Czechoslovakia centenary	praguemonitor.com
295	11.5.2018	JJJ + J (Jarní Jazzová Jízda + s Janáčkem)	jazzport.cz
296	11.5.2018	Novinky a média	mkcr.cz
297	11.5.2018	Když kůň vejde do baru, kde tančí Arabové, je z toho Izraelský týden	rozhlas.cz
298	11.5.2018	Začíná festival Pražské jaro. Přivítá hvězdné světové umělce	rozhlas.cz
299	11.5.2018	Festival musical du Printemps de Prague	news.ccft-fcok.cz
300	11.5.2018	Nejsem cédéčko	Pátek Lidových novin
301	12.5.2018	V Obecním domě i na Kampě startuje 73. ročník Pražského jara	tyden.cz
302	12.5.2018	Prague Spring begins with My Country conducted by Netopil	radio.cz

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
303	12.5.2018	12. květen: Pražské jaro a dáma s lampou	rozhlas.cz
304	12.5.2018	Začíná Pražské jaro. Oslaví století republiky	podoli.cz
305	12.5.2018	Pražský filharmonický sbor na Pražském jaru	ceskesbory.cz
306	12.5.2018	Začíná Pražské jaro, oslavuje století republiky a Bernsteina	ceskatelevize.cz
307	12.5.2018	Čeští hudebníci umí číst v Mé vlasti mezi řádky, říká dirigent Tomáš Netopil. Pražské jaro začíná.	seznamzpravy.cz
308	12.5.2018	„V nouzi dobrý“ Bedřich Smetana. Jak byl využíván i zneužíván a co pro nás znamená dnes?	rozhlas.cz
309	12.5.2018	ŽIVĚ: Přímý přenos zahajovacího koncertu Pražského jara 2018	ceskatelevize.cz
310	12.5.2018	Ve znamení osmiček. Pražské jaro připomene významná výročí, tradičně ho zahájí Smetanova Má vlast	irozhlas.cz
311	12.5.2018	Koncert České filharmonie otevřel 73. ročník Pražského jara	tyden.cz
312	12.5.2018	Pražské jaro začíná v síni i plenéru	Lidové noviny
313	12.5.2018	Šišatý mič, symfonie, brouky. To vše obsáhne Pražské jaro	Mladá fronta DNES
314	12.5.2018	Začíná Pražské jaro. Oslaví století republiky	Pražský deník
315	12.5.2018	Povědomí obecné soundléžitosti	Haló noviny
316	12.5.2018	Čekárna	Mladá fronta DNES
317	12.5.2018	Skicář	Mladá fronta DNES
318	12.5.2018	„Když nám řekli, že zazpíváme na Pražském jaru, byl to šok“	Mladá fronta DNES
319	12.5.2018	Prague Spring Begins	musictravel.cz
320	12.5.2018	The 2018 Prague Spring Tour	terezinmusic.org
321	12.5.2018	Prague Spring 2018 – a Czechoslovakian accent	prague.eu
322	12.5.2018	Prague Spring 2018 – The Czech’s Republic major festival of classical music	avantgarde-prague.com
323	13.5.2018	Koncert České filharmonie otevřel letošní ročník Pražského jara	prazsky.denik.cz
324	13.5.2018	Má vlast 2018	casopisharmonie.cz
325	13.5.2018	Pražské jaro nabídne Mou vlast a soutěž v oboru violoncello	tyden.cz
326	13.5.2018	Recenze: Ladná, jímavá, napínavá. Má vlast se ocitla v dobrých rukách	idnes.cz
327	13.5.2018	Tipy k poslechu rádia – Izraelský týden na Vltavě	nekultura.cz
328	13.5.2018	Savall y Amós Lora en el Festival Primavera de Praga	Beckmesser
329	13.5.2018	No 1st Prize Awarded at 2018 Prague Spring International Cello Competition	theviolinchannel.com
330	13.5.2018	Prague Spring music festival opens	xinhuanet.com
331	13.5.2018	Klassikfestival Prager Frühling lockt mit 60 Konzerten	frankenpost.de
332	14.5.2018	Dnešní koncert Pražského jara připomene výročí státu Izrael	blesk.cz
333	14.5.2018	Pražské jaro nabízí koncerty k 70. výročí založení Státu Izrael, Leonardu Bernsteinovi a Rudolfu Pekárkovi	scena.cz
334	14.5.2018	Má vlast začala Pražské jaro	Právo
335	14.5.2018	Pražské jaro zahájeno! Nenechaly si ho ujít ani známé osobnosti.	lifestyle.luxusni-bydleni-praha.com
336	14.5.2018	73rd Prague Spring music festival begins	praguemonitor.com
337	14.5.2018	Český triumf v soutěži Pražského jara	classicpraha.cz
338	14.5.2018	V soutěži Pražského jara zabodoval český violoncellista Václav Petr	casopisharmonie.cz
339	14.5.2018	No First Prize awarded at 2018 Prague Spring Cello Competition	pizzicato.lu
340	14.5.2018	Hudební festival Pražské jaro 2018 je ve znamení české hudby	prvnizpravy.parlamentnilisty.cz
341	14.5.2018	14. května 2018, 20:42	almanach.cz
342	14.5.2018	Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam zítra na Pražském jaru	scena.cz
343	14.5.2018	Koncert k výročí založení Státu Izrael nabídl tři dedikace	blesk.cz
344	14.5.2018	Julian Rachlin se na Pražském jaru představí ve třech rolích	tyden.cz
345	14.5.2018	Obecní dům nabízí velkolepou exkurzi do světa českého divadla	scena.cz
346	14.5.2018	No cello first prize awarded at Prague Spring Competition	thestrاد.com
347	15.5.2018	Pražské jaro nabídne Královský orchestr Concertgebouw Amsterdam	blesk.cz
348	15.5.2018	Pražskojarní soutěž o vstupenky: Janáčkova filharmonie Ostrava	casopisharmonie.cz
349	15.5.2018	Jaro zuří od neděle	Lidové noviny
350	15.5.2018	Ve dvou se to lépe táhne	Mladá fronta DNES
351	15.5.2018	Pražské jaro nabídne Královský orchestr Concertgebouw Amsterdam	tyden.cz
352	15.5.2018	Pražské konzervatoristy čeká dobrodružství se slavným orchestrem	blesk.cz
353	15.5.2018	Pozvánka: ZUŠ OPEN 2018 zaplní ulice malými umělci	volnycas-vysocina.cz
354	15.5.2018	Jeruzalém v hlavní roli: Izraelci slaví ‚kulatiny‘, Palestinci mají ‚den hněvu‘a USA stěhují ambasádu	lidovky.cz
355	15.5.2018	Na koncertě orchestru Concertgebouw exceloval klavírista Trifonov	blesk.cz
356	15.5.2018	Katarína Karnéus: Hlas je zrcadlo duše	casopisharmonie.cz
357	16.5.2018	Pražské jaro nabídne koncert Juliana Rachlina a Itamara Golana	blesk.cz
358	16.5.2018	Hudební oslava Izraele	Lidové noviny
359	16.5.2018	Eli eli lama sabachtani. Koncert pro Izrael na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
360	16.5.2018	Varšavská filharmonie na Pražském jaru uvede Nejtkovu skladbu, pak ji odveze do Polska	aktualne.cz
361	16.5.2018	Mahlerův Titan pastorálně	casopisharmonie.cz
362	16.5.2018	Pro semifinálové utkání připraví Praha projekci na Staromáku	prvnizpravy.parlamentnilisty.cz
363	16.5.2018	Glosář: Proč Bernsteina opouštěly múzy a ruská senzace na Pražském jaru	idnes.cz
364	16.5.2018	Janáček jazzově – i na ulicích!	nasepraha10.cz

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
365	16.5.2018	A powerful commemoration at Prague Spring	bachtrack.com
366	17.5.2018	Královský orchestr, jak má být	Lidové noviny
367	17.5.2018	Ostuda i nádhera na Pražském jaru	Právo
368	17.5.2018	Poznejte současné české skladatele. Pražské jaro uvede očekávané premiéry Nejtka či Adámka	aktualne.cz
369	17.5.2018	„Wachet! Betet!“: Bachovy kantáty podle Gardinera dnes večer v přímém přenosu	rozhlas.cz
370	17.5.2018	Pražské jaro nabídne Bachovy kantáty a madriaského kytaristu	tyden.cz
371	17.5.2018	Zaplněné Rudolfinum aplaudovalo staré hudbě a Bachovým kantátám	blesk.cz
372	17.5.2018	Ostuda i nádhera na Pražském jaru	pravo.cz
373	18.5.2018	Pražské jaro dnes nabídne světovou premiéru Nejtkovy skladby	blesk.cz
374	18.5.2018	Na žebříčku evropských železnic jsme v první třetině	E15
375	18.5.2018	Bachovy kantáty na Pražském jaru uvedl odborník na historicky poučenou interpretaci Gardiner	aktualne.cz
376	18.5.2018	Tatěři z celého světa se sjedou na pražské Výstaviště	tyden.cz
377	18.5.2018	Bachovy kantáty na Pražském jaru uvedl odborník na historicky poučenou interpretaci Gardiner	aktualne.cz
378	18.5.2018	Koncert Varšavské filharmonie otevře premiéra skladby Ultramarine	tyden.cz
379	18.5.2018	Pražské jaro nabídne v sobotu hvězdu světových operních scén	cianews.cz
380	18.5.2018	Tomáš Netopil: Líbí se mi to hezké muzicírování	rozhlas.cz
381	18.5.2018	Nečekaný triumf Václava Petra na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
382	18.5.2018	Ivanović napsal Slovička přímo pro mezzosopranistku Karnéusovou	blesk.cz
383	18.5.2018	Lekce Bach	casopisharmonie.cz
384	18.5.2018	Koncert Varšavské filharmonie nabídl současnou i starší klasiku	blesk.cz
385	18.5.2018	The Monteverdi Choir: A religious experience at Prague Spring	bachtrack.com
386	19.5.2018	Na Pražském jaru zahraje SOČR a pokračuje Víkend komorní hudby	blesk.cz
387	19.5.2018	Bachovská hostina s Gardinerem	pravo.cz
388	19.5.2018	Ultramarine: Varšavská filharmonie přivezla na Pražské jaro českou novou hudbu	casopisharmonie.cz
389	19.5.2018	Co redaktory Scény čeká v příštích dnech, jak se na to těší a co od toho očekávají	Mladá fronta DNES
390	19.5.2018	Bachovská hostina s Gardinerem	Právo
391	20.5.2018	Na Pražském jaru vystoupí soubor Accademia Bizantina	tyden.cz
392	20.5.2018	Tipy k poslechu rádia – Candide aneb Optimismus	nekultura.cz
393	20.5.2018	Glosář: K čemu je dirigent? Aby hudba neusínala a divák se nenudil	idnes.cz
394	21.5.2018	Přehrady se musí bořit	Týdeník Rozhlas
395	21.5.2018	Víkend se soudobou hudbou	Právo
396	21.5.2018	Gardiner to s Bachem umí	Lidové noviny
397	21.5.2018	Ulice a náměstí budou po celé republice díky ZUŠ open patřit malým umělcům	mistnikultura.cz
398	21.5.2018	Z pražskojarní soboty: Slovička Marka Ivanoviće a momenty, které by se měly pokutovat	casopisharmonie.cz
399	21.5.2018	Pražské jaro žije novou hudbou	classicpraha.cz
400	21.5.2018	V Rudolfinu vystoupí rezidenční umělec Rachlin	tyden.cz
401	21.5.2018	Tvůrčí boom na Pražském jaru	rozhlas.cz
402	21.5.2018	Pražské jaro žije novou hudbou	cianews.cz
403	21.5.2018	Když nehoříte, nezapálíte. ZUŠky a jejich učitelé probouzejí v dětech lásku k umění	rozhlas.cz
404	21.5.2018	Ulice a náměstí budou po celé republice díky ZUŠ open patřit malým umělcům	ententyky.cz
405	21.5.2018	Přímý přenos koncertu Tonhalle Curych	rozhlas.cz
406	21.5.2018	Víkend se soudobou hudbou	pravo.cz
407	22.5.2018	Studenti budou na festivalu ZUŠ Open rozdávat radost z umění po celém Jihočeském kraji	kulturne.com
408	22.5.2018	Už ve čtvrtek budou mladí umělci rozdávat radost z umění	kraj-lbc.cz
409	22.5.2018	Recenze: Co dělat se strnulostí českého publika? Pražské jaro zařadilo současnou hudbu	aktualne.cz
410	22.5.2018	Pražské jaro v synagoze	casopisharmonie.cz
411	22.5.2018	Promenádní koncert – Pražské jaro 2018. Vstup zdarma	prazskypatriot.cz
412	22.5.2018	Dirigent Bringuier a pianista Andsnes si váží Pražského jara	tyden.cz
413	22.5.2018	Malí umělci budou na ZUŠ Open rozdávat radost z umění	nasepojizeri.cz
414	22.5.2018	Už tento čtvrtek budou malí umělci na ZUŠ Open rozdávat radost z umění i v Praze	nasepraha.cz
415	22.5.2018	„Britten je jiná káva než Beethoven.“ Proslulý pianista přivezl na Pražské jaro atraktivní skladbu	irozhlas.cz
416	23.5.2018	Pražské jaro: návraty k tradicím	Haló noviny
417	23.5.2018	Ivo Kahánek: Na ZUŠ bychom měli být jednoznačně pyšní	Hradecký deník
418	23.5.2018	Vážní rockeři na Pražském jaru	Lidové noviny
419	23.5.2018	Ulice a náměstí budou po celé republice už ve čtvrtek díky ZUŠ open patřit malým umělcům	celebritytime.cz
420	23.5.2018	Pianista Ivo Kahánek: Na ZUŠ bychom měli být jednoznačně pyšní	denik.cz
421	23.5.2018	Třikrát zhuštěná hudba: Klangforum Wien na Pražském jaru	casopisharmonie.cz
422	23.5.2018	V Rudolfinu vystoupí houslistka Šroubková, dirigovat bude Rachlin	tyden.cz
423	23.5.2018	Quatuor Arod – a real New Generation Artists	casopisharmonie.cz
424	23.5.2018	Pražské jaro rozezní monumentální Mahlerova symfonie	cianews.cz
425	23.5.2018	Beroun zvedá laťku	casopisharmonie.cz
426	23.5.2018	Zájem o ZUŠ Open předčil očekávání patronky projektu Kožené	tyden.cz

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
427	23.5.2018	Embracing the new at Prague Spring	bachtrack.com
428	24.5.2018	Festival připomíná jubileum republiky	Haló noviny
429	24.5.2018	Zlínská Základní umělecká škola Morava podporuje ZUŠ Open 2018	novinky.cz
430	24.5.2018	Po celé ČR se koná ZUŠ Open. Zapojí se 400 uměleckých škol	tyden.cz
431	24.5.2018	Fischer miní, že umělcům nepřísluší komentovat konkrétní dění	blesk.cz
432	24.5.2018	Švýcarský orchestr na Pražském jaru	novinky.cz
433	24.5.2018	Pražské jaro: Svatební košile aneb Duchova nevěsta v přímém přenosu na Vltavě	rozhlas.cz
434	24.5.2018	Na Pražském jaru zazněla monumentální symfonie Gustava Mahlera	blesk.cz
435	24.5.2018	Harfistka Jana Boušková představí v české premiéře Harfový koncert Lukáše Sommera	scena.cz
436	24.5.2018	Českou operní pěvkyni Ivanu Rusko jsem potkal zcela náhodou v Kolíně nad Rýnem, když jsem zarputile...	casopisharmonie.cz
437	25.5.2018	Martin Schubert a Renáta Ardaševová/classical music/	efestival.cz
438	25.5.2018	Tipy na příští týden	Hospodářské noviny
439	25.5.2018	Proč chtějí muzikanti dirigovat?	Lidové noviny
440	25.5.2018	Kašlat mezi větami dovoleno	Lidové noviny
441	25.5.2018	Švýcaři na Pražském jaru	pravo.cz
442	25.5.2018	Mahlerova víra ve věčný život. Budapešťský orchestr se postaral o jeden z vrcholů Pražského jara	aktualne.cz
443	25.5.2018	Rezident 004	casopisharmonie.cz
444	25.5.2018	ČF pod taktovkou Keitha Lockharta vzdala hold Bernsteinovi	blesk.cz
445	26.5.2018	Působivý Mahler z Budapešti	pravo.cz
446	26.5.2018	Čekárna	Mladá fronta DNES
447	26.5.2018	Na Pražském jaru zahraje s Prague Philharmonia harfistka Jana Boušková	denik.cz
448	26.5.2018	Na Pražském jaru zahraje s PKF harfistka Jana Boušková	podoli.cz
449	26.5.2018	CzechTourism spustila kampaň ke sta letům česko–slovenské vzájemnosti	ustectenovinky.cz
450	26.5.2018	Mahlerovo veledílo v rukou Ivána Fischera	casopisharmonie.cz
451	26.5.2018	Glosář: Od Rugby k West Side Story. Brilantní týden na Pražském jaru	idnes.cz
452	26.5.2018	Když zpívám Bernsteina, jsem konečně sám sebou. Vojtěch Dyk na Pražském jaru.	seznamzpravy.cz
453	26.5.2018	Působivý Mahler z Budapešti	Právo
454	27.5.2018	Pořád přemýšlím, jestli jsem si to zasloužil, říká debutant Pražského jara Chuhei Iwasaki	ceskatelvizie.cz
455	27.5.2018	Harfistka Boušková na Pražském jaru nabídla českou premiéru	tyden.cz
456	27.5.2018	Nedělní program Pražského jara: Zazpívají Samek s Plachetkou	tyden.cz
457	27.5.2018	Vojtěch Dyk debutoval na Pražském jaru	novinky.cz
458	27.5.2018	Tipy k poslechu rádia – Sedem dní do pohrebu	nekultura.cz
459	27.5.2018	Sucho změní českou přírodu v poušť. Ještě je šance to zvrátit, ale velké naděje tomu nedávám, říká ekolog	iHNed.cz
460	28.5.2018	Mahler jako symbol lidskosti	Lidové noviny
461	28.5.2018	Vojtěch Dyk na Pražském jaru	Právo
462	28.5.2018	Úspěch na Pražském jaru	Týdeník Rozhlas
463	28.5.2018	Hlas tichých věcí	Respekt
464	28.5.2018	Na Pražském jaru debutuje dirigent Iwasaki. Do Česka se přestěhoval za hudbou	aktualne.cz
465	28.5.2018	Vojtěch Dyk na Pražském jaru	pravo.cz
466	28.5.2018	Pocta americké hudbě a muzikálová show	casopisharmonie.cz
467	28.5.2018	Jana Boušková – a hned dvakrát	casopisharmonie.cz
468	28.5.2018	Švýcarský orchestr s francouzským dirigentem a norským pianistou	casopisharmonie.cz
469	28.5.2018	Salon ZUŠ: mentoři a mladé talenty spolu na jednom pódiu	casopisharmonie.cz
470	28.5.2018	Pražské jaro rozzářila legenda jménem Jordi Savall	cianews.cz
471	28.5.2018	Savall představí dějiny Jeruzaléma. Koncert zahájí Fanfáry z Jericha	tyden.cz
472	28.5.2018	Jordi Savall tiende puentes de paz en Praga	El Periódico
473	28.5.2018	Jordi Savall: La Constitución no puede estar por encima de derechos humanos	Dos Mundos
474	28.5.2018	At Prague Spring, a light tribute to a heavyweight	bachtrack.com
475	29.5.2018	Andrej Borejko bude poprvé v životě dirigovat dílo Jana Nováka	blesk.cz
476	29.5.2018	Debut Pražského jara 2018 obstará japonský dirigent Chuhei Iwasaki	cianews.cz
477	29.5.2018	Savall en tierra de Smetana	La Vanguardia
478	29.5.2018	Mucha klásica y más turismo	La Vanguardia
479	29.5.2018	Savall tiende puentes de paz	iCult
480	30.5.2018	Závěrečný koncert pražského jara se ponese v duchu Československa	rozhlas.cz
481	30.5.2018	Úvodník šéfredaktora	muzikus.cz
482	30.5.2018	Objednávky nových skladeb se staly pevnou součástí Pražského jara	blesk.cz
483	30.5.2018	Jordi Savall, umělec míru	casopisharmonie.cz
484	30.5.2018	CzechTourism spouští kampaň ke stu let česko-slovenské vzájemnosti	TTG Czech
485	31.5.2018	Projekt Jerusalem na Pražském jaru	Právo
486	31.5.2018	Savall oživuje staré příběhy	Lidové noviny
487	31.5.2018	Projekt Jerusalem na Pražském jaru	pravo.cz
488	31.5.2018	Pavel Svoboda: Patřím za varhany, život si bez nich nedovedu představit	aktualne.cz

Monitoring médií – pokračování

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
489	1.6.2018	Pěvkyně Langová vděčí roli Judity za spokojené manželství	blesk.cz
490	1.6.2018	Smetanovou síni zněla maďarština v podání Němců a Američana	blesk.cz
491	2.6.2018	Na Pražském jaru dnes vystoupí Janáčkova filharmonie Ostrava	blesk.cz
492	2.6.2018	Glosář: Jak najít společnou řeč mezi etniky i manželi. Hudba poradí	24zpravy.com
493	2.6.2018	Pražské jaro nabídne koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava	tyden.cz
494	2.6.2018	O česko-slovenských tradicích	Haló noviny
495	2.6.2018	Obrazem: André Rieu potěšil české milovníky vážné hudby	denik.cz
496	3.6.2018	Tečku za letošním Pražským jarem udělají slovenští filharmonici	tyden.cz
497	3.6.2018	Pražské jaro je zatím povedené, shodují se hudební publicisté	tyden.cz
498	3.6.2018	Neudělal jsem nic hrdinského, říká mladý dárce kostní dřevě Pavel Holec	liberecky.denik.cz
499	3.6.2018	Hudební publicisté považují letošní Pražské jaro za vydařené	denik.cz
500	3.6.2018	Hudební publicisté považují letošní Pražské jaro za vydařené	hradcany.cz
501	3.6.2018	Upoutávka na červenové číslo	hudebnirozhledy.cz
502	3.6.2018	Pražské jaro uzavřela Slovenská filharmonie s Janáčkem a Suchoněm	decinsky.denik.cz
503	4.6.2018	Pražské jaro uzavřela Slovenská filharmonie s Janáčkem a Suchoněm	podoli.cz
504	4.6.2018	Vydařená sázka na novou hudbu	Lidové noviny
505	4.6.2018	Pražské jaro vrcholilo oslavou výročí republiky	classicpraha.cz
506	4.6.2018	Keith Lockhart exkluzivně na Classic Praha	classicpraha.cz
507	4.6.2018	Orchestrální víkend na konci Pražského jara	pravo.cz
508	4.6.2018	Pražské jaro uzavřela Slovenská filharmonie s Janáčkem a Suchoněm	tyden.cz
509	4.6.2018	Orchestrální víkend na konci Pražského jara	novinky.cz
510	4.6.2018	Závěrečné orchestrální trojkoncertí Pražského jara se slovenskou tečkou	casopisharmonie.cz
511	4.6.2018	Osvěžující dimenze Epoque Quartet	casopisharmonie.cz
512	4.6.2018	Debut Pražského jara: Chuhei Iwasaki dirigoval naplno a s potěšením	casopisharmonie.cz
513	4.6.2018	Recenze: Pražské jaro umí být krásné bez úsměvu, třeba i při zakončení	ceskatelevize.cz
514	4.6.2018	Glosa: Pražské jaro obhájilo sázku na nejistotu i na špičkové muzikály	idnes.cz
515	4.6.2018	Závěrečný koncert Pražskej jari – Fibich, Suchoň a Janáček	Do Re Mix
516	4.6.2018	Conclusion of the 73rd season of the Prague Spring International Music Festival	orer.eu
517	5.6.2018	„Bach dokonale vystihuje duši varhan...	Naše rodina
518	5.6.2018	Vyhodíme jen šest skleniček z deseti	E15
519	5.6.2018	Slovenská filharmonie zakončila Pražské jaro	Právo
520	5.6.2018	Pražské jaro 2018	hudebnirozhledy.cz
521	5.6.2018	Pražské jaro uzavřela Slovenská filharmonie, hudební kritici letošní ročník festivalu chválí	aktualne.cz
522	5.6.2018	Mastercard zajistí vznik prvního tržiště v ČR Manifesto, kde bude hotovost zbytečná	feedit.cz
523	5.6.2018	Smělý a hrdinský Bach v Rudolfinu	casopisharmonie.cz
524	5.6.2018	Zápisník nezmizelé (No. 21)	divadelni-noviny.cz
525	5.6.2018	A proud, cataclysmic conclusion at Prague Spring	bachtrack.com
526	6.6.2018	Hrůša zahájí Pražské jaro 2019	pravo.cz
527	6.6.2018	Novinky a média	mkcr.cz
528	6.6.2018	CzechTourism spouští kampaň ke 100 letům česko-slovenské vzájemnosti	COT business
529	6.6.2018	Těžké je opustit krásu	casopisharmonie.cz
530	8.6.2018	Jak pohozená ohryzaná kost	Lidové noviny
531	9.6.2018	Pražští Starostové – nezávislí schválili kandidátní listinu pro komunální volby 2018	parlamentnilisty.cz
532	9.6.2018	V duchu tradic a současných potřeb	Haló noviny
533	10.6.2018	Ostravské stopy: Pivo si dám jen v Ostravě, přiznává dirigent Arming	regiony.impuls.cz
534	11.6.2018	Dopisy	Týdeník Rozhlas
535	11.6.2018	minulý týden	Respekt
536	11.6.2018	Mastercard zajistí vznik prvního tržiště v ČR Manifesto, kde bude hotovost zbytečná	Retailnews.cz
537	13.6.2018	Partitura a provedení – Luboš Mrkvička: For Large Ensemble, part D	hisvoice.cz
538	14.6.2018	Michal Nejtěk: Dělat věci s jistým výsledkem mě nebaví	rozhlas.cz
539	16.6.2018	Elity promluvily	Haló noviny
540	17.6.2018	To bylo Pražské jaro 2018	scena.cz
541	18.6.2018	Dopisy čtenářů – Děkuji za přímé přenosy koncertů Pražského jara	Týdeník Rozhlas
542	20.6.2018	S Julianem Rachlinem o přátelství, muzikantském zrání, smyslu soutěží, marasmu totality a o životě vůbec	casopisharmonie.cz
543	23.6.2018	Současná česká hudba v zahraničí: Alles klappt v Mnichově a dvojí zastoupení v Pekingu	casopisharmonie.cz
544	24.6.2018	Českým zástupcem na Eurovision Young Musicians je Indi Stivín	escportal.cz
545	1.7.2018	Pražské jaro 2018 – recenze Markéty Jůzové	Hudobný život
546	1.7.2018	Pražské jaro – ohlédnutí za orchestrální řadou 73. ročníku festivalu	Opus Musicum
547	1.7.2018	Jaké bylo letošní Pražské jaro?	Hudební rozhledy
548	1.7.2018	Pražské jaro 2018	Hudební rozhledy
549	1.7.2018	MHS Pražské jaro 2018 – jubilejní 70. ročník	Hudební rozhledy
550	1.7.2018	Má vlast tentokrát po česku: s Českou filhonií a Tomášem Netopilem	Hudební rozhledy

#	Datum vydání	Název článku	Zdroj
551	1.7.2018	Royal Concertgebouw Orchestra s Danielem Gattim a Daniil Trifonov	Hudební rozhledy
552	1.7.2018	Tři otázky pro Daniela Gattiho	Hudební rozhledy
553	1.7.2018	Varšavská filharmonie, Boris Brovtsyn a Karol Szymanowski	Hudební rozhledy
554	1.7.2018	Andsnosovo skvělé podání Brittenova klavírního koncertu	Hudební rozhledy
555	1.7.2018	Tři otázky pro Leifa Oveho Andsnese	Hudební rozhledy
556	1.7.2018	Vzkříšení z Budapešti	Hudební rozhledy
557	1.7.2018	Koncert pro dva jubilanty: Stát Izrael a Leonarda Bernsteina	Hudební rozhledy
558	1.7.2018	Dvě otázky pro Juliana Rachlina	Hudební rozhledy
559	1.7.2018	Rozhlasová symfonikové a Katarina Karnéus	Hudební rozhledy
560	1.7.2018	S Lennym na Broadwayi	Hudební rozhledy
561	1.7.2018	Jarní Svatební košile	Hudební rozhledy
562	1.7.2018	Triumf Didony s Janou Hrochovou	Hudební rozhledy
563	1.7.2018	Martinů čtvrtá symfonie a Bartókův Modrovousův hrad	Hudební rozhledy
564	1.7.2018	Tři otázky pro Davida Robertsona	Hudební rozhledy
565	1.7.2018	Slavického volání po míru	Hudební rozhledy
566	1.7.2018	PKF – Prague Philharmonia a Jana Boušková s českou premiérou Lukáše Sommera	Hudební rozhledy
567	1.7.2018	Debut Pražského jara – Chuhei Iwasaki	Hudební rozhledy
568	1.7.2018	Gardiner dokonalý až příliš	Hudební rozhledy
569	1.7.2018	Academia Bizantina	Hudební rozhledy
570	1.7.2018	Výjimečný projekt – Jordi Savall opět originální	Hudební rozhledy
571	1.7.2018	Tři otázky pro Jordiho Savalla	Hudební rozhledy
572	1.7.2018	Neue Vocalsolisten Stuttgart navodili až pocit transu	Hudební rozhledy
573	1.7.2018	Klangforum Wien	Hudební rozhledy
574	1.7.2018	Epoque Quartet na Letné okouzlii	Hudební rozhledy
575	1.7.2018	Quintette Moragues	Hudební rozhledy
576	1.7.2018	Janáček bez pocty	Hudební rozhledy
577	1.7.2018	Expresivní Smetanovo trio	Hudební rozhledy
578	1.7.2018	Václav Mácha a Miroslav Sekera	Hudební rozhledy
579	1.7.2018	Židovský odkaz ve svrchované interpretaci Martinů Voices	Hudební rozhledy
580	1.7.2018	Mladá naděje klanu Stivínů objevem	Hudební rozhledy
581	1.7.2018	Akordeon na Pražském jaru – Markéta Laštovičková a Magdalena Ochmanová	Hudební rozhledy
582	1.7.2018	Cembalový večer s Anastasií Antonovou	Hudební rozhledy
583	1.7.2018	Hold Ireny Troupové a Jana Duška Tereziánským skladatelům	Hudební rozhledy
584	1.7.2018	A opět Julian Rachlin	Hudební rozhledy
585	1.7.2018	Pavel Svoboda a večer s Bachem	Hudební rozhledy
586	1.7.2018	Závěr jako oslava 100. výročí vzniku Československa	Hudební rozhledy
587	1.9.2018	Rozhovor s Matthiasem Goernem	Hudobný život

Tiskové konference Pražského jara

Datum	Téma, Umělec	Místo
14.11.2017	Představení programu Pražského jara 2018	Sídlo Pražského jara
20.03.2018	Mastercard – nový partner Pražského jara, Patroni festivalu, Muzikologická konference	Sídlo Pražského jara
09.05.2018	Pražské jaro v České televizi (Petr Dvořák), CzechTourism – partner oslav republiky, Křišťálové ceny Moser, Debut Pražského jara (Chuhei Iwasaki a Marek Kozák)	Hotel InterContinental Prague
14.05.2018	Tomáš Brauner, Julian Rachlin, Vladimír Polívka	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
15.05.2018	Daniele Gatti, Jan Raes, Vilém Kijonka, Miriam Němcová	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
17.05.2018	Jacek Kaspszyk, Boris Brovtsyn, Michal Nejtek	Polský institut
18.05.2018	Marko Ivanović, Katerina Karnéus, Karel Dohnal	Hotel InterContinental Prague
22.05.2018	Lionel Bringuier, Leif Ove Andsnes	Hotel InterContinental Prague
24.05.2018	Iván Fischer, Christiane Karg	Hotel InterContinental Prague
28.05.2018	Jordi Savall	Hotel InterContinental Prague
29.05.2018	Andrej Borejko	Tiskové středisko PJ, Obecní dům
01.06.2018	David Robertson, Petra Lang	Hotel InterContinental Prague

Echo Pražského jara

#	Datum	Název
1	11.5.2018	Neformální prolog festivalu s Tonyou Graves, rozhovor s ředitelem festivalu Romanem Bělorem, zahájení na Kampě
2	12.5.2018	Přípravy zahajovacího koncertu, rozhovor s dirigentem Tomášem Netopilem a tiskovým mluvčím festivalu Pavlem Trojanem
3	13.5.2018	Slavnostní zahájení festivalu, rozhovory s významnými osobnostmi, reportáž z open air přímého přenosu na Kampě
4	14.5.2018	Jubilejní ročník Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro
5	15.5.2018	Julian Rachlin rezidenčním umělcem, koncert k výročí Státu Izrael, dirigent Tomáš Brauner
6	16.5.2018	Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam, dirigent Daniele Gatti, projekt Side by Side, dirigentka Miriam Němcová
7	17.5.2018	Těžké je opustit krásu, sopranistka Irena Troupová, Neue Vocalsolisten Stuttgart
8	18.5.2018	Sir John Eliot Gardiner, Monteverdi Choir a English Baroque Soloists
9	19.5.2018	Varšavská filharmonie, světová premiéra skladby Michala Nejtka, dirigent Jacek Kaspszyk, sopranistka Slávka Zámečnicková
10	20.5.2018	Světová premiéra skladby Marko Ivanoviće, mezzosopranistka Katarína Karnéus
11	21.5.2018	Víkend komorní hudby – Quatuor Arod, Graffe Quartet, Pocta Leoši Janáčkovi, Smetanovo trio, České noneto, Václav Mácha & Miroslav Sekera
12	22.5.2018	Martinů Voices, Klangforum Wien, dirigent Bas Wiegerts
13	23.5.2018	Tonhalle-Orchester Zürich, dirigent Lionel Bringuier, klavírista Leif Ove Andsnes
14	24.5.2018	Rezidenční umělec Julian Rachlin v roli dirigenta i hráče komorní hudby, houslistka Olga Šroubková
15	25.5.2018	Budapest Festival Orchestra, dirigent Iván Fischer, sopranistka Christiane Karg
16	26.5.2018	Pocta Leonardu Bernsteinovi, Vojtěch Dyk, dirigent Keith Lockhart
17	27.5.2018	Harfistka Jana Boušková, skladatel Lukáš Sommer, dirigent Zbyněk Müller
18	28.5.2018	Svatební košile Antonína Dvořáka, basbarytonista Adam Plachetka, sopranistka Eva Hornýáková, dirigent Christian Arming
19	29.5.2018	Epoque Quartet v Národním technickém muzeu
20	30.5.2018	Jordi Savall s projektem Jerusalem
21	31.5.2018	Debut Pražského jara, dirigent Chuhei Iwasaki a klavírista Marek Kozák
22	1.6.2018	Dirigent Andrej Borejko, mezzosopranistka Jana Hrochová
23	2.6.2018	Prague Modern s českou premiérou skladby Ondřeje Adámka, dirigent Baldum Brönnimann, zpěvačka Shigeko Hata
24	3.6.2018	Janáčkova filharmonie Ostrava, dirigent Heiko Mathias Förster, herec Norbert Lichý, sopranistka Lucie Silkenová
25	4.6.2018	Závěrečný koncert Pražského jara – Slovenská filharmonie, dirigent James Judd
26	25.6.2018	To bylo Pražské jaro 2018 (27´)

Pražské jaro v televizi

#	Datum	Název příspěvku	Název pořadu	Stanice	Typ
1	14.11.2017	Festival Pražské jaro představil program	Události v kultuře	ČT art	reportáž
2	30.12.2017	Očekávané kulturní události roku 2018	Události v kultuře	ČT art	reportáž
3	8.2.2018	Michal Nejtek píše skladbu na objednávku Pražského jara	Události v kultuře	ČT art	rozhovor
4	20.3.2018	Pražské jaro neopomene sté výročí založení Československé republiky	Události v kultuře	ČT art	reportáž
5	6.5.2018	Michal Nejtek skládá Ultramarine pro Pražské jaro	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	rozhovor
6	6.5.2018	Kultura v příštím týdnu – začíná Pražské jaro	Události v kultuře	ČT art	reportáž
7	7.5.2018	záznam koncertu Krzysztof Penderecki a SOČR	Závěrečný koncert PJ 2017:	ČT art	záznam
8	9.5.2018	Pražské jaro nabídne 60 koncertů	Události v kultuře	ČT art	reportáž
9	9.5.2018	Začíná Pražské jaro	Zprávy z Prahy	TV Praha	reportáž
10	10.5.2018	Bliží se Pražské jaro: Roman Bělor, Jana Boušková	Studio 6	ČT 24	rozhovor
11	10.5.2018	V sobotu začne Pražské jaro	Zprávy	ČT 24	reportáž
12	10.5.2018	Neformální zahájení Pražského jara s Tonyou Graves	Události v kultuře	ČT art	reportáž
13	10.5.2018	Tonya Graves vystoupí v předvečer zahájení Pražského jara	Události v kultuře	ČT art	reportáž
14	11.5.2018	Nejzajímavější momenty na ČT art	Události v kultuře	ČT 24	reportáž
15	12.5.2018	Začíná Pražské jaro	Události	ČT 1	reportáž
16	12.5.2018	Zahajovací koncert Pražského jara	Podvečerní blok 19:00–20:00	ČT 24	reportáž
17	12.5.2018	Tomáš Netopil a Česká filharmonie	Zahajovací koncert PJ 2018:	ČT art	přenos
18	13.5.2018	S Pavlem Trojanem o 73. ročníku Pražského jara	Studio ČT 24	ČT 24	rozhovor
19	13.5.2018	Zahájení Pražského jara v podání Tomáše Netopila	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	rozhovor
20	13.5.2018	Zahájení Pražského jara	Události v kultuře	ČT 24	reportáž
21	13.5.2018	Česká filharmonie pod vedením Tomáše Netopila zahájila ve velkém stylu	Události v kultuře	ČT art	reportáž
22	14.5.2018	Pražské jaro: koncert k založení Izraele s Pavlem Trojanem	Studio ČT 24	ČT 24	rozhovor
23	14.5.2018	Pražské jaro slaví sedmdesátiny Státu Izrael	Události v kultuře	ČT art	reportáž
24	16.5.2018	Rozhovor s ředitelem Romanem Bělorem	Události v kultuře	ČT art	reportáž
25	18.5.2018	ZUŠ Open – zahájení na Kampě	Sama doma	ČT 1	rozhovor
26	22.5.2018	Premiéra nové skladby Luboše Mrkvičky	Události v kultuře	ČT art	reportáž
27	22.5.2018	Leif Ove Andsnes hostem Pražského jara	Události v kultuře	ČT art	reportáž
28	23.5.2018	Christian Arming diriguje Dvořáka	Události v kultuře	ČT art	reportáž
29	23.5.2018	Speciální vysílání věnované Pražskému jaru	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	reportáž
30	23.5.2018	Dirigent Arming se vrátil do Ostravy	Události	ČT 1	reportáž
31	24.5.2018	Salon ZUŠ	Události v kultuře	ČT art	reportáž
32	25.5.2018	Česká filharmonie & Keith Lockhart	Zprávy	Seznam TV	rozhovor
33	27.5.2018	Koncert k výročí Leonarda Bernsteina	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	rozhovor
34	28.5.2018	Koncert k výročí Leonarda Bernsteina	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	reportáž
35	31.5.2018	Zahájení Pražského jara v podání Tomáše Netopila	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	reportáž
36	31.5.2018	Pražské jaro a oslava 100. výročí ČSR s Romanem Bělorem	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	rozhovor
37	31.5.2018	Komponování pro Pražské jaro: Michal Nejtek	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	reportáž
38	31.5.2018	S Liběnou Rochovou o Pražském jaru	Kultura Terezy Willoughby	Seznam TV	rozhovor
39	31.5.2018	Pozvánka na Závěrečný koncert	Blok	Seznam TV	pozvánka
40	1.6.2018	Koncert České filharmonie pod taktovkou Davida Robertsona	Události v kultuře	ČT art	reportáž
41	2.6.2018	Historicky první festivalový koncert PJ s akordeonem	Události v kultuře	ČT art	reportáž
42	3.6.2018	Pražské jaro vrcholí – závěrečný koncert – živý vstup Pavly Sedliské	Události v kultuře	ČT art	reportáž
43	3.6.2018	Závěrečný koncert – živý vstup Pavly Sedliské	Události	ČT 1	reportáž
44	4.6.2018	Závěr Pražského jara	Ranní blok	ČT 24	reportáž

Pražské jaro v rádiu

#	Datum	Název příspěvku	Název pořadu	Stanice	Typ
1	23.4.2018	Hudební kritika v českých médiích. V čem je specifická jako žánr?	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	rozhovor
2	25.4.2018	Úspěšný projekt základních uměleckých škol se po loňském prvním ročníku vrací	Odpolední blok	ČRo Radiožurnál	pozvánka
3	26.4.2018	Pocta legionářům ve Valdštejnské zahradě	Kulturní tipy	Rádio City	pozvánka
4	27.4.2018	Jiří Hlaváč	Jak to vidí...	ČRo Dvojka	rozhovor
5	30.4.2018	Hostování Royal Concertgebouw Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
6	2.5.2018	Světové premiéry na Pražském jaru 2018	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
7	3.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Radiožurnál	upoutávka
8	4.5.2018	Narcissus – Jan Ryant Dřízal, Marek Šedivý, Tomáš Jamník	Večerní blok 20:00–21:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Plus, ČRo Dvojka	reportáž
9	4.5.2018	Pražské jaro	Podvečerní blok 17:00–18:00	ČRo Dvojka	upoutávka
10	4.5.2018	Hostování Budapest Festival Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
11	6.5.2018	Výběr z programu Pražského jara	Dobry večer 19:00–20:00	ČRo Dvojka, ČRo regionální	reportáž
12	7.5.2018	Tomáš Netopil o Pražském jaru	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	rozhovor
13	7.5.2018	Pražské jaro	Ranní blok 8:00–9:00	ČRo Dvojka, ČRo Radiožurnál	upoutávka
14	7.5.2018	Tomáš Netopil zahájí s Českou filharmonií Pražské jaro 2018	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	rozhovor
15	7.5.2018	Oslavy stého výročí republiky, koncert k výročí Státu Izrael	Rozhovor s Romanem Bělorem	Classic Praha	rozhovor
16	8.5.2018	Hostování Royal Concertgebouw Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
17	9.5.2018	Mezinár.hud.soutěže Pražského jara	Podvečerní blok 17:00–18:00	ČRo Plus	zmínka
18	9.5.2018	S Michalem Venclem o letošní soutěži Pražského jara	Podvečerní blok 17:00–18:00	ČRo Plus	rozhovor
19	9.5.2018	Pražské jaro	Večerní blok 21:00–22:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka	upoutávka
20	9.5.2018	živý telefonický rozhovor	Tonya Graves	Classic Praha	rozhovor
21	9.5.2018	Oslavy stého výročí republiky, koncert k výročí Státu Izrael	Rozhovor s Romanem Bělorem	Classic Praha	rozhovor
22	10.5.2018	Pražské jaro	Podvečerní blok 19:00–20:00	ČRo Radiožurnál	upoutávka
23	10.5.2018	živý telefonický rozhovor	Tomáš Netopil	Classic Praha	rozhovor
24	10.5.2018	Světové premiéry na Pražském jaru 2018	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
25	11.5.2018	Zahajovací koncert s Tomášem Netopilem	Dobré ráno 8:00–9:00	ČRo regionální stanice	pozvánka
26	11.5.2018	Ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělor	Hovory	ČRo Vltava	rozhovor
27	11.5.2018	Výběr z programu Pražského jara	Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Dvojka, ČRo Plus	pozvánka
28	11.5.2018	Ráchel Skleničková	Dopolední blok 11:00–12:00	ČRo Plus, ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo regionální	reportáž
29	11.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka	pozvánka
30	11.5.2018	S ředitelem festivalu Romanem Bělorem o MHF PJ	Večerní blok 22:00–23:00	ČRo Plus	rozhovor
31	11.5.2018	Host: ředitel festivalu Pražské jaro Roman Bělor	Hovory	ČRo Vltava	rozhovor
32	11.5.2018	La Primavera de Praga hara resonar de musica a la capital Checa	Zahraniční vysílání	Rádio Praha	pozvánka
33	11.5.2018	Hostování Budapest Festival Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
34	12.5.2018	Výběr z programu Pražského jara	Mozaika	ČRo Vltava	reportáž
35	12.5.2018	Debut Pražského jara: Chuhei Iwasaki a Marek Kozák	Ranní blok 6:00–7:00	ČRo Radiožurnál	rozhovor
36	12.5.2018	Pražské jaro	Ranní blok 8:00–9:00/10:00, Dobré ráno na Severu 6:00–7:00	ČRo Plus, ČRo regionální	zmínka
37	12.5.2018	ZUŠ Open, Zahájení PJ na Kampé	Odpolední blok 12:00–13:00	ČRo Dvojka	pozvánka
38	12.5.2018	Téma a výběr z programu Pražského jara	Ranní blok 9:00–10:00 Kultura Plus (12:00–13:00)	ČRo Plus	reportáž
39	12.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 13:00–14:00/15:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Plus, regionální	upoutávka
40	12.5.2018	Zahájení PJ	Odpolední region 15:00–16:00, Vesele i Vážně o Vikendu, Ranní blok 8:00–9:00, Dobré ráno, Moravo!	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo regionální	pozvánka
41	12.5.2018	Zahájení Pražského jara na Kampě	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Radiožurnál	reportáž
42	12.5.2018		Zahajovací koncert PJ 2018: Tomáš Netopil a Česká filharmonie	ČRo Vltava	přenos
43	12.5.2018	Zahájení PJ	Večerní blok 22:00–23:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
44	12.5.2018	Začal festival Pražské jaro. Přivítá hvězdné světové umělce	Mozaika	ČRo Vltava	pozvánka
45	12.5.2018	Hostování Royal Concertgebouw Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
46	13.5.2018	Zahájení Pražského jara, finále soutěže violoncello	Ranní blok 6:00–7:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
47	13.5.2018	Pražské jaro	Ranní blok 9:00–10:00, Ranní blok 6:00–7:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka	pozvánka

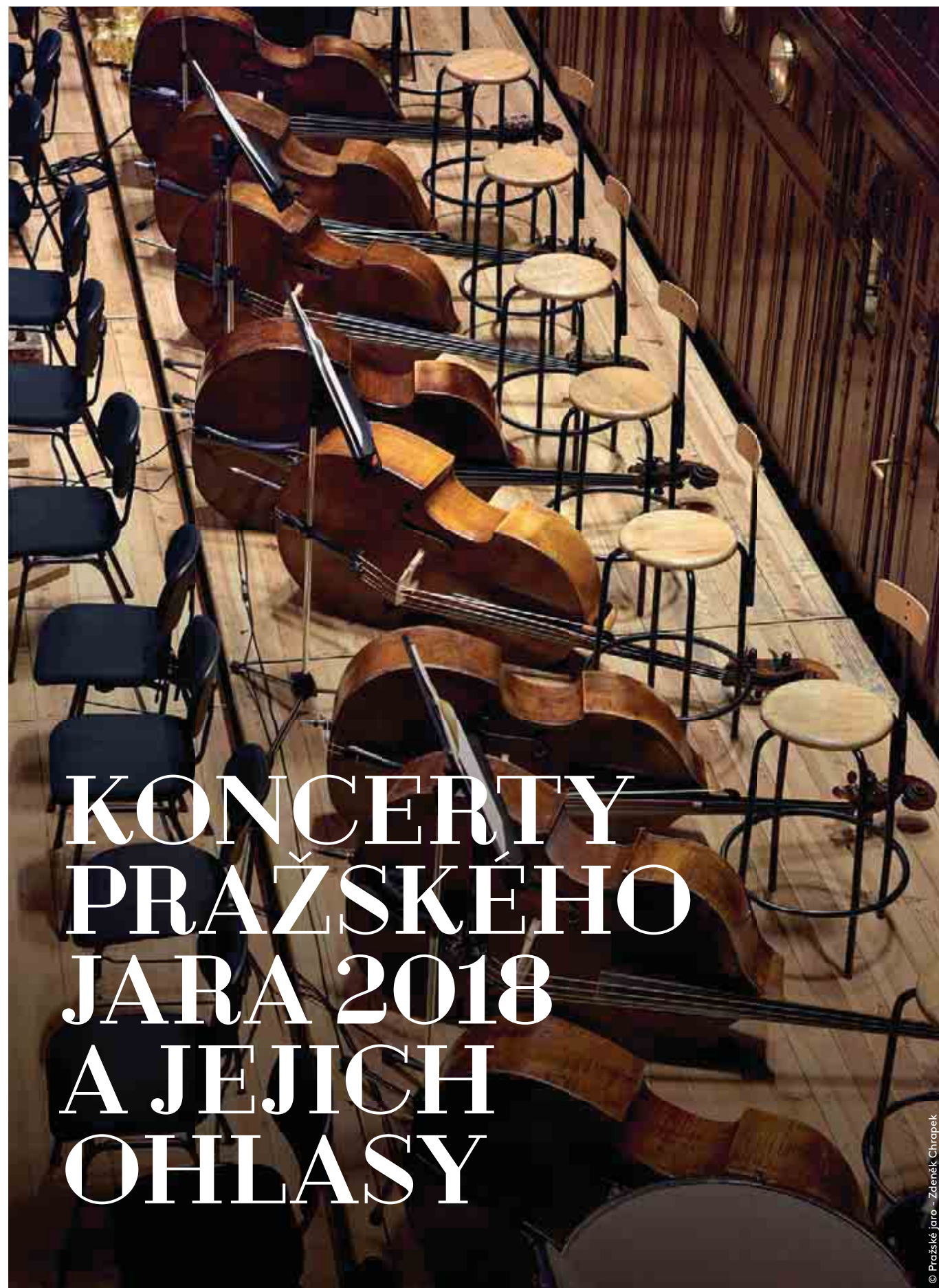
#	Datum	Název příspěvku	Název pořadu	Stanice	Typ
48	13.5.2018	Koncerty PJ k 70. výročí izraelského státu	Šalom alejchem, Dobry večer 19:00–20:00	ČRo regionální stanice	reportáž
49	13.5.2018	Oslavy stého výročí republiky, koncert k výročí Státu Izrael	Rozhovor s Romanem Bělorem	Classic Praha	rozhovor
50	14.5.2018	Tomáš Brauner – výročí Státu Izrael	Mozaika	ČRo Vltava	rozhovor
51	14.5.2018	Přímý přenos finálového kola soutěže – lesní roh	Odpolední blok 16:00–20:00	ČRo D-dur	přenos
52	14.5.2018	Program pražského jara a hostující zahraniční umělci	Kulturní tipy dneška	ČRo Plus	reportáž
53	14.5.2018	Koncert k 70. výročí Státu Izrael	Ranní blok 7:00–8:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
54	14.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
55	15.5.2018	Koncert k výročí Státu Izrael a hodnocení	Mozaika	ČRo Vltava	recenze
56	15.5.2018	Koncert Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam	Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Plus	reportáž
57	15.5.2018	Royal Concertgebouw	Večerní blok 20:00–21:00	ČRo Plus	pozvánka
58	15.5.2018	Světové premiéry na Pražském jaru 2018	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
59	16.5.2018	Tomáš Netopil: Líbí se mi to hezké muzicírování	Vizitka	ČRo Vltava	rozhovor
60	17.5.2018	Pražské jaro	Dobré dopoledne 10:00–11:00	ČRo Ostrava	reportáž
61	17.5.2018	Pražské jaro	Večerní blok 21:00–22:00, Dopolední blok 10:00 - 11:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka	pozvánka
62	17.5.2018	Pražské jaro	Večerní blok 20:00–21:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
63	17.5.2018	Neue Vocal Solisten Stuttgart	Mozaika	ČRo Vltava	recenze
64	17.5.2018	živý telefonický rozhovor	Michal Nejtek	Classic Praha	rozhovor
65	17.5.2018	živý telefonický rozhovor	Lukáš Vasilek	Classic Praha	rozhovor
66	18.5.2018	ZUŠ Open	ArtCafé	ČRo Vltava	rozhovor
67	18.5.2018	Michal Nejtek – premiéra Ultramarine	Ranní blok 6:00–7:00	ČRo Radiožurnál	rozhovor
68	18.5.2018	Koncert: Varšavská filharmonie& Jacek Kaspszyk	Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Plus	reportáž
69	18.5.2018	Pražské jaro	Dopolední blok 11:00–12:00	ČRo Dvojka	pozvánka
70	18.5.2018	Koncert Varšavské filharmonie, Michal Nejtek	Podvečerní blok 18:00–19:00	ČRo Radiožurnál	reportáž
71	18.5.2018	Varšavská filharmonie	Dopolední blok 11:00–12:00, Ranní blok 6:00–7:00, Dobré ráno Moravo!	ČRo Plus, ČRo Radiožurnál, ČRo Zlín	pozvánka
72	18.5.2018	73. ročník festivalu Pražské jaro ve vysílání Vltavy	eRko	ČRo Dvojka	rozhovor
73	18.5.2018	Některé rozhlasáci jsou spojeni s Pražským jarem 50 let	Z archivu: Telefonotéka	ČRo Vltava	reportáž
74	18.5.2018	Hostování Budapest Festival Orchestra	Rozhovor s Pavlem Trojanem Jr.	Classic Praha	rozhovor
75	19.5.2018	Marko Ivanović – premiéra Little Words	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Plus	reportáž
76	19.5.2018	Dita Hradecká – pozvánka na nadcházející koncerty	Odpolední blok 15:00–16:00	ČRo Dvojka	rozhovor
77	19.5.2018	Miroslav Pudlák, pozvání na Klangforum Wien	Kultura Plus (19:00–20:00)	ČRo Plus	reportáž
78	19.5.2018	Marko Ivanović – premiéra Little Words	Odpolední blok 14:00–15:00	ČRo Plus	pozvánka
79	19.5.2018	Soutěž	Odpolední blok 15:00–16:00	ČRo Dvojka	soutěž
80	19.5.2018	Pražské jaro	Podvečerní blok 17:00–18:00	ČRo Dvojka, ČRo Radiožurnál	pozvánka
81	19.5.2018	Festival Primavera de Praga	Trifolim	La Dársena	pozvánka
82	20.5.2018	Accademia Bizantina	Noční blok 5:00–6:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
83	21.5.2018	Hudební premiéry na Pražském jaru	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	rozhovor
84	21.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 13:00–14:00	ČRo Dvojka	pozvánka
85	21.5.2018	Na Pražském jaru dnes vystoupí Klangforum Wien	Podvečerní blok 19:00–20:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Plus, ČRo regionální	pozvánka
86	21.5.2018	Tvůrčí boom na Pražském jaru	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	recenze
87	21.5.2018	Hodnocení Pražského jara – Sir John Eliot Gardiner, Těžké je opustit krásu, Pocta Leoši Janáčkovi, Martinů Voices	Mozaika	ČRo Vltava	recenze
88	22.5.2018	Tonhalle-Orchester Zürich	Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Plus	pozvánka
89	22.5.2018	ZUŠ Open	Odpolední blok 14:00–15:00	ČRo Dvojka	rozhovor
90	22.5.2018	Přímý přenos koncertu Tonhalle-Orchester Zürich	Večerní blok 20:00–22:30	ČRo Vltava	přenos
91	22.5.2018	Pražské jaro	Podvečerní blok 19:00–20:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
92	23.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Plus, ČRo Dvojka	pozvánka
93	23.5.2018	Tonhalle-Orchester Zürich	Mozaika	ČRo Vltava	rozhovor/ recenze
94	23.5.2018	živý telefonický rozhovor	Vojtěch Dyk	Classic Praha	rozhovor
95	24.5.2018	ZUŠ Open	Dobré dopoledne 10:00–11:00	ČRo region Vysočina	reportáž
96	24.5.2018	předtočený telefonický rozhovor	Jordi Savall	Classic Praha	rozhovor
97	25.5.2018	Pražské jaro	Odpolední blok 16:00–17:00	ČRo Plus, ČRo Dvojka	pozvánka
98	25.5.2018	Česká filharmonie & Keith Lockhart, Vojtěch Dyk	Odpolední blok 13:00–14:00	ČRo Dvojka, ČRo Plus, ČRo Radiožurnál	reportáž

Pražské jaro v rádiu – pokračování

#	Datum	Název příspěvku	Název pořadu	Stanice	Typ
99	25.5.2018	Keith Lockhart – Koncert k výročí L.Bernsteina	Podvečerní blok 19:00–20:00	ČRo Radiožurnál	reportáž
100	25.5.2018	živý telefonický rozhovor	Adam Plachetka	Classic Praha	rozhovor
101	26.5.2018	Zlaté struny Jany Bouškové	Na návštěvě	ČRo Vltava	rozhovor
102	27.5.2018	Přímý přenos koncertu: Svatební košile	Večerní blok 20:00–22:30	ČRo Vltava	přenos
103	27.5.2018	Výběr z programu Pražského jara	Noční blok 5:00–6:00	ČRo Radiožurnál	reportáž
104	27.5.2018	Soutěž	Dobrá večer 19:00–20:00	ČRo regionální stanice	soutěž
105	27.5.2018	Ráchel Skleničková	Odpolední blok 13:00–14:00	ČRo Plus	reportáž
106	27.5.2018	Soutěž	Dobré ráno 7:00–8:00	ČRo Hradec Králové	soutěž
107	27.5.2018	Svatební košile, Promenádní koncert	Noční blok 5:00–6:00	ČRo Radiožurnál	pozvánka
108	28.5.2018	Soutěž	Habaděj 11:00–12:00	ČRo Hradec Králové	soutěž
109	28.5.2018	Milada Šubrtová	Odpolední blok 14:00–15:00	ČRo Dvojka	medailonek
110	28.5.2018	Jerusalem	Odpolední blok 15:00–16:00	ČRo Plus	pozvánka
111	28.5.2018	Jerusalem	Podvečerní blok 17:00–18:00, Podvečerní blok 18:00–19:00	ČRo Plus, ČRo Radiožurnál	reportáž
112	28.5.2018	Jordi Savall presenta la historia de Jerusalén	Zahraniční vysílání	Rádio Praha	pozvánka
113	29.5.2018	Tři příběhy lásky	Ranní blok 7:00–8:00, Ranní blok 8:00–9:00, Ranní blok 9:00–10:00, Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Plus	pozvánka
114	29.5.2018	Soutěž	Dobré ráno 8:00–9:00, Habaděj 10:00–11:00	ČRo Hradec Králové	soutěž
115	29.5.2018	Tři příběhy lásky – Jana Hrochová	Mozaika	ČRo Vltava	rozhovor
116	29.5.2018	Jordi Savall	Mozaika	ČRo Vltava	recenze
117	29.5.2018	Tři příběhy lásky – Jana Hrochová	Mozaika	ČRo Vltava	pozvánka
118	29.5.2018	rozhovor	Filip Sychra	Classic Praha	rozhovor
119	30.5.2018	Debut PJ – Chuhei Iwasaki	Ranní blok 6:00 –7:00, Ranní region 7:00–8:00, Ranní blok 8:00–9:00	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Region Středočeský kraj, ČRo Plus	pozvánka
120	30.5.2018	Muzikologická konference s Petrem Daňkem	Ranní blok 9:00–10:00	ČRo Plus	rozhovor
121	30.5.2018	Debut PJ s Reginou Květoňovou	Dopolední blok 10:00–11:00	ČRo Plus	rozhovor
122	30.5.2018	Závěrečný koncert	Dobrá večer 19:30–20:00, Stretnutie, Dobrá večer z Českých Budějovic	ČRo Radiožurnál, ČRo Dvojka, ČRo Plus, ČRo regionální	pozvánka
123	30.5.2018	Debut Pražského jara	Mozaika	ČRo Vltava	reportáž
124	30.5.2018	Roman Bělor, ředitel MHF Pražské jaro	Vizitka	ČRo Vltava	rozhovor
125	30.5.2018	Roman Bělor: Kdyby bylo všechno vyprodané, tak bychom se báli	Vizitka	ČRo Vltava	rozhovor
126	30.5.2018	živý telefonický rozhovor	Chuhei Iwasaki	Classic Praha	rozhovor
127	31.5.2018	Zahajovací a Budapest Orchestra s Jiřím Hlaváčem	Jak to vidí	ČRo Dvojka	rozhovor
128	31.5.2018	Jaký byl letošní ročník Pražského jara?	Jak to vidí...	ČRo Vltava	recenze
129	31.5.2018	živý telefonický rozhovor	Pavel Svoboda	Classic Praha	rozhovor
130	2.6.2018	Janáčkova filharmonie Ostrava na Pražském jaru	Zprávy ve 14:00	ČRo Ostrava	pozvánka
131	3.6.2018	Závěr Pražského jara	Ranní blok 7:00–8:00	Frekvence 1	pozvánka
132	3.6.2018	Reflexe Pražského jara s Jindřichem Bálkem	Odpolední blok 12:00–13:00	ČRo Plus	rozhovor
133	3.6.2018	Pražské jaro dnes končí	Večerní blok 20:00–21:00	ČRo Radiožurnál	reportáž
134	3.6.2018	Závěrečný koncert oslaví sté výročí republiky	Dopolední blok	ČRo Plus, ČRo Dvojka, ČRo regionální	pozvánka
135	4.6.2018	Vojtěch Dyk zpíval po boku slavných zpěváků z West Endu	Dopolední blok 11:00–12:00	ČRo Dvojka	rozhovor
136	4.6.2018	Ohlédnutí za Pražským jarem	Reflexe: Hudba !	ČRo Vltava	recenze
137	4.6.2018	ohlédnutí za Pražským jarem a recenze koncertu Jordiho Savalla	Ars Sonora	Radio Beograd 1	reportáž
138	5.6.2018	Rozhovor s Keithem Lockhartem	Hudba v miléniu	Classic Praha	rozhovor
139	14.6.2018	Michal Nežtek o objednávce Pražského jara	Vizitka	ČRo Vltava	rozhovor

Přímé přenosy a záznamy koncertů

#	Datum	Koncert	Stanice	Poznámka	Eurorádio
1	12.5.2018	Zahajovací koncert – Česká filharmonie, Tomáš Netopil	ČT art a ČRo Vltava	přímý přenos	ano
2	13.5.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, obor violoncello, finále	ČRo Vltava	přímý přenos a video-streaming na YouTube	
3	14.5.2018	Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro, obor lesní roh, finále	ČRo D dur	přímý přenos a video-streaming na YouTube	
4	14.5.2018	Koncert k výročí založení Státu Izrael	ČRo Vltava	přímý přenos	ano
5	17.5.2018	Monteverdi Choir, English Baroque Soloists a Sir John Eliot Gardiner	ČRo Vltava	přímý přenos	ano
6	19.5.2018	Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Marko Ivanović, Karel Dohnal a Katarina Karnéus	ČRo Vltava	záznam	ano
7	20.5.2018	Smetanovo trio	ČRo Vltava	záznam	
8	20.5.2018	Martinů Voices	ČRo Vltava	záznam	
9	21.5.2018	Julian Rachlin, Sarah McElravy, Boris Andrianov, Itamar Golan	ČRo Vltava	záznam	ano
10	21.5.2018	Klangforum Wien	ČRo Vltava	záznam	ano
11	22.5.2018	Tonhalle-Orchester Zürich, Lionel Bringuiera Leif Ove Andsnes	ČRo Vltava	přímý přenos	ano
12	24.5.2018	Budapest Festival Orchestra, Iván Fischer, Christiane Karg, Elisabeth Kulman a Český filharmonický sbor Brno	ČRo Vltava	záznam	ano
13	27.5.2018	Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Christian Arming, Eva Hornyáková, Richard Samek, Adam Plachetka, Pražský filharmonický sbor	ČRo Vltava	přímý přenos	ano
14	31.5.2018	Prague Modern	ČRo Vltava	záznam	ano
15	3.6.2018	Závěrečný koncert – Slovenská filharmonie, James Judd, Jan Vacík, Slovenský filharmonický sbor	ČRo Vltava	přímý přenos	ano

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

KONCERTY PRAŽSKÉHO JARA 2018 A JEJICH OHLASY

J.J. Big Band © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

5. 5. SO 11.30 Výstaviště Praha

J. J. BIG BAND

Koncert v rámci veletrhu Sport Expo
Ve spolupráci s RunCzech

Vstup volný

Tonya Graves © Pražské jaro - Petra Hájská

10. 5. ČT 20.00 Royal

PŘED ZAHÁJENÍM NEFORMÁLNĚ

Tonya Graves – zpěv
Josef Flores – kytara
Martin Landa – baskytara

Kč 800

Ministr kultury Ilya Šmíd © Pražské jaro - Petra Hájská

12. 5. SO 10.00 Vyšehradský hřbitov, Slavín

POCTA BEDŘICHU SMETANOVÍ

Vstup volný

Zahájení na Kampě © Pražské jaro - Petra Hájská

12. 5. SO 16.00 Park Kampa

ZAHÁJENÍ NA KAMPĚ

Zahájení Pražského jara 2018 již tradičně v parku na Kampě!
Vstup volný

Technologický partner

CETIN
ČESKÁ TELEKOMUNIKAČNÍ INFRASTRUKTURA

12. 5. SO 20.00 Obecní dům

ZAHAJOVACÍ KONCERT

Česká filharmonie
Tomáš Netopil – dirigent

Bedřich Smetana
Má vlast

Kč 3900/2900/2150/1500/E1000/ST650

Recenze

Má vlast 2018
13. května, Harmonie, Petr Veber

Současná, moderní, barvitá, pozitivní. Taková byla Smetanova *Má vlast*, jak ji na úvodním koncertu festivalu Pražské jaro s Českou filharmonií publiku předložil Tomáš Netopil. Zazněla 12. 5. ve Smetanově síni Obecního domu a z ní v přímých přenosech také v rozhlase, televizi, na open air scéně v Praze na Kampě a v kině Nadsklepí v dirigentově rodné Kroměříži.

Tomáši Netopilovi, šéfdirigentovi a hudebnímu řediteli těles v Essenu, bude v létě třiačtyřicet. Ideální okamžik pro prezentování energického, mladého, ale již také přiměřeně zralého pojetí Smetanovy hudby, pojetí upřímně a se samozřejmostí a nevykalkulovaně odpovídajícího dnešnímu obecnému cítění. Těžko si představit ideálnější okamžik. Slyšeli jsme partituru nezatíženou velkým patosem. /.../ Především jde tedy o vyzařování vycházející k publiku od dirigentského pultu. A to je mladistvé, jakoby dychtivé a směřující kupředu, rozhodně také vstřícné a sympatické. Není to dirigování na efekt, dirigování pro publikum, ale přesto velmi pěkná komunikace s publikem nastává.

Ladná, jímavá, napínavá. Má vlast se ocitla v dobrých rukách
13. května, MF DNES, Věra Drápelová

Zatímco loni se na úvod Pražského jara Vídeňští filharmonikové s Danielem Barenboimem postarali o vzrušující, protože trochu jiné provedení Smetanovy *Mé vlasti*, letos se dalo čekat, že v podání České filharmonie zazní „tradičně“. Bylo tomu tak, i nebylo. /.../ Netopil prokázal, že tradici umí ctít, využít, ale současně do ní vnést i něco vlastního. Především jakousi odlehčenost, nesklouzávající do povrchnosti, dále smysl pro kontrasty a pointy. Možná se v tom odráží i dirigentova rostoucí zkušenost s operním provozem. Vše bylo tempově a dynamicky promyšleno, rozvrženo

a provedeno s mírou. Tak třeba už *Vyšehrad* Netopilovi vyšel neobvykle projasněně, živě a efektně gradoval. A tak tomu bylo i v dalších básních. V paměti utkvěl až komorní smysl pro jasné, čisté linie, melodii a patos, nikoli ovšem ve smyslu bombastičnosti a zatěžkanosti, nýbrž ve smyslu prosté, jímavé emoce. Neobvyklé napětí v sobě měly i interpretačně háklivé části jako *Z českých luhů a hájů* a *Tábor*. Orchester hrál jedním slovem skvěle, měkce a ladně, Netopila jednoznačně následoval. Pro budoucnost to je jistě dobrá zpráva.

Má vlast začala Pražské jaro
14. května, Právo, Vladimír Říha

Ve 42 letech se Tomáš Netopil stal jedním z nejmladších dirigentů *Mé vlasti* a neklamal. Jeho pojetí cyklu šesti symfonických básní bylo svěží, energické a mladistvé a hraním cyklu v jednom celku bez přestávky se přihlásil k odkazu Bělohlávka. Byly znát některé tempově-dynamické pasáže, které ho odlišovaly od zavedené tradice. Především v rychlejším tempu, ale i díky sólům v orchestru. Třeba zahajovací *Vyšehrad* zazněl krásně a ani toho tradičního patosu nebylo v cyklu tolik, přesto *Tábor* i *Blaník* patřily k nejpůsobivějším.

Jaro zuří od neděle
15. května, Lidové noviny, Martin Zvěřina

Pražské jaro začalo velkolepě, *Má vlast* České filharmonie a Tomáše Netopila si v ničem nezadala s loňskou „vídeňskou“.

Má vlast tentokrát po česku: s Českou filharmonií
a Tomášem Netopilem
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Možno předeslat, že T. Netopil v pojetí a podání *Mé vlasti* kromě jiného zúročil právě své bohaté zkušenosti

z interpretace hudebnědramatických děl. Promítlo se to hlavně do akcentované dějovosti každé básně v rámci celého cyklu a vyjádření individuálního rázu každé z nich. Začátek *Vyšehradu* byl prosvětlen průzračnými dechy a měkce kompaktními smyčci. /.../ Dirigent svými gesty orchestr nejen vedl, ale zejména v usměrňování sekcí si s ním doslova pohrával, v žádném případě „nedřel“. /.../ Právě v důsledném potvrzení a naplňování Smetanova kompozičního plánu a zároveň i v míře subjektivně vlastního pohledu a jeho akceptováním v perfektním výkonu České filharmonie, naplňujícím nepolevujícím entuziasmem, vidím přínos T. Netopila jak vůči Smetanovu dílu, tak festivalovému publiku.

13. 5. NE 20.00 Obecní dům

ČESKÁ FILHARMONIE

Tomáš Netopil – dirigent

Bedřich Smetana
Má vlast

Kč 2600/2050/1550/1150/E750/ST450/Rozkvět

Partner koncertu

Václav Petr © Pražské jaro - Ivan Malý

Alexandre Collard © Pražské jaro - Ivan Malý

13. 5. NE 16.00 – 1. část
20.00 – 2. část Rudolfinum
Dvořákova síň

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

FINÁLE, VIOLONCELLO

Symfonický orchestr Českého rozhlasu
Jiří Rožen – dirigent

Johann Sebastian Bach
Preludium, Allemande, Courante ze Suite
pro sólové violoncello BWV 1010 nebo BWV 1012
Antonín Dvořák
Koncert pro violoncello a orchestr h moll op. 104

Kč jedna část 400/300/250/Rozkvět

Při nákupu vstupenek na obě části sleva 20 %

14. 5. PO 16.00 – 1. část
20.00 – 2. část Rudolfinum
Dvořákova síň

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

FINÁLE, LESNÍ ROH

PKF-Prague Philharmonia
Marek Šedivý – dirigent
Wihanovo kvarteto

Wolfgang Amadeus Mozart
Kvintet Es dur KV 407
Richard Strauss
Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 Es dur

Kč jedna část 400/300/250/Rozkvět

Při nákupu vstupenek na obě části sleva 20 %

Koncert k výročí Izraele © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

14. 5. PO 20.00 Obecní dům

KONCERT K VÝROČÍ ZALOŽENÍ STÁTU IZRAEL

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
Tomáš Brauner – dirigent
Julian Rachlin – housle, rezidenční umělec festivalu
Pavla Vykopalová – soprán
Vladimír Polívka – vypravěč
Pueri Gaudentes
Zdena Součková – sbormistryně
Pražský filharmonický sbor
Jaroslav Brych – sbormistr

Arnold Schönberg
Ten, který přežil Varšavu op. 46
Felix Mendelssohn Bartholdy
Houslový koncert e moll op. 64
Leonard Bernstein
Symfonie č. 3 „Kadiš“

Kč 1400/1100/850/600/E/ST250/Rozkvět

Za podpory
Nadačního fondu obětem holocaustu

Recenze

Hudební oslava Izraele
16. května, Lidové noviny, Martin Zvěřina

Provedení Schönbergovy skladby bylo velice sugestivní a orchestr, členové Pražského filharmonického sboru i vypravěč Vladimír Polívka posluchače doslova zmrazili. /.../ Bernsteinova skladba pro symfonický orchestr, smíšený i chlapecký sbor, recitátora a sólový soprán je natolik náročná svým obsazením na provádění, že ji moc často neuslyšíme, a Leonard Slatkin ji na konci loňského roku několikrát hrál s Newyorskou filharmonií. Tomáš Brauner však posluchačské pochybnosti rychle zaplašil, jeho provedení trřívěté symfonie bylo vyvrcholením večera. Orchester, oba sbory i sopránistka Pavla Vykopalová se projevovaly suverénní muzikálností a plně využívaly proměnlivou dynamiku skladby.

Eli eli lama sabachtani. Koncert pro Izrael na Pražském jaro
16. května, Harmonie, Ivan Žáček

Tomáš Brauner pohotově zaskočil za Leonarda Slatkina, jenž musel na poslední chvíli odříci ze zdravotních důvodů. Jistě musíme jen litovat tohoto zásahu vyšší moci, neboť jádro tohoto koncertu k oslavě státu Izrael – Bernsteinovu *Symfonii* č. 3 zvanou *Kaddish* – právě Slatkin nastudoval a provedl s Newyorskou filharmonií na podzim loňského roku, ve třech koncertech k oslavě 100. narozenin Leonarda Bernsteina. O tento autentický zážitek jsme tedy byli ochuzeni, nicméně

třeba říci, že volba vedení PJ byla za daných okolností patrně nejlepším řešením – Tomáš Brauner byl jako Slatkinův asistent od počátku přítomen zkouškám a jeho řízení tohoto vokálně-symfonického kolosu, Bernsteinova stěžejního díla, bylo zcela přesvědčivé.

Proč Bernsteina opouštěly múzy a ruská senzace na Pražském jaru
16. května, MF DNES, Věra Drápelová

Hned první dny letošního Pražského jara nabídly pozoruhodné večery. Stát Izrael vznikl 14. května 1948 a přesně v tento den po 70 letech uspořádalo Pražské jaro v Obecním domě koncert, na němž Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK zahrál skladby symbolicky vybrané pro tento účel. Jádrem byla *Symfonie č. 3 „Kadiš“* od Leonarda Bernsteina, jehož sté výročí narození festival rovněž připomíná.

Koncert pro dva jubilanty: Stát Izrael a Leonarda Bernsteina
červenec, Hudební rozhledy, Robert Rytina

V krátkém, ale nesmírně sugestivním melodramatu Arnolda Schönberga *Ten, který přežil Varšavu* se zhostil vypravěč Vladimír Polívka drásavého textu o jedné z hrůzných epizod konce povstání ve varšavském ghettu s možná až trochu přehnaným patosem, ale také se zjevným pochopením pro strukturu a logiku této kompozice, takže celkovému vyznění skladby (v jejímž finále zazněla ještě židovská modlitba v podání Pražského filharmonického sboru) nelze nic zásadního vytknout. /.../ Ve výtečném překladu dr. Ivana Vomáčky

Vladimír Polívka © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

zazněla Bernsteinova slova znovu z úst Vladimíra Polívky, jehož tentokrát civilní a pokorný projev tomuto nastudování vysloveně slušel. Tomáš Brauner zodpovědně dbal na celkovou gradaci a stupňování napětí až k závěrečnému mohutnému sborovému finále, takže orchestru, sboru (včetně jeho „dětské sekce“ Pueri gaudentes) lze vyslovit maximální uznání. Předchozí zkušenosti s dílem zúročila i sopranistka Pavla Vykopalová, jejíž přednes sólového partu, evokujícího „ukolébávání Boha k spánku“, patřil k vrcholům celého provedení.

Pražský filharmonický sbor © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

Irena Troupová © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

15. 5. ÚT 20.00 Anežský klášter

TĚŽKÉ JE OPUSTIT KRÁSU

Irena Troupová – soprán
Jan Dušek – klavír

Viktor Ullmann
Těžké je opustit krásu op. 8
Pavel Haas
Suita pro klavír op. 13
Erwin Schulhoff
Písňe na texty Hanse Steigera ze sbírky „Snop obilí“ op. 2
Hans Winterberg
Písňe pro soprán
Hans Krása
Pět písňi op. 4
Rudolf Karel
Tři valčíky
Viktor Ullmann
Šest sonetů na texty Louise Labé op. 34

Kč 400

Recenze

Těžké je opustit krásu
6. června, Harmonie, Jarmila Gabrielová

/.../ Irena Troupová má za sebou již poměrně dlouhou, bohatou a dalo by se říci v mnoha ohledech netypickou uměleckou kariéru. Její obsáhlý repertoár zahrnuje – anebo v různých etapách jejího profesionálního pěveckého působení zahrnoval – na jedné straně takřčenou „starou hudbu“, neboli vokální hudbu od jednohlasu období středomověku až po kantátovou a operní tvorbu období baroka, a na druhé straně písňovou tvorbu skladatelů 19.–20. století i vokální kompozice soudobých českých autorů. Pokud mohu soudit, řekla bych, že se interpretka v posledních letech „našla“ právě ve zmíněném – především německojazyčném – písňovém repertoáru, který dokáže tlumočit s velkou přesvědčivostí a především s hlubokým porozuměním smyslu zpívaného textu. Domnívám se také, že se tato sugestivnost a přesvědčivost interpretace Ireny Troupové mnohem více než na nahrávkách projevuje při jejich živých vystoupeních na koncertním pódiu, kdy máme možnost vnímat nejenom její hlas, ale celou její osobnost v její bezprostřední – a pomijivé – fyzické přítomnosti. /.../ V posledních letech našla, zdá se, takřka ideálního spolupracovníka v pianistovi Janu Duškovi, s nímž si zjevně porozuměla umělecky i lidsky. Podobně jako při několika nedávno minulých příležitostech, osvědčil se Jan Dušek i tentokrát jako diskrétní, a přitom výsostně kompetentní a spolehlivý partner sólistky. Rovněž jeho sólový výkon ve skladbách Rudolfa Karla a zejména Pavla Haase – stejně tak jako jeho soustavný zájem o klavírní tvorbu českých skladatelů této generace – si zaslouží velké uznání. Celkově lze říci, že uvedený koncert, byť nebyl příliš mediálně propagován, patřil k výrazným momentům a – přinejmenším pro mne – k nezapomenutelným zážitkům z letošního Pražského jara.

Hold Ireny Troupové a Jana Duška tereziánským skladatelům
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Program koncertu ozvláštnila i česká premiéra *Písňi pro soprán* Hanse Winterberga z poválečného období, do jehož osudů také zasáhla válka a poválečný odsun Němců, a teprve jeho vnuk postupně objevuje díla svého v Praze narozeného dědečka, který deportaci do Terezína přežil. Irena Troupová byla vskutku zasvěcenou interpretkou těchto písňi s výbornou německou deklamací a přechody do temné mezzosopránové polohy. Vlastně v rámci stylu zvolených písňi nevadilo, že její soprán při nástupech ve vyšší poloze v pianu jevil už určité známky opotřebovanosti. Důležité bylo, s jakou empatií postihovala výraz písňi s jejich vazbou na text od veselé až koketní rozjásanosti přes divoce bouřlivou noc až po bolestně tragické žaly. A zejména v předávku, Ullmannově písni *Little Cakewalk*, předvedla i báječný smysl pro humor. Rovnocenným partnerem byl Troupové technicky suverénní klavírista Jan Dušek, který se prezentoval i sólově (*Haasova Suita pro klavír op. 13*, *Karlovy Tři valčíky op. 18*).

Daniele Gatti © Pražské jaro - Petra Haiská

15. 5. ÚT 20.00 Obecní dům

ROYAL CONCERTGEBOUW ORCHESTRA AMSTERDAM

Daniele Gatti – dirigent
Daniil Trifonov – klavír
Symfonický orchestr Pražské konzervatoře
Miriam Němcová – dirigentka

Carl Maria von Weber
Euryanthe op. 81
Sergej Prokofjev
Klavírní koncert č. 3 C dur op. 26
Gustav Mahler
Symfonie č. 1 D dur „Titán“

Kč 4500/3450/2500/1750/E1150/ST700/Rozkvět
Premium Kč 6000

Recenze

Mahlerův Titan pastorálně
16. května, Harmonie, Petr Veber

Mahlerova *První symfonie* je přesně tím typem skladby, na jakém se opravdu poznají kvality orchestru a míra autority a umění jeho dirigenta. Amsterdamský Koninklijk Concertgebouworkest se svým šéfem Danielem Gattim v tom byli na Pražském jaru příkladem nejvyššího standardu. Hodinová partitura vyplnila druhou polovinu koncertu způsobem blížícím se ideálu. Gatti dirigoval z paměti, klidně, věčně, orchestr ho poslouchal na slovo a hrál, až na občasně kazy v hornové sekci, přesně, zřetelně, inspirovaně a muzikálně, v dynamice zdrženlivě – celkově jedním slovem zcela špičkově, tak, jak se od jeho značky čeká. Italský šéfdirigent uzavírá druhou sezonu v čele nizozemského královského tělesa. Není typem kouzlícím rukama ve vzduchu a provádějícím choreografické etudy, ukazuje naopak jakoby obyčejně, návodně. Ale v tomto velmi pracovním pragmatickém způsobu dirigování je už v základu, bez velkých gest, obsaženo vše potřebné, co souvisí s formou a tektonikou skladby, s jejím rozvržením, výrazem a vyzněním. Mahlerova symfonie zvaná *Titán* byla ve výsledku mnohotvárná, barvitá, tradiční i novátorská, stylová, přesná, plná detailů a nuancí, s potřebnými finesami. Zřetelně se objevila všechna sóla dechových

nástrojů, klíčové harfové tóny, doplňující hlasy ve smyčcích, barvitě scény, charakteristické epizody... Symfonie zazněla nevšedně, jakoby viděna novými očima. Zazněla volně, neuspěchaně, spíše než titánsky to bylo hodně pastorálně. /.../ Jeho pojetí Mahlerovy hudby nebylo v tomto případě drásavě realistické ani přemrštěně velikášské, nebylo ani trochu výbušné, výstřední či kontroverzní, ale především objevitelské a objevné – pročištěné, jemné a průzračné. Romantické nikoli ve smyslu bolestí, velkých emocí nebo dekadence, ale ve smyslu důrazu na náladu každého okamžiku.

Ital na severu
16. května, MF DNES, Věra Drápelová

Tento večer v Obecním domě patřil jednomu z nejlepších orchestrů světa. Holandský Royal Concertgebouw Orchestra přijel i se svým italským šéfem Danielem Gattim. Do úvodní předehry k opeře *Euryanthe* od Carla Marii von Webera navíc přizval tři desítky studentů Pražské konzervatoře. Ti se tak zapojili do projektu *Side by Side*, s nímž holandský orchestr objíždí evropské země a umožňuje mladým hudebníkům nasát něco z atmosféry „velkého“ koncertního světa. Mladí čeští hráči na smyčcové i dechové nástroje, připraveni dirigentkou Miriam Němcovou, vpluli do provedení zcela přirozeně a romantické kouzlo skladby i díky nim účinkovalo spolehlivě. V Royal Concertgebouw Orchestra sedí hudebníci z 25 zemí, mezi nimi i jeden Čech, violista Vilém Kijonka. Dnes to není nic neobvyklého, i tento mnohonárodnostní orchestr je perfektně sladěný do výjimečného zvuku. /.../ Interpretace Prokofjevova *Klavírního koncertu* č. 3 byla sváteční. Nejen kvůli orchestru, ale především kvůli 27letému ruskému pianistovi Daniilu Trifonovovi. Skladbu, v níž se mísí různé styly a výrazové polohy, lyrika s groteskem, ruský folklór s jazzem, a která vyžaduje i značnou fyzickou sílu, zahrál s dechberoucí oduševnělostí, hravostí i energií. Pro Trifonova obtíže neexistují, jeho úhoz má bezpočet podob a všechna úskalí zdolává s nenuceností, téměř slyšitelnou radostí a zpěvností. Takový zážitek už nemohla překonat snad ani *Symfonie* č. 1 Gustava Mahlera, jakkoli dirigent Gatti jasně ukázal, proč patří ke světové špičce. Podobně jako někteří jiní Italové i on ke své vnitřní energii, výbušnosti a kreativitě dokázal zjevně připojit – řekněme – severskou disciplínu. To pak Mahler v jednom tahu zpívá pěkně zlehka a doširoka i v nejburácivějších fortissimech bez jediného tvrdšího tónu.

Královský orchestr, jak má být
17. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

/.../ Zbývající dva orchestry z nejužší světové špičky, tedy Berlínské a Vídeňské filharmoniky, jsme tu v posledních deseti letech slyšeli častěji, kvůli intenzivnějším kontaktům i zeměpisné blízkosti. O to vzácnější bylo toto hostování, které bylo v mnoha ohledech opravdu vrcholné. Těžko popsat, v čem přesně spočívá působivost hry orchestru Concertgebouw. Jeho zvuk je jakoby robustnější než u Vídeňských filharmoniků, dokáže ale zahrát všechny barevné a výrazové nuance a po svítivém forte přejít do intimního piana. Hra je o něco méně virtuózní než u dnešních

Berlínských filharmoniků – ale orchestr vás nikde nenechá na pochybách, že všechna technická dovednost jde ruku v ruce s obsahem prováděné skladby. I staroslavné orchestry všude na světě pečují o mladé hudebníky. Součástí této snahy je také projekt, během kterého si mohou žáci hudebních škol zahrát přímo s orchestrem během turné. A tak do úvodní skladby, předehry k Weberově *Euryantě*, bylo do orchestru přizváno kolem třiceti žáků Pražské konzervatoře. Jestli měl s nimi orchestr jiný zvuk než bez nich, může posoudit nejspíš jen dirigent Gatti, ale souhra na koncertě fungovala velmi dobře. Po přestávce pódia přišel na řadu *Klavírní koncert* č. 3 Sergeje Prokofjeva a po přestávce *Symfonie* č. 1 Gustava Mahlera. Ještě nikdy jsem neslyšel tak vnitřně bohaté provedení třetího Prokofjevova koncertu. Daniil Trifonov se jako sólový klavírista doslova vznášel nad všemi technickými obtížemi, jeho provedení bylo lehce excentrické a neustále něčím překvapovalo. Skoro stočlenný orchestr nikde klavíristu nepřekrýval, dovedl být stejně rytmicky tvárný a pohotový jako on a střídát impresionistickou lehkost, romantické melodie i typické sarkasmy a moderně barevné disharmonie.

Royal Concertgebouw Orchestra s Danielem Gattim a Daniil Trifonov
červenec, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

Vystoupení amsterdamského orchestru pod vedením Daniela Gattiho bylo jedním z největších lákadel letošního festivalového ročníku. Zahřívací kolo koncertu obstarala Weberova předehra *Euryanthe*, zajímavá zejména tím, že ji Nizozemci zařadili do projektu *Side by Side* a u nás stejně jako ve všech zemích EU povolali „ku pomoci“ nadějně mladé hudebníky, v českém případě členy Symfonického orchestru Pražské konzervatoře, tedy tři desítky vybraných žáků posledních tří ročníků pod vedením Miriam Němcové. Muselo být pro ně inspirací a motivací po několika týdnech příprav a dubnovém provedení usednout naostro k pultům na „velkém“ pódii vedle renomovaných kumštýřů. Osmiminutová, šťastně napsaná operní předehra nám posloužila jako degustace velkého umění orchestru, jenž určitě patří v pomyslném světovém kvalitativním žebříčku na medailové místo. /.../ Jedna z novějších hvězd světového klavírního nebe, 27letý Daniil Trifonov, se v Praze předvedla populárním *Třetím klavírním koncertem Sergeje Prokofjeva*. Přestože je to mimořádně „akční“ skladba s převahou tokátového stylu, v němž sólista nejenže obstál, ale uhranul publikum nakažlivou rtuovitostí, nekonečným rezervoárem energie a sugestivně přesným smyslem pro hudební čas (tempo bylo přitom až nebezpečně živé), blýskl se i velebně nosným a poctivým úhozem. V druhé větě mě Trifonov dostal „debussyovským“ přednesem prokofjevovských, mužně pichlavých kantilén, jež klavírista vybavil imponující barevností, viděli jsme optimálně uvolněné ruce. Děj skladby, osvěžené mnoha výrazovými a tempovými rafinádami, mě tak pohltil, že jsem si jen jakoby mimochodem uvědomil, že orchestrální doprovod koncertu nebyl v programu „do počtu“, jak to často vidáme v domácím koncertním provozu, nýbrž byl rozmyslně nazkoušený, dotažený a dopřávající sólistovi zvukový prostor právě tam, kde si jej podle partitury nevyvzdoruje sám tím, že „přitlačí“.

Julian Rachlin © Pražské jaro - Ivan Malý

16. 5. ST 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

JULIAN RACHLIN

REZIDENČNÍ UMĚLEC FESTIVALU

Julian Rachlin – housle, viola
Itamar Golan – klavír

Ludwig van Beethoven
Houslová sonáta č. 6 A dur op. 30
Dmitrij Šostakovič
Violová sonáta op. 147
Antonín Dvořák
Romantické kusy op. 75
Johannes Brahms
Houslová sonáta č. 3 d moll op. 108

Kč 900/700/550/E400/SL250/ST200/Rozkvět

Recenze

Rezident 004
25. května, Harmonie, Luboš Stehlík

Móda rezidenčních umělců a orchestrů dorazila před několika lety ze Západu i do našich orchestrů a festivalů. Sice to může omezit pestrost nabídky, ale jde-li o nezpochybnitelnou kvalitu a je-li taková rezidence domyšlena, je pro posluchače přínosná. Taková byla i rezidentura houslisty, violisty a dirigenta Juliana Rachlina. Na recitálu 16. května Rachlin virtuózně vystřídal housle a violu. V bezproblémové výměně nástrojů na nejvyšší úrovni je dle mého mínění bezkonkurenční. Začnu jednoznačným vrcholem večera a možná i komorním klenotem celého festivalu – Violovou sonátou Dmitrije Šostakoviče. /.../ Byl to záračný okamžik, jaké se občas dějí, a měl jsem štěstí, že jsem byl tomu přítomen! (Hrál na violový skvost – nástroj Lorenza Storioniho z roku 1785.) /.../ Závěr patřil Brahmsovi – Sonátě d moll op. 108. /.../ Bylo to dokonale stylové a dokonale přesvědčivé. Jen málokdy jsem slyšel tak přesné postižení nálady a odstínění valčíku či divokosti finále v duchu italské tarantelly.

Neue Vocalsolisten © Pražské jaro - Petra Hajsáková

16. 5. ST 20.00 Anežský klášter

NEUE VOCALSOLISTEN
STUTT GART

Georg Friedrich Haas
Liebesgedichte
Giovanni Bertelli
Le premier jour
Salvatore Sciarrino
12 madrigali

Kč 500/Rozkvět

Recenze

Ovládané a propojené lidské hlasy
22. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

Intenzivní minisérii čtyř koncertů věnovaných současné hudbě zahájilo minulou středu vystoupení vynikajícího pěveckého ansámblu Neue Vocalsolisten Stuttgart. Publikum v Anežském klášteře se setkala s nekompromisní kvalitou při provedení několika kompozic pro lidské hlasy. Cyklus Dvanácti madrigálů Salvatora Sciarrina, Bertelliho cyklus Le premier jour a tři Liebesgedichte Georga Fridricha Haase oslnily skutečnou krásou. Skvěle ovládané a propojené lidské hlasy vtahovaly posluchače do zvukových světů, z nichž se nechce odcházet. /.../

Neue Vocalsolisten Stuttgart navodili až pocit transu
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Neue Vocalsolisten patří k těm osvědčeným a zavedeným souborům – působí už 34 let a pod vedením Andrease

Fischera s úspěchy vystupují zejména na prestižních festivalech soudobé hudby. /.../ Ve spolupráci se soudobými skladateli Neue Vocalsolisten objevují nové zvukové možnosti a kombinace lidských hlasů – nejen zpěvu, ale i šepotu, pískotu, vzdychání. Ty možnosti jsou nekonečné a fascinující. Soubor vyniká úžasnou sezpívaností, rozpětím dynamiky, perfektní vokální technikou všech členů a až neuvěřitelnou intonační přesností v mikrointervalech, v „krkolomných“ hlasových skocích i příkrých souzvucích, v polyfonně traktovaném předivu linií i ve zvukových clusterech s homofonní sazbou nebo v rytmicky komplikovaném sprechgesangu. K jeho vyjadřovacím „nástrojům“ ovšem patří i chrčení, šepot, brebentění, štěbetání, brumendo nebo luskání prsty. /.../ Vystoupení souboru Neue Vocalsolisten bylo na Pražském jaru mimořádným zážitkem, který umocnil i prostor kostela sv. Františka v rámci Anežského kláštera.

Amós Lora © Pražské jaro - Ivan Malý

17. 5. ČT 20.00 Pražská křižovatka

AMÓS LORA QUARTET

Amós Lora – kytara
Luis Guerra – klavír
Reinier Elizarde „El Negrón“ – kontrabas
Manu Masaedo – bicí nástroje

Autorská tvorba a úpravy děl hudebních velikánů v podání mladých jazzových hudebníků

Amós Lora, Tom Jobim, Charlie Haden, Chick Corea, Ástor Piazzolla, Bill Evans, Luis Guerra, Paco de Lucía

Kč 800/600/400

Sir John Eliot Gardiner © Pražské jaro - Petra Hajská

17. 5. ČT 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

MONTEVERDI CHOIR & ENGLISH BAROQUE SOLOISTS

Sir John Eliot Gardiner – dirigent

Johann Sebastian Bach

Kantáty

„Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen“ BWV 12

„Wachet! Betet! Betet! Wachet!“ BWV 70

„Jesus schläft, was soll ich hoffen?“ BWV 81

„Wachet auf, ruft uns die Stimme“ BWV 140

Kč 2900/2250/1650/E850/SL700/ST500/Rozkvět Premium Kč 4400

Recenze

Zaplněné Rudolfinum aplaudovalo staré hudbě a Bachovým kantátám
17. května, Blesk, ČTK

Zaplněné Rudolfinum dnes dlouze aplaudovalo orchestrům staré hudby Monteverdi Choir a English Baroque Soloists vedeným jejich zakladatelem sirem Johnem Eliotem Gardinerem. Dirigent, který jako jeden z prvních znovuobjevil originální barvy barokní hudby, představil na festivalu Pražské jaro výběr z kantátové tvorby Johanna Sebastiana Bacha. Právě kantáty tvoří těžiště repertoáru obou těles.

Bachovy kantáty na Pražském jaru uvedl odborník na historicky poučenou interpretaci Gardiner
18. května, Aktuálně.cz

Na Pražském jaru vystoupil John Eliot Gardiner, jedna z vedoucích postav současného světa vážné hudby a průkopník v oblasti historicky poučené interpretace.

Bachovská hostina s Gardinerem
18. května, Novinky.cz, Vladimír Říha

/.../ Koncert ve zcela zaplněném Rudolfinu nadchl nejen příznivce dobové interpretace barokních skladatelů. /.../ V Gardinerově podání mají intelektuální přísnost, přirozené hudební citění, to vše spojené s dokonalostí všech působivých detailů. V interpretaci děl, v nichž Gardiner zdůrazňuje spíše všelidské prvky než náboženské motivy, vyzvedneme sóla sopranistky Mary Bevanové a afroamerického kontratenoristy Reginalda Mobleye. V orchestru zaujaly dokonalemi sóly vynikající houslistka Kati Debretzeniová a hobojistka Rachel Baldocková. Byl to hezký bachovský svátek a nadšení publika nebralo mezi.

K čemu je dirigent? Aby hudba neusínala a divák se nenudil
20. května, MF DNES, Věra Drápelová

Sir John Eliot Gardiner je živá legenda, zakladatel slavných souborů pro interpretaci barokní hudby. /.../ Co vykonal pro barokní hudbu a speciálně pro Johanna Sebastiana Bacha, je měřítkem samo o sobě. Ukázal to čtvrtetní koncert v Rudolfinu, na němž Gardiner provedl čtyři Bachovy duchovní kantáty se svými ansámby English Baroque Soloists a Monteverdi Choir, které vede, obměňuje a udržuje ve špičkové kvalitě už několik desítek let. Gardiner je podle různých svědectví nekompromisní samovládce. Jeho nesmlouvavost se očividně projevuje v takových detailech, jako je důraz na naprosto dokonalou německou výslovnost. Mozná, že ani rodilí Němci by nepoznali, že Bacha zpívali Angličané či Američané. Člověk najednou slyšel, k čemu má němčina souhlásky – každá nějak zvýrazňovala obsah. /.../ Gardinerův Bach ostatně není ani tak hloubavě analytický jako spíše až tanečně pružný a hybný. Zprostředkovává radostnou naději ve sdílené spiritualitě. Gardiner je autokrat, ale ví, co a proč dělá. A má pravdu.

Gardiner to s Bachem umí
21. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Je dobré, že se Pražské jaro stalo zastávkou na turné Johna Eliota Gardinera, který v Rudolfinu provedl čtveřici Bachových kantát. /.../ Jako interpret Bacha se Gardiner těší obecnému uznání a paří k dnes nejslavnějším dirigentům. Monteverdi Choir zpívá pod jeho vedením přes padesát let. Je noblesní, precizní a nemá zapotřebí se předvádět. Přesto je v jeho pojetí více slyšet britská tradice velkých Händelových oratorií či Purcellových oslavných ód. Kajícíný a do nitra ponořený svět německého protestantského baroka mu zůstává svým způsobem vzdálen. Bach se stejně jako Händel inspiroval italskou hudbou, ale pak ji zasadil do jiného kontextu. Gardinerovo italsky rozradostněné provedení tak dává zcela zapomenout na pokorný tón barokní zbožnosti – ostatně, dnešní posluchač není na žádný „pláč, slzy, starosti a pochyby“, jak se zpívá v úvodu kantáty BWV 12, moc zvědavý. V kantátě BWV 81 přirozeně nejvíc zaujme virtuózní zachycení mořské bouře, která se rozpoutá, protože Ježíš usnul a tak dále. Gardiner se opírá o špičkové instrumentalisty i vokalisty, ale má také smysl pro efekt, vkus a znalosti. Zároveň ví, na co se

publikum chytne. Byl to v každém případě vrcholný koncert, z Bachova duchovního odkazu ale nabídl hlavně to, co se spokojenému konzumentovi naší doby líbí.

Gardiner dokonale až příliš
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Kantáty zazněly vypracované do sebemenšího detailu vyjádření obsahu barvitého básnického textu i hudby nejen ve zpěvu, ale i v orchestru, obsazeném ve smyčcových nástrojích spíše hutněji s patero prvními houslemi, čtvero druhými a čtyřmi violami, dvěma violoncelly a jedním kontrabasem. Jak je pro interpretaci barokních kantát typické, sólové části zpívali členové Sboru Monteverdi štíhlými, rovnými, příjemnými hlasy a perfektní deklamací. Naprostou samozřejmostí byla přesná souhra ve frázování s nádhernými „počkáty“, zachycení každého záchvěvu emoce pláče, nářku, starosti, hněvu, smutku, toužení, radosti, pokory nebo oslavných aleluja. Orchester zprostředkoval zvukomalebné efekty vln, bouře, světla. Publikum ve zcela vyprodaném Rudolfinu odměnilo vystoupení Gardinerových svěřenců bouřlivým potleskem. /.../

Matthew Brook © Pražské jaro - Petra Hajská

Jacek Kaspszyk © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

18. 5. PÁ 20.00 Obecní dům

VARŠAVSKÁ FILHARMONIE

Jacek Kaspszyk – dirigent
Boris Brovtsyn – housle
Slávka Zámečnicková – soprán

Michal Nejtek: Ultramarine
 (světová premiéra skladby na objednávku Pražského jara)
Karol Szymanowski: Houslový koncert č. 2 op. 61
Gustav Mahler: Symfonie č. 4 G dur

Kč 1700/1350/1050/800/E600/ST350/Rozkvět

Za podpory Institutu Adama Mickiewicze
 a Polského institutu v Praze

Recenze

Ultramarine: Varšavská filharmonie přivezla na Pražské jaro českou novou hudbu
 19. května, Harmonie, Petr Veber, Matěj Kratochvíl

Michal Nejtek se představil jako zdravě sebejistý autor. Ve Smetanově síni jsme slyšeli skoro dvacetiminutovou, přiměřeně vyhraněnou kompozici, nabízející zajímavé témbry, proměnlivé plochy a ryze hudební obsahy. Jako i v některých předchozích dílech, i zde se skladatel nechal volně inspirovat poezií Američana Raymonda Carvera, ale to ho nevedla ke konkrétním obrazům – zůstal v rovině nálady a pocitů, případně principu proměn pohledu na téma. Skladba má podtitul *Songs In the Distance*. Přeložme to jako *Vzdálené písně*, přidejme asociace s vesmírem. Nejtkova hudba zněla místy jako hudba sfér, je však z fantazijnosti opakovaně vracena do konkrétnějších souřadnic, ať už výraznými údery, fungujícími jako určité předěly a návraty, nebo občasnými až překvapivě libozvučnými akordy ve funkci jakéhosi chvilkového zaostření. Barevné, přelévající a prolínající se struktury nicméně nejsou zcela neurčité – a na druhou stranu ani nijak agresivní. Skladba plyne vesměs pomalu, jakoby posmutněle, občas i se zámkami. A i když přicházejí dílčí gradace a i když se potom ve středním oddílu zvukový materiál zahustí a dynamika a tempo zvýší, nezní to

umanutě... Autor bezpečně dokáže zaujmout. Ať už chvilovým ozvláštněním, například glissandy zvýrazňujícími mikrointervaly, nebo třeba v dlouhých tónech, zaklíněním fragmentu melodie do větší plochy. Jacek Kaspszyk novinářům před koncertem řekl, že novinka jeho i hráče zaujala. Charakterizoval ji jako introvertní i dramatickou a expresivní a v kontextu celého večera nevyloučil, že by ji bylo možné duchem v něčem připodobnit k Mahlerově hudbě... Pokud by asociace skutečně vedly až k Mahlerovi, pak asi pouze k jeho pomalé větě; poslech Nejtkovy hudby směřuje spíš k dojmu statičtějšímu než mahlerovsky kontroverznímu. Současně by se dala jeho skladba nazvat koncertem pro orchestr – natolik zachází s celým tělesem a jeho sekcemi mnohotvárně a diferencovaně. *Ultramarine* končí do ztracena, hudba sfér vymizí. Skladba, která má tvář a smysl.

Co dělat se strnulostí českého publika? Pražské jaro zařadilo současnou hudbu
 22. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

V soudobé hudbě by Pražské jaro mělo být zárukou kvality, kterou si i to nejkonzervativnější publikum přijde alespoň ze zvědavosti vyzkoušet. Festival Pražské jaro se letos zaměřil na soudobou hudbu ne snad s překvapující intenzitou, rozhodně však s potěšující důsledností. V uplynulých dnech zazněly tři světové premiéry děl českých skladatelů, všechna napsaná na objednávku pořadatelů. Autoři Michal Nejtek, Marko Ivanović a Luboš Mrkvička navíc reprezentovali tři odlišné přístupy, a tak si pravidelný návštěvník mohl udělat alespoň hrubou představu o tom, jak široký žánrový záběr má současná tvorba. Novým skladbám se navíc dostalo odpovídajícího a zaujatého provedení. Nebyly odsunuté na okraj a odsouzené k tomu, aby je publikum „přetrpělo“, když už se ta nová hudba „musí hrát“. Estetická strnulost českého publika, často i hudební publicistiky, pořád dřímá kdesi v 19. století a festival se tím pádem pouští na tenký led – to je potřeba ocenit. /.../ Široké publikum si na současnou hudbu zkrátka musí zvyknout – o nic jiného tu nejde. A pokud se k němu bude dostávat způsobem, jaký naznačuje letošní ročník festivalu, mohlo by se jednat o úspěšný proces. /.../ Nejtkova kompozice zazněla v kvalitním podání orchestru,

Jacek Kaspszyk © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

který je na takovou hudbu evidentně zvyklý a umí ji hrát. Skladatel dostal příležitost pracovat s opravdu velkým symfonickým obsazením a *Ultramarine* bude navíc ještě se stejným orchestrem zahajovat respektovaný festival Varšavský podzim.

Vážní rockeři na Pražském jaru
 23. května, Lidové noviny, Martin Zvěřina

Festival Pražské jaro si pro letošní ročník objednal u dvou skladatelů původní kompozice a jejich premiéry svěřil renomovaným souborům, čímž oživil dramaturgii a zároveň jim poskytl šanci. Pokud si totiž orchestry ponechají skladby v repertoáru, tak bude mít možnost seznámit se s nimi posluchačstvo v jiných zemích. Z tohoto pohledu je taková světová premiéra na Pražském jaru pro skladatele opravdu šancí. Doufejme, že objednávky původních děl se stanou nedílnou součástí festivalu podobně jako *Má vlast*. Premiéry skladby Michala Nejtky *Ultramarine (Songs In The Distance)* se chopila Varšavská filharmonie řízená svým šéfdirigentem Jackem Kaspszykem. Se soudobou hudbou má orchestr bohaté zkušenosti díky častému provozování proslulých polských skladatelů jako jsou Penderecki, Górecki, Lutosławski či Kilar. Michal Nejtek není typickým skladatelem umělé hudby, jeho aktivity sahají od hraní s Michalem Pavlíčkem přes nejružnější jazzové projekty až po spolupráci se skupinami jako Plastic People of the Universe či Jablkoň. Ke skladbě *Ultramarine* se nechal inspirovat poezií amerického básníka Raymonda Carvera. Premiéra otvírala celý koncert a na orchestru bylo patrné, s jakou chutí ji hraje, ve dvacetiminutové kompozici, která nepatří ani do žánru hudebních konstrukcí, ani není crossoverem a její líbivost či chcete-li „krása“ není prvoplánová, se tématy nejprve představují a pak se protínají a soudě podle ohlasu publika se líbila na první poslech. Varšavští filharmonici ji zahrají ještě na zahajovacím koncertu festivalu Varšavský podzim. /.../

Varšavská filharmonie
 červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

Skladatel Michal Nejtek se ve skladbě *„Songs in the distance“* inspiroval básněmi Američana Raymonda Carvera, československý novelista v nich odkrývá poezii každodennosti a skladatel koncipuje ty reflexe života stručně jako záblesky otázek a stručných odpovědí. Několikrát tutti údery jakoby hlásí pointu finále, poněkoličrát je vystřídá příběh nový. Ani sestupná glissanda nejsou dozpěvem, nové plochy dají imaginativní pokračování a napětí pianissima dozní do ticha. Zajímavý současný postmodernismus, první poslech vtírá otázku po zestručnění. *Koncert pro housle a orchestr č. 2 op. 61* je víc než ušlechtilá propagace houslové virtuosy, Karol Szymanowski jej psal pro Pawla Kochaňského, virtuosa a zakladatele Varšavské filharmonie. Rusko-britský houslista Boris Brovtsyn je interpretem ideálním, naléhavě plný tón a smysl pro patetičnost daly koncertu nuance, které v exponovaném partu dokáže zvýraznit právě jen neutuchající fortelné nasazení. Dirigent Kaspszyk podtrhl Szymanowského um právě zpracováním dialogického souzvuku houslí a orchestru.

Katarina Karnéusová © Pražské jaro - Ivan Malý

19. 5. SO 20.00 Obecní dům

SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU

Marko Ivanović – dirigent
Katarina Karnéus – mezzosoprán
Karel Dohnal – klarinet

Richard Wagner
Wesendonck-Lieder
Miloslav Kabeláč
Symfonie č. 6 op. 44
Marko Ivanović
Little Words (světová premiéra)
Petr Iljič Čajkovskij
Romeo a Julie, předehra-fantazie

Kč 700/550/450/350/E250/ST150/Rozkvět

Recenze

K čemu je dirigent? Aby hudba neusínala a divák se nenudil
20. května, MF DNES, Věra Drápelová

Sobotní koncert Symfonického orchestru Českého rozhlasu ukázal, jak schopný dirigent dokáže probudit k životu různé

skladby. Marko Ivanović je na české scéně možná poněkud ve stínu jiných kolegů, ale rozhodně umí s orchestry pracovat. Prokázal to hned v doprovodu k cyklu Richarda Wagnera *Wesendonck-Lieder* (Písně na texty Mathildy Wesendonckové), které zazpívala švédská mezzosopranistka Katarina Karnéusová. Její plný, technicky dobře vedený hlas se nesl do hlediště, rozpínal se a dodával písním na intenzitě. Perlou večera byla *Symfonie č. 6 „Koncertantní“* od znovu objevovaného českého autora 20. století Miloslava Kabeláče, který, ač nestál vyloženě na půdě disentu, nebyl pro své postoje v době normalizace na pódiích vítaný. Neskrývaný vzdor, ba hněv vyvstává z mnoha jeho děl, včetně zmíněné symfonie, do níž navíc vnáší cosi jako dramatický neklid sólový klarinet. Toho se výtečně zhostil Karel Dohnal a celé dílo vyznělo se vši rytmickou burácivostí, přitom nijak tvrdě. Ivanović je rovněž skladatel (mimo jiné zkomponoval úspěšnou dětskou operu *Čarokraj*) a na koncertě představil svůj nový písňový cyklus *Little Words (Slovička)* na texty americké básnířky a scenáristky Dorothy Parkerové. Inspiroval se různými hudebními jazyky, včetně jazzového, ale nijak prvoplánově. Celek zapůsobil po textové i hudební stránce jako jakýsi moderní sarkastický protipól k Wagnerovi. Na šťavnatosti mu dodala opět Katarina Karnéusová. Pečlivě vypracovaná předehra-fantazie *Romeo a Julie* od Petra Iljiče Čajkovského splnila úlohu efektní romantické „vypalovačky“ a tečky za večerem, který nezklamal.

Vztah mezi mužem a ženou v několika fázích
22. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

/.../ Skladatel si tentokrát Symfonický orchestr Českého rozhlasu sám dirigoval a postaral se o vynikající koncert

od začátku až do konce. Pět básní Dorothy Parkerové reflektuje vztah mezi mužem a ženou v několika fázích, komentuje ho spíš s novinářskou věcností a odstupem než poetickými metaforami. Marko Ivanović básně zhudebnil způsobem, v němž bylo cítit vzdálený vliv Gustava Mahlera či Leonarda Bernsteina – alespoň co se týká chvějivého prolnutí hlubokých sdělení s populární hudbou. Charakter textů se odrážel ve věcném vedení melodií bez romantických kantilén a nápadité instrumentaci. Písně výborně zazpívala mezzosopranistka Katarina Karnéusová a vytvořila jimi současný protipól k rovněž pětidílnému písňovému cyklu Richarda Wagnera *Wesendonck-lieder*. Ten celý večer zahájil a po něm ve strhujícím podání zazněla *Symfonie č. 6* Miloslava Kabeláče s klarinetovým sólem Karla Dohnala. /.../

Úspěch na Pražském jaro
28. května, Týdeník Rozhlas, Alena Sojková

Mnoha přívlastky by se dalo popsat vystoupení Symfonického orchestru Českého rozhlasu na Pražském jaro. Jedno je však jisté – SOČR předvedl s dirigentem Markem Ivanovićem takový výkon, jaký ho katapultoval mezi nejvýraznější koncerty letošního festivalu. Jistě na tom měla – vedle skvělé hry tělesa – svůj podíl i dramaturgie. /.../ Hlubku citu ve zhudebněných básních Mathildy Wesendonckové, jak je hudebně ztvárnil Richard Wagner, vyjádřila švédská mezzosopranistka Katarina Karnéus tak sugestivně, a přitom prostě, jednoduše a čistě, že se písňový cyklus *Wesendonck-Lieder* stal v jejím podání klenotem. Při jejím zpěvu člověk pochopí, co to je síla lidského hlasu. /.../ Vrcholem večera byla pochopitelně *Koncertantní symfonie č. 6* pro sólový klarinet a orchestr Miloslava Kabeláče, vedle Dvořáka a Martinů nejvýznamnějšího českého symfonika, jehož dílo bylo doma po desetiletí potlačováno a premiéry jeho děl se odehrávaly v zahraničí. /.../ Klarinetista Karel Dohnal je v současnosti zřejmě její nejpovolanější interpret. Provedení bylo ohromující, drsné, drásavé, zvukově Smetanovu síň zaplnilo. Kabeláčova hudba není nesrozumitelná, má svůj vlastní řád, který dirigent, orchestr i sólista s obdivuhodným entuziasmem a pochopením tlumočili. Ivanovićovy *Little Words (Slovička)* byly dalším příspěvkem k povznášejícímu i zraňujícímu citu – lásce. Autor se inspiroval texty americké básnířky Dorothy Parkerové a při jejich zhudebňování měl na mysli konkrétní interpretku: Katarinu Karnéus. Ta předvedla další z mnoha rejstříků svého umění – byla vášnivou, zamilovanou, ironickou i melancholickou ženou. Ivanovićův cyklus je povedeným, posluchačsky velmi vděčným dílem a mohl by mít k dalším provedením dveře otevřené.

O zařazení Čajkovského přede hry-fantazie *Romeo a Julie* na závěr jsem měla trochu pochyby, přece jen vybočovala z celkové objevné dramaturgie. Orchestr však díky ní předvedl svou další polohu, velkolepý symfonický zvuk nádherných barev a vroucnosti, a zanechal v posluchačích zážitek mimořádnosti celého večera. Je třeba zdůraznit, že i díky pevnému, promyšlenému a muzikalitou prosycenému vedení Marka Ivanoviče.

Rozhlasoví symfonikové a Katarina Karnéus
červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

Miloslav Kabeláč, muž umu a mravního charakteru, komponoval za nacismu pod pseudonymem Jaromír Bláha, komunisty měl být zapomenut. /.../ SOČR hraje Kabeláče suverénně pod suverénní taktovkou Marka Ivanoviče, Karel Dohnal je klarinetista vytříbený bohatou koncertní činností i s akcentem na hudbu soudobou. Interpret hudební představitosti a totální, účinné službě dílu. Skladatel a dirigent Marko Ivanović měl trumfy v rukou: *Slovička – Little Words*, cyklus písní na básně Dorothy Parkerové, zadal v premiéře skvostné Katarině Karnéus a dílo dirigoval. /.../ Poezie prořikaná hudbou M. Ivanoviče posluchače nemíjí, zručný skladatel dal písním přesně volenou výpovědní hodnotu bez afektů, bez bičování vzruchů, necílí k extrémům, cílí ke komunikativnosti. Komorní zvuk cyklu spíš vypravěčského než okrasně zpívaného, vnímavost pro angličtinu, empatické výpovědi bez křiku a výstupů. Katarina Karnéus dala miniportrétům velmi autentický výraz. /.../ Autor označuje styl kompozice jako crossover od šansonu, blues až po moderní vážnou píseň. Jeho crossover je poutavě jednoduchý a svou neokázalou sdělností jistě zakotví v repertoáru nejen SOČR a nejen Katariny Karnéus. Dramaturgickou linii podob lásky ukončil vrcholný symbol milostné tragédie, Čajkovského *Romeo a Julie*, předehra-fantazie podle Shakespeara. Orchestr oddaný pevným gestům dirigenta (přede hru dirigoval zpaměti) vykreslil svár veronských rodů, vyzpíval milostně opojnou melodii zamilovaných a *Epilog* dal jasně znát, že Ivanović dokáže prolínání obou dějových celků silně gradovat, aniž potřebuje kroužit oblouky extáze. Kvalitní koncert, potěšující, SOČR na vzestupu!

Marko Ivanović © Pražské jaro - Ivan Malý

Ottavio Dantone a Accademia Bizantina © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

20.5. NE 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

ACCADEMIA BIZANTINA

Ottavio Dantone – umělecký vedoucí

- Antonio Vivaldi: Concerto B dur RV 167
- Tomaso Albinoni: Sinfonia à 4 F dur
- Benedetto Marcello: Concerto grosso č. 2 e moll op. 1
- Giovanni Benedetto Platti: Koncert pro cembalo a smyčce č. 6 A dur
- Antonio Vivaldi: Sinfonia z Dorilla in Tempe RV 709
- anonym: Concerto g moll
- Baldassarre Galuppi: Concerto à 4 č. 1 g moll
- Antonio Vivaldi: Concerto A dur RV 519

Kč 950/750/600/E450/SL300/ST200/Rozkvět

Recenze

Accademia Bizantina
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Festivalový program se téměř výhradně zaměřil na tvorbu v Benátkách svého času působících nebo s nimi spojených tvůrců. V popředí pochopitelně s důrazem na osobnost

Antonia Vivaldiho a žánrově s preferencí koncertantně koncipovaných skladeb na pomezí principu concerta grossa a pozdějšího sólového koncertu. Vivaldiho *Concerto B dur RV 167* na úvod působivě předznamenala introdukce loutny a cembala a jeho další průběh díky vůdčí úloze koncertního mistra dostatečně naznačil jistá interpretační specifika – dynamicky křehkou a bohatě proměnlivou strukturu spolu s obdobně založenou výrazovou profilací charakteristického vivaldiovského stereotypu. V průběhu *Sinfonie à 4 F dur* Tomasa Albinoniho jsme ocenili účinně stimulující dirigování kolektivu O. Dantonem od cembala a poutavé podání tentokrát relativně prostší struktury, dokonce s redukcí počtu hráčů v jednotlivých skupinách (například v pomalé druhé větě hrál vždy jen jeden a navíc bez violy, třetí, menuetová věta byla bez cembala). Dynamika byla pečlivě propracována i na malých plochách. *Concerto grosso e moll op. 1 č. 2* Benedetta Marcella představilo svého autora, studentům některých hudebních oborů známého spíše jako autora instruktivní literatury sonátového typu, jako plnohodnotného soupevníka Vivaldiho. Meditativní úvod tentokrát předznamenal individualizovaný přístup jednotlivých interpretů, koncertní mistr dodal celkovému výrazu dramatický akcent a ocenili jsme, jak bohatě utvářené věty byly i uvnitř tempově diferencovány – *Concerto pro cembalo a smyčce č. 6 A dur* Giovannio Benedetta Piattiho bylo skvělou exhibicí O. Dantoneho, ale za pozornost stál i podíl dynamický a výrazový profil početně redukováného doprovodu.

VÍKEND KOMORNÍ HUDBY

Quatuor Arod © Marco Borggreve

18.5. PÁ 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

QUATUOR AROD

- Joseph Haydn
Smyčcový kvartet g moll op. 74 Hob. III:74
- Anton Webern
Langsamer Satz
- Alexander Zemlinsky
Smyčcový kvartet č. 2 op. 15

Ve spolupráci s Českým spolkem pro komorní hudbu

Kč 500/400/300/E250/SL200/ST100/Rozkvět

Recenze

Quatuor Arod – a real New Generation Artists
23. 5. 2018, Harmonie, Pravoslav Kohout

Reklamní hlášky uměleckých manažerů rády sugerují, že právě jejich svěřenci jsou ti nejskvělejší z nejskvělejších, ne-li zvěstovateli nové převratné éry. Takže jsem k textovým úvodům značně skeptickým. I v programu tohoto koncertu pořadatel citoval z webového Bachtracku, že „...Arod přichází, aby radikálně změnil cesty, zpochybnil naše zvyklosti, náš vkus a pravidla interpretace.“ Přicházel jsem tedy nastražen, jakou to zase interpretační schválnost a nesmysl uslyším. Arod však předvedl klasickou hudbu v podobě, kterou mohu označit

jako ideální příklad interpretace pro 21. století. Jak kulturou hudebního projevu, tak kulturou vystupování. Tito new generation artists nejsou představiteli destrukce tradic, jsou to tvůrci citlivého a inteligentního vývoje a pokračování komorní interpretace. Jejich hra není hra na revoluci, je dalším stupněm evoluce. Bachtrack se mýlí, „radikalita“ Arodu spočívá ve výrazné akcentaci a čistotě hledání dalšího vývoje tradičních hodnot, což právě souboru s předvedenou dokonalostí a vkusem dodává onu osobitost a přesvědčivost. /.../

Graffe Quartet © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

19.5. SO 11.00 HAMU Sál Martinů

MATINÉ I.

Graffe Quartet
Jan Vobořil – lesní roh

- Pavel Haas
Smyčcový kvartet č. 3 op. 15
- Vítězslav Novák
Smyčcový kvartet č. 2 D dur op. 35
- André Previn
Kvintet pro lesní roh a smyčcové kvarteto (světová premiéra skladby na objednávku Terezín Music Foundation)

Ve spolupráci s Terezín Music Foundation

Kč 300

Quintette Moraguès © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

19. 5. SO 14.00 Anežský klášter

QUINTETTE MORAGUÈS

Joseph Haydn / David Walter: Kvartet D dur op. 20 Hob. III:34
Jacques Ibert: Trois pièces brèves
Antonín Dvořák / David Walter: Kvartet F dur op. 96
„Americký“

Kč 400

Recenze

Mistrné aranže pro dechové kvinteto
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

/.../ Výraznou osobností je hobojsista a skladatel D. Walter (*1958), mj. v hobojské soutěži PJ 1981 získal druhou cenu, když první nebyla udělena, který je autorem mistrných aranží pro dechové kvinteto několika stovek skladeb původně určených jinému obsazení, z nichž mnohé jsou trvalou součástí repertoáru hostujícího kvinteta. Právě toto nevšední specifikum jsme mohli tentokrát posoudit, zvláště když dvě ze tří skladeb programu, navíc v originále žánrově charakteristické a známé, byly psány pro smyčcové kvarteto. Tato okolnost mohla být magnetem pro návštěvníky i otazníkem pomyslně se vznášejícím nad pojednáváním koncertem, respektive nad „novotvarem“, které tu mají zaznít. /.../ Obsahový posun dosažený úpravou byl – též vzhledem k žánrové univerzalitě klasicistního stylu – naprosto přesvědčivý. To, že jednotliví hráči jsou nejen znamenitými interprety komorní hudby, ale i jednoznačnými sólisty, demonstrovaly *Trois pièces brèves* jednoho z protagonistů pařížské moderny v meziválečném období, Jacquesa Iberta. /.../ Zvláště zvědavě bylo očekáváno, jak vyzní úprava *Smyčcového kvartetu F dur op. 96 „Amerického“* Antonína Dvořáka. Teprve zde jsme si mohli plně uvědomit charakter a míru významového posunu mezi původním artefaktem a jeho novou verzí. Každopádně z podaného výkonu bylo po výrazové stránce evidentní, že interpreti jsou

se stylovostí originálu dostatečně obeznámeni. /.../ Myslím, že Dvořák by ocenil perfekcionismus i výrazovou invenci těch, kteří se takto zmocnili jeho díla.

Jaroslav Březina © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

19. 5. SO 17.00 Koncertní sál Pražské konzervatoře

POCTA LEOŠI JANÁČKOVÍ

Eva Garajová – mezzosoprán
Jaroslav Březina – tenor
Marián Lapšanský – klavír
Lucie Laubová, Bronislava Smržová Tomanová,
Petra Vondrová – ženské hlasy

Leoš Janáček
výběr z písní
Klavírní sonáta 1. X. 1905
Zápisník zmizelého

Kč 300

20. 5. NE 11.00 Anežský klášter

SMETANOVO TRIO

Alexander Zemlinsky
Klavírní trio d moll op. 3
Leonard Bernstein / Lukáš Sommer
Variace na West Side Story (světová premiéra)
Bedřich Smetana
Klavírní trio g moll op. 15

Kč 400

Smetanovo trio © Pražské jaro - Ivan Malý

Recenze

Expresivní Smetanovo trio
červenec, Hudební rozhledy, Markéta Jůzová

/.../ Světová premiéra *Suity* z *West Side Story*, kterou ze slavného muzikálu Leonarda Bernsteina zaranžoval Lukáš Sommer, vyzněla přesvědčivě a výběrem proslulých melodií v tematickém propojení měla působivý tah. Soubor jí vtiskl radost a dramatičnost. /.../

České noneto © Pražské jaro - Ivan Malý

20. 5. NE 14.00 Sál České národní banky

ČESKÉ NONETO

Iša Krejčí: Nonet-Divertimento
Michal Müller: Passacaglia 1918 (světová premiéra)
Bohuslav Martinů: Nonet č. 2 H 374
Josef Bohuslav Foerster: Nonet op. 147

Kč 400

V. Mácha a M. Sekera © Pražské jaro - Ivan Malý

20. 5. NE 17.00 Koncertní sál Pražské konzervatoře

VÁCLAV MÁCHA & MIROSLAV SEKERA

Václav Mácha, Miroslav Sekera – klavír

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonáta pro dva klavíry
D dur KV 448
Francis Poulenc: Koncert pro dva klavíry
Leonard Bernstein: Hudba pro dva klavíry
Alexander Moyzes: Jazzová sonáta

Kč 300

Recenze

Chvályhodný dramaturgický tah
červenec, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

/.../ Zahájili tím nejtěžším, Mozartem (*Sonáta D dur KV 448*), hudbou z nejchoulostivějších, kde je každé zaváhání zřetelné jako pod mikroskopem. Snažili se křehkou hudební hmotu neubříkat, nasadili pestrý úhozový rejstřík a široké spektrum dynamiky – a vedlo se jim opravdu znamenitě. /.../ Mozartovská past průzračnosti přesto sklapla naprázdno a dostavil se úspěch. Oba pánové jsou mimochodem velmi kolegiální – a to platí pro průběh celého večera – netrumfovali se, ani pokud jde o krásu kantilén, ani co do perlivosti pasáží, i když k tomu sazba všech dvouklavírních partitur přímo vybízí. Z obou významů slovesa concertare (zápasit, spolupůsobit) tentokrát platil určitě ten druhý. A pochvalme i optimální klavírnickou přípravu obou nástrojů, uspokojivě intonačně synchronizovat dva nástroje není nic snadného. /.../ Chvályhodným dramaturgickým tahem (miněným ze strany PJ jako příspěvek k centeniu ČSR) bylo zařazení *Jazzové sonáty pro dva klavíry* (1930) čtyřladvacetiletého Alexandra Moyzeše z doby jeho pražského studia u Vítězslava

Nováka. Překvapivě zajímavá, nástrojově náročná, ale vděčná, harmonicky progresivní skladba („jazzové“ prvky z dnešního pohledu s poněkud naivními parametry) s přehuštěnou první větou a třetí větou, v níž se nonartificialita projevovala jen tečkovanými rytmy a která působila spíše jako klavírní výtah filmové hudby ze 40. let, se ukázala v rámci omezeného dvouklavírního repertoáru jako zajímavý objev, k němuž se lze s důvěrou občas vracet. Duo Mácha–Sekera nám připravilo zajímavý večer, během něhož se klavíristé stali „dvojjedinou uměleckou bytostí“, potvrdili, co umějí, vzorně se doplňovali, potěšili nás, a i oni sami jistě získali jako bonus dobrou kúru „hudební hygieny“, s níž je provozování komorní hudby spojováno a ze které budou jednotlivě s výhodou profitovat v sólové kariéře.

20.5. NE 20.00 Španělská synagoga

MARTINŮ VOICES

Lukáš Vasilek – sbormistr
Bennewitzovo kvarteto

Jiří Gemrot: Žalozpěv pro vojenské sekretářky;
Runa (světové premiéry na objednávku Terezín Music Foundation)
Sivan Eldar: Mateřský jazyk (česká premiéra); Píseň o dítěti
Eric Whitacre: Pět židovských milostných písní (česká premiéra)
Gustav Mahler / Clytus Gottwald:
Urlicht; Die zwei blauen Augen; Scheiden und Meiden;
Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ve spolupráci s Terezín Music Foundation
a Židovským muzeem v Praze

Kč 400

Recenze

Pražské jaro v synagoze
22. května, Harmonie, Petr Veber

Komorní sbor Martinů Voices je na tuzemské hudební scéně výrazným subjektem od okamžiku, kdy se na ní objevil. Na festivalu Pražské jaro vystoupil za řízení Lukáše Vasilka ve Španělské synagoze s programem, který jeho vokální kvality plně využil. Program připravený společně s nadací Terezín Music Foundation a dalšími institucemi a organizacemi obsahoval premiéry objednané k uctění památky hudebníků koncentračního tábora Terezín, obětí holocaustu. Také všechny další skladby měly v hudbě i v textech nějakou souvislost s židovskými tradicemi a s přítomností židovské kultury v Evropě a Americe. Včetně zajímavých sborových úprav sólových písní Gustava Mahlera, narozeného na Vysočině do židovské rodiny. Jiřímu Gemrotovi nabídla Terezín Music Foundation na výběr dva texty, on se podle vlastních slov rozhodl zhudebnit oba. Runa na několikařádkový anglický text současného amerického básníka Richarda Hoffmana jako prolog, Žalozpěv pro vojenské sekretářky na český protiválečný text Jiřího Dědečka z jeho alba z roku 2003 jako ta podstatnější druhá položka. /.../ Hudba v obou případech slova podporuje – nenásilná polyfonie poskytuje prostor pro důrazy, pro dodání naléhavosti; nijak nesnižuje srozumitelnost, jde v podstatě o převážně libozvučnou sazbu s neustále přítomným smyčcovým podkladem tepoucím pocitově v pravidelném metru. U zhudebnění Dědečkova textu svěřil autor některé pasáže sólovému tenoru, sbormistr zpěváka postavil před sbor. Instrumentální dohra naznačuje a dořikává, co ve slovech naplno nezaznělo – celou vizi hrůzy, kterou byla, je a kterou by byla válka.

Židovský odkaz ve svrchované interpretaci Martinů Voices
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

Koncert Víkendu komorní hudby IV patřil 20. 5. 2018 k těm nápaditým. Propojily se v něm neotřelá dramaturgie inspirovaná židovskou kulturou s dvěma premiérami světovými i jednou českou, zvolené místo konání koncertu ve Španělské synagoze, navíc v roce 150. výročí její stavby, a svrchované interpretační mistrovství – Martinů Voices pod vedením Lukáše Vasilka patří ke špičkám mezi komorními pěveckými sbory s kulturou nádherně sezpívaného zvuku. /.../

21.5. PO 20.00 Rudolfinum
Dvořákova síň

JULIAN RACHLIN

REZIDENČNÍ UMĚLEC FESTIVALU

Julian Rachlin – housle, viola
Sarah McElravy – viola
Boris Andrianov – violoncello
Itamar Golan – klavír

Wolfgang Amadeus Mozart: Klavírní kvartet Es dur KV 493
Antonín Dvořák: Klavírní kvartet č. 2 Es dur op. 87
Johannes Brahms: Klavírní kvartet č. 2 A dur op. 26

Kč 950/750/600/E450/SL300/ST200/Rozkvět

Recenze

Rezident 004
25. května, Harmonie, Luboš Stehlík

/.../ Brahms byl vpravdě vrcholem. Mistrovský monolit měl pro mě světovou úroveň – těžké party byly zvládnuty v dokonalé souhře s lehkostí vážky, panu Golanovi jsem rád odpustil, že nemá úhoz klavírní elity, panu Andrianovi, že jeho hráčské kvality nejsou rovnocenné Gautieru Capuçonovi nebo Sol Gabettě. Byl jsem přítomen úrovni muzicírování, jakou slyším v komorní hudbě vzácně. Po skončení brahmsovské hudební lázně byla čtveřice muzikantů šťastně vyčerpaná. /.../

A opět Julian Rachlin
červenec, Hudební rozhledy, Vít Roubíček

Spanilá jízda Juliana Rachlina, 44letého Vídeňana s litevskou krví a rezidenčního umělce letošního PJ, pokračovala 21. května ve Dvořákově síni pořadem, jenž sliboval nadčasové parametry. Řekněme si rovnou, že velká očekávání se naplnila, a kdo z příznivců komorní hudby si udělal čas na koncert klavírního kvarteta s primářiem Julianem Rachlinem, Kanadankou Sarah McElravyovou u pultu violy, ruským violoncellistou Borisem Andrianovem a izraelským klavíristou Itamarem Golanem, Rachlinovým stálým doprovázečem, neprohloupil. /.../ Když jsem si v rámci přípravy na koncert pouštěl Brahmsův Klavírní kvartet č. 2 op. 26, sáhl jsem po Richterovi a Borodinově kvartetu. Trochu jsem se bál srovnání, a navíc poměrování Dvořáka s pověstně limitovanou Brahmovou primární invencí. Rachlinovci mi ale vyrazili dech. Nejenže legendárním „Richterovcům“ nezůstali nic dlužni, ale Brahmsovu „slabinu“ kompenzovali elektrizujícím nasazením, které povýšilo Brahmsovu tektonickou invenci (z malých obyčejných cihlíček postavena vysoká pevná, a kupodivu krásná zeď) na přednost a jeho vesměs nechytlavé, nezpívatelné, stručné motivy skrze skladatelovu geniální tematickou práci (augmentace, diminuce, imitace etc.) učinili zářivou pointou interpretace. Inu, byli jsme svědky požehnaného uměleckého výkonu, hudebníci nás sugestivitou svého výrazu vtáhli do děje a posílali do sálu tolik energie, že v průměrném podání umrtvující hudba (50minutová nejdelší Brahmsova komorní skladba) povstala z popela celodenní posluchačské únavy a vyprávěla nám neuvěřitelné příběhy, jež měly jedinou slabinu: že musejí skončit. Čtyři skvostní sólisté vyrobili událost komorní sezony a jakkoli v poslední době nesnáším inflační standing ovation, tentokrát jsem se vymrštil jako na pérku...

Bas Wiegiers a Klangforum Wien © Pražské jaro - Petra Hajská

21. 5. PO 20.00 Veletržní palác Studio Hrdinů

KLANGFORUM WIEN

Bas Wiegiers – dirigent
Olivier Vivarès – klarinet
Gerald Preinfalk – saxofon
Anders Nyqvist – trubka

Enno Poppe
Speicher I
Luboš Mrkvička
For Large Ensemble, Part D
(světová premiéra skladby na objednávku Pražského jara)
Bernhard Lang
Monadologie XII

Kč 700/Rozkvět

Recenze

Mrkvičkovu hudební pásmo
22. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

Systematický ponor do hudební současnosti přinesl koncert vynikajícího orchestru Klangforum Wien. Po vokální špičce ze Stuttgartu publiku Pražské jaro představilo také špičkový vídeňský ansámbl zaměřený na instrumentální hudbu. Součástí večera ve Studiu Hrdinů byla též světová premiéra kompozice Luboše Mrkvičky *For Large Ensemble, Part D*. /.../ Předcházející *Speicher I* skladatele Enna Poppeho i závěrečná *Monadologie XII* Bernharda Langa vytvořily společně s Mrkvičkovou premiérou vynikající koncert po všech stránkách – od dramaturgie až po interpretaci. Klangforum Wien vedené dirigentem Basem Wiegersem připomnělo, jak vypadá současná hudba zahrnaná s přesností a virtuozitou. A jaký má takto přesvědčivé podání vliv na její přijetí. /.../ Zvědavost na českou hudební současnost na letošním Pražském jaru uspokojí přinejmenším ještě dvě české premiéry. Harfistka Jana Boušková a orchestr PKF – Prague Philharmonia provedou 26. května v Rudolfinu *Koncert pro harfu a orchestr* Lukáše Sommera. A 31. května zazní v Česku

poprvé skladba Ondřeje Adámka *Karakuri* – ve Studiu Hrdinů ji provede ansámbl Prague Modern.

Klangforum excelovalo
23. května, Lidové noviny, Martin Zvěřina

Skladatel Luboš Mrkvička nenaplnuje zavedenou představu komponisty, s takzvanou vážnou hudbou začal až ve třetím ročníku gymnázia a dodnes poslouchá, jak sám říká, z devadesáti procent rockovou hudbu. Jeho skladba měla premiéru ve Veletržním paláci ve Studiu Hrdinů a ujal se jí špičkový rakouský soubor Klangforum Wien. Luboš Mrkvička využil toho, že měl možnost komponovat pro jeden z nejlepších orchestrů pro tento typ hudby, a svou skladbu *For Large Ensemble, Part D*, jak sám řekl, zkomponoval jako technicky dosud nejnáročnější. Je to pochopitelné, vždyť orchestr má za sebou 500 premiér soudobých děl s nejlepším ohlasem. Jako skladatel odmítá Mrkvička přikládat své hudbě jakýkoli mimo-hudební význam a skladby označuje jen technicky popisně, tedy jakým souborům či interpretům jsou určeny a písmený, jež vypovídají o pořadí, v jakém skladba spatřila světlo světa, přičemž provázanost mezi nimi nedeklaruje žádnou a posluchač by ji ani neměl hledat. Klangforum Wien své vystoupení zahájilo skladbou Enna Poppeho *Speicher I*, která je součástí cyklu šesti skladeb pro různé obsazení. Už od prvních okamžiků bylo slyšet, že Vídeňáci jsou opravdu světová špička, jejich hraní bylo možná až nelidsky přesné, dokonalé, tudíž tak trochu božské. Poté následovala Mrkvičkova skladba *For Large Ensemble, Part D*, která též sklídila nadšený aplaus, a po přestávce následovala *Monadologie XII* rakouského skladatele Bernharda Langa. Soubor řídil Bas Wiegiers, který dříve, než se začal věnovat dirigování, byl úspěšným houslistou. Pro hru souboru nemá smysl vršit superlativy, na jednotlivé skladby můžeme mít názor příznivý či nikoli z důvodů věcných, nebo se nám mohou třeba „jen“ líbit, ale při odchodu si člověk kladl jedinou otázku: kdy v Praze zahraje Klangforum příště?

Třikrát zhuštěná hudba: Klangforum Wien na Pražském jaro
23. května, Harmonie, Jan Hocek

Jeden z nejlepších světových souborů soudobé hudby se představil v rámci Pražského jara. /.../ Celkově soudržná dramaturgie večera byla vynikající. Nešlo o divoké experimenty

artikulační, zvukové či technické, ale o solidní – a hlavně výtečně interpretovanou – soudobou hudbu. Takto pečlivě sladěný program nabízející množství paralel mezi uvedenými skladbami, navíc bez nějakého výstřelu vedle, je v této sféře spíše vzácností. Vzhledem k návštěvnosti programů nové hudby je tedy ze tří čtvrtin zaplněné Studio Hrdinů vcelku slušný výsledek.

Klangforum Wien
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Progresivním proudům hudby novodobé, včetně těch současných, věnuje dramaturgie festivalu PJ pozornost z hlediska jak kompozičního, tak interpretačního. Letos to doložil koncert rakouského souboru či sdružení Klangforum Wien (21. 5.) ve stylově adekvátním prostředí Studia Hrdinů holešovického Veletržního paláce. Základem souboru založeného 1985 je 24 hudebníků z deseti evropských zemí. Za dobu své existence si těleso vydobylo stabilně prestižní místo na poli novodobého hudebně tvůrčího dění, takže se k němu váže pozornost významných skladatelů současnosti, některým je tvůrčí požadavek souborem přímo zadáván. Během své existence soubor premiéroval na půl tisíce nových děl, vystoupil zhruba na 2000 koncertech uskutečněných na předních světových pódiích a jeho diskografie čítá asi 70 CD titulů. /.../ Uvedení Mrkvičkova díla *For Large Ensemble, Part D*, v rámci daného cyklu v pořadí čtvrté, zatím poslední části, bylo zároveň světovou premiérou skladby napsané na objednávku Pražského jara. Mrkvičkův opus už na začátku exponoval vzrušenější atmosféru a také transparentnější sdělení v živějším tempu a výrazovém spádu. Pořád bylo – a zaujatě – co sledovat. Patrněji se tu uplatnila polyfonie, mj. na pozadí kompaktních ploch zesťů též se stylizovaně fanfárovými a minimalistickými postupy v strukturované koncentraci a kumulaci napětí, to vše se v nepřerývané kontinuitě rozvinulo do rozsáhlé, mnohotvárné plochy. Umocněnou dějovost celku jsme si uvědomovali i díky rozpoznání určitých modelů, svým způsobem fungujících jako orientační opory. /.../ Přesvědčivý a brilantně zvládnutý výkon rakouského souboru v Praze padl na úrodnou půdu. Očividně měl na tom též zásluhu z Nizozemí pocházející dirigent Bas Wiegiers, jenž celý ten komplikovaný kolos soudobé hudby beze stopy únavy a s neutuchajícím nadšením řídil.

Klangforum Wien © Pražské jaro - Petra Hajská

Lionel Bringuier a Leif Ove Andsnes © Pražské jaro - Petra Hajská

22.5. ÚT 20.00 Obecní dům

TONHALLE-ORCHESTER ZÜRICH

Lionel Bringuier – dirigent
Leif Ove Andsnes – klavír

Arthur Honegger
Rugby H 67
Benjamin Britten
Klavírní koncert op. 13
Nikolaj Rimskij-Korsakov
Šeherezáda op. 35

Kč 2500/1950/1450/1100/E700/ST450/Rozkvět
Premium Kč 4000

Partner koncertu

Recenze

Švýcaři na Pražském jaru
22. května, Právo a Novinky.cz, Vladimír Říha

Dalším z velkých evropských orchestrů na festivalu Pražské jaro byl nejstarší švýcarský orchestr Tonhalle z Curychu, jehož koncert v úterý zaplnil Smetanovu síň Obecního domu. Orchestr tvoří hráči dvaceti národů a vede ho Francouz Lionel Bringuier. Jako sólista s nimi vystoupil známý norský klavírista Leif Ove Andsnes. Koncert zanechal velice dobrý dojem, ale pojetí šéfdirigenta nebylo u všech skladeb tak jednoznačné. Velice dobře mu vyšla obě díla z první poloviny – Honeggerova symfonická věta *Rugby* a zejména u nás málo hraný *Klavírní koncert* Benjamin Brittena. V něm Nor Andsnes exceloval ve virtuózní, ale různorodé skladbě, která dává velký prostor sólistovi i orchestru. Ohlas u publika byl ohromný a klavírista přidal Debussyho *Zahrady v dešti*.

Proč chtějí muzikanti dirigovat?
25. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

/.../ Zcela jiný zážitek nabídl Orchestr Tonhalle Curych, který sice nemá ve zvuku nezaměnitelnou osobitost, ale disponuje skvělými hráči ve všech nástrojových skupinách. Perlou programu byl málo uváděný *Klavírní koncert* Benjamin Brittena se sólistou Leifem Ovem Andsnesem. Koncert osobitým

způsobem zpracovává látku romantických koncertů, je neobyčejně rytmicky živý a barvitý. Mladému preciznímu dirigentovi Lionelu Bringuierovi tato hudba seděla zjevně víc než romantická *Šeherezáda* Rimského-Korsakova. Ale i tak bylo možné si užít jemného provedení všech nástrojů nejvýznamnějšího švýcarského orchestru. Část publika by chtěla možná v druhé polovině něco tematicky bližšího Brittenovi, pro jinou část naopak byla první polovina až příliš moderní. Je ale prostě dobře, že curyšský orchestr mohl přijet s programem, který není úplně typicky zájezdový.

Od Rugby k West Side Story. Brilantní týden na Pražském jaru
26. května, MF DNES, Věra Drápelová

Koncert švýcarského tělesa Tonhalle-Orchester Zürich vedeného francouzským rodákem Lionelem Bringuierem nabídl ryzí orchestrální brilanci v nejklassičtějším slova smyslu. Takovou, kterou před povrchním laciným efektem zachraňuje mistrovství skladatelů a umění hudebníků. Skladba *Rugby* od Arthura Honeggera líčí, jak název napovídá, atmosféru sportovního utkání, ostatně Honegger sám byl nadšeným sportovcem. Ovšem se šišatým míčem nakládá tak, že je to rytmicky i harmonicky velmi sofistikovaný pohyb. *Koncert pro klavír* Benjamin Brittena pak patří mezi autorovy rané skladby, a i když v jeho tvůrčím odkazu není na špici, autorova schopnost originálně experimentovat, aniž by opustil „pevnou půdu“ tradice, se už projevuje. A konečně *Šeherezáda* od Nikolaje Rimského-Korsakova, to je gejzír orchestrálních nápadů a barev, inspirovaných i exotickými kraji. Norský pianista Leif Ove Andsnes přednesl sólový part v Brittenovi bez nejmenšího zaváhání, orchestr hrál všechny skladby uvolněně, lehce a měkce, a s Bringuierem, jenž ho vede čtyři roky, si zjevně rozuměl.

Švýcarský orchestr s francouzským dirigentem a norským pianistou
28. května, Harmonie, Věroslav Němec

Nepříliš rozsáhlá, ale interpretačně velmi náročná skladba s komplikovanými rytmickými kombinacemi a s drsnými harmoniemi vyzněla opravdu hodně „sportovně“. Orchestr ji hrál nesmírně energicky, s báječným švihem a elánem a až do posledního taktu působil dojmem, jako by se hnal neustále vpřed. Dirigentova gesta byla obdivuhodně konkrétní, Bringuier nepředváděl žádné dekorativní baletní kreace, dirigoval funkčně, věcně, bez příkras – přesně tak, jak si to vyžadovala Honeggerova hudba. Po zahřívacím *Rugby* jsem s velkým zájmem očekával další číslo programu, *Koncert pro klavír a orchestr op. 13* Benjamin Brittena. Toto dílo, ač nijak často provozované, patří k nejzajímavějším klavírním koncertům 20. století. /.../ Orchestr se v tomto díle rozhodně nenudí. Britten propracoval orchestrální složku svého *Klavírního koncertu* s obrovskou invencí, že by se klidně dalo mluvit o symfonii s koncertantním klavírem. Klavír vstupuje s jednotlivými nástroji i s jejich skupinami do proměnlivých, zvukově nápaditých konstelací a řada nástrojů si v této skladbě dokonce může „užít“ svůj sólový vstup. Curyšský orchestr tu doslova hýřil barvami a nebylo pochyb, že jsou v něm angažováni opravdu špičkoví hráči. Jedinečné provedení Brittenova *Klavírního koncertu* ocenili posluchači

nadšeným aplausem a Andsnes se za něj poděkoval přidavkem: *Zahrady v dešti* Clauda Debussyho. Nikdy jsem neslyšel hrát tuto skladbu měkčeji a senzitivněji a obávám se, že sotvakdy uslyším. Andsnes skutečně patří mezi pianistickou elitu a každé jeho vystoupení je zážitkem.

Andsnesovo skvělé podání Brittenova klavírního koncertu
červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

Vlastenecké zahájení, skladba Arthura Honeggera, dobře volený vzruch, *Rugby H 67*, *Symfonická věta č. 2*, hommage sportu, který skladatel hrál a miloval. Lionel Bringuier podtrhl motorický základ skladby, vynalézavé variace pohybu, angažované střídání smyčců, výtrysk pozounů, dynamismus exponovaných dechů, nástrojový kolorit i akord vítězství a fanfáry slávy. Vše s radostnou energií interpretačního nasazení. *Koncert pro klavír a orchestr op. 13* Benjamin Brittena je dílo geniálního skladatele z počátků tvorby, nekladl si autocenzurní překážky, držel se vlastní originality, vlastních pianistických znalostí a dovedností. /.../ Andsnesova impozantní spojnice introverze porozumění s extrovertně virtuózním podáním nabídl bohatství vlastně nedozírné, vzrušivé. Nekončící aplaus odměnil přídavek. /.../ *Šeherezáda*, snad nejhranější skladba v hudební historii, prezentuje v bezpočtu sólových výstupech um hráčů. V plénu příběhů se neefektněji představil koncertní mistr, Albánc Klaidi Sahatçi, díky též nádhernému zvuku nástroje Stradivarius ex Wieniawsky 1719. Koncert nejvyšší úrovně, právem vděčně a mohutně aplaudovaný.

Tonhalle-Orchester Zürich a Lionel Bringuier © Pražské jaro - Petra Hajská

Olga Šroubková a Julian Rachlin © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

23.5. ST 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

OLGA ŠROUBKOVÁ

Olga Šroubková – housle
vítězka MHS Pražské jaro 2017
PKF – Prague Philharmonia
Julian Rachlin – dirigent
rezidenční umělec festivalu

Ludwig van Beethoven
Coriolan, předehra op. 62
Wolfgang Amadeus Mozart
Koncert pro housle a orchestr č. 5 A dur KV 219
Ludwig van Beethoven
Symfonie č. 3 Es dur op. 55 „Eroica“

Kč 900/700/550/E400/SL250/ST200/Rozkvět

Partner koncertu

Recenze

Proč chtějí muzikanti dirigovat?
25. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Olga Šroubková, česká vítězka loňské soutěže Pražského jara, zahrála krásným vřelým tónem a s velkou radostí Mozartův *Houslový koncert č. 5*. A v předávku zahrál Rachlin se Šroubkovou i větu z Bachova *Dvojkonzertu*. /.../ Úvodní předehra *Coriolan* překvapila dramatickým výrazem a velkým nasazením všech hráčů. /.../ Velký respekt si zaslouží smyčce PKF, které v rychlém tempu neztrácely soudržnost a výraz – a z dechových nástrojů obstáli se ctí nejen hornisté.

24.5. ČT 16.00 Anežský klášter

SALON ZUŠ

Setkání mladých talentů ZUŠ a jejich pedagogů s předními českými umělci

Ve spolupráci s Nadačním fondem Magdaleny Kožené

Kč 100

Recenze

Salon ZUŠ: mentoři a mladé talenty spolu na jednom pódiu
28. května, Harmonie, Věroslav Němec

Pražské jaro zařadilo na čtvrtek 24. května 2018 do svého festivalového programu pozoruhodnou akci, nazvanou Salon ZUŠ. /.../ Pro hudební produkci Salonu ZUŠ vybralo Pražské jaro atraktivní koncertní sál Anežského kláštera (v prostorách před sálem byly vystavené práce žáků výtvarného oboru). Koncert sám nabídl program více než pestrý.

Zahájil ho osmiletý Adam Znamirovský, žák Markéty Cibulkové ze ZUŠ Praha 4 – Jižní Město, který v Bartókově *Sonatině Sz. 55* a v Coplandově *Kočce a myši* předvedl svou obdivuhodnou muzikálnost i úžasnou prstovou techniku. Po Znamirovském vystoupil jeho mentor Ivo Kahánek s Beethovenovou *Sonátou c moll op. 13 „Patetickou“*. Výrazově vyzrálým a technicky dokonalým provedením tohoto díla Ivo Kahánek jen znovu potvrdil, že je oprávněně řazen mezi naše nejlepší pianisty. Oba umělci pak společně zasedli ke klavíru, aby zahráli čtyřruční skladbu *Laideronnette, císařovna pagod* z cyklu *Má matka husa* Maurice Ravela. I když bývá při čtyřruční hře zvykem hrát z not, jsem si téměř jistý, že Adam, který byl u primu, se do not ani nepodíval a že hrál tuto pětistránkovou skladbu z paměti. Určitě pro něho zůstane životním zážitkem, že si zahrál na prestižním pražském pódiu s jedním z našich nejznámějších klavíristů. Vedle Adama Znamirovského a Ivo Kahánka vystoupila v první polovině koncertu pěvkyně Jarmila Balážová. Ta byla – cituji z programové brožury – „speciálním hostem mentorky Kateřiny Kněžíkové, která ji požádala o účinkování s ohledem na svůj požehnaný stav.“ Jarmila Balážová zazpívala tři árie. /.../ Doprovodný klavírní part si totiž co do technické obtížnosti – především v Mozartovi – moc nezadal s „Patetickou“.

Salon ZUŠ, Adam Znamirovský a Ivo Kahánek © Pražské jaro – Petra Hájská

Iván Fischer © Pražské jaro - Ivan Malý

24.5. ČT 20.00 Obecní dům

BUDAPEST FESTIVAL ORCHESTRA

Iván Fischer – dirigent
Christiane Karg – soprán
Elisabeth Kulman – alt
Český filharmonický sbor Brno
Petr Fiala – sbormistr

Gustav Mahler
Symfonie č. 2 c moll „Vzkříšení“

Kč 3200/2500/1850/1350/ST550/Rozkvět
Premium Kč 4700

Recenze

Mahlerova víra ve věčný život. Budapešťský orchestr se postaral o jeden z vrcholů Pražského jara
25. května, Aktuálně.cz, Boris Klepal

Jeviště Obecního domu takřka přetévalo a část bicích musela být postavená na varhanní empoře vedle sboru. Už při pohledu na shromážděné účinkující se člověk cítil jaksi nepatrný a očekával zvukový uragán. Budapešťský festivalový orchestr se na Pražském jaru objevil už potřetí. Vynikající těleso vedené dirigentem Ivánem Fischerem ale patří k těm, jejichž vystoupení neomrzí a mohla by se opakovat každoročně. Jejich čtvrtetní provedení Mahlerovy *Symfonie* č. 2 by si člověk klidně znovu poslechl hned druhý den. V podstatě tedy ze svého repertoáru může vybrat cokoliv a provedení bude mít vždy festivalové kvality – právě tuto skutečnost orchestr dává najevo svým názvem. /.../ Velké dynamické vrcholy mají až ohromující účinek, zároveň se ale mnohokrát ukáže, z jak křehké struktury vyrůstají. Jak byl Mahler filosofujícím autorem, pro něhož byl velký orchestr prostředkem ke ztvárnění komplikovaného přediva myšlenek, které nakonec ve *Druhé symfonii* vyústí do bezvýhradné víry ve věčný život. /.../ Budapešťský festivalový orchestr s Ivánem Fischerem snad publikum Pražského jara nepřivedli přímo k Bohu – to

by asi bylo přehnané tvrzení. Nasměrování k totální hudební přesvědčivosti si ale z Obecního domu všichni odnést mohli. A snad i představu, že někde ve věčnosti musí existovat také hudební dokonalost.

Působivý Mahler z Budapešti na Pražském jaru
25. května, Právo a Novinky.cz, Vladimír Říha

Festival Pražské jaro se dostal do druhé poloviny a má za sebou další zážitek. Hostoval na něm Budapest Festival Orchestra vedený svým zakladatelem, dirigentem Ivánem Fischerem. Jejich koncert ve čtvrtek v zaplněné Smetanově síni Obecního domu doslova uchvátil. Koncert měl na programu rozsáhlou *Symfonii* č. 2 c moll *Vzkříšení* Gustava Mahlera. Tato jeho nejoblíbenější a nejčastěji hraná symfonie je náročným orchestrálně-vokálním dílem s poselstvím o nesmrtnosti člověka a vyžaduje rozsáhlý aparát i prostorové úpravy, aby vyzněla co nejlépe. A to se Fischerovi povedlo mistrně. /.../ Optimistické vyznění díla vyšlo v závěru působivě a tomu odpovídala i reakce publika, jež připravilo účinkujícím obrovské ovace.

Mahlerovo veledílo v rukou Ivána Fischera
26. května, Harmonie, Petr Veber

Budapešťský festivalový orchestr je na současné mezinárodní scéně jedinečným subjektem. Iván Fischer vede těleso jako dirigent a hudební ředitel nepřetržitě od roku 1983. Delší podobné spojení asi nikde jinde v hudebním světě už neexistuje. /.../ Na profilu maďarského tělesa a na jeho hře samozřejmě tak dlouhé umělecké spojení musí být znát – a také je. Orchestr hraje s energií a entuziasmem, které má pod kůží od založení. /.../ K těm nejlepším místům patřily okamžiky, kdy se sopranistka Christiane Karg, v té chvíli ještě vsedě, v postupně narůstající dynamice připojovala k tiše zpívajícímu sboru. Stejně jako ona, i mezzosopranistka Elisabeth Kulman předtím v písni *Prasvětlo* přidala čisté, privátně podbarvené emoce. Dokonale zazpívané party. Český filharmonický sbor Brno se svým sbormistrem Petrem Fialou (který v jeho čele stojí od založení v roce 1990, tedy také výrazně a jedinečně dlouho) dodal symfonii v závěrečné větě, v poselství o víře ve věčný život, veškerou možnou mohutnost a vokální krásu.

Od Rugby k West Side Story.
Brilantní týden na Pražském jaru
26. května, MF DNES, Věra Drápelová

Budapest Festival Orchestra si se svým šéfem Ivánem Fischerem rozumí. Ovšem v tomto případě jde o druh souznění, které přesahuje běžná měřítka. Fischer totiž těleso založil roku 1983 a stále ho vede, což je v hudebním světě vytrvalost zcela ojedinělá. Orchestr se přirozeně průběžně obměňuje, ale i tak je očividné, že i když hraje tak komplikované dílo, jako je *Symfonie* č. 2 „Vzkříšení“ Gustava Mahlera, nepotřebuje od dirigenta žádné výrazné pokyny. Spíš jen jakási „udržovací“ gesta či jejich náznaky, které hudebníci čtou s naprostou samozřejmostí. Toto dílo patří, při vši obsahové závažnosti, k Mahlerovým zvukově nejefektnějším symfoniím, ostatně využívá i dva ženské sólové hlasy a sbor.

Co do síly účinku si Maďaři nezašli s orchestrem Royal Concertgebouw Amsterdam. /.../ Dojem ozvláštnilo i umístění bicí sekce na varhanní emporu vedle Českého filharmonického sboru Brno, jehož štihlý, transparentní zvuk skvěle zapadal do celkové koncepce. Altistka Elisabeth Kulmanová zazpívala sólo *Urlicht* (*Prasvětlo*) s neokázalostí, jako sice extatickou, ale i prostou píseň. Její hlas se bez problémů nesl do sálu. V poslední větě se k ní připojila sopranistka s nosným lyrickým hlasem Christiane Kargová a po posledním taktu bylo jasné, že skončila jedna z největších festivalových událostí. Publikum téměř jako jeden muž vyskočilo ze sedadel, a jakkoli v dnešní době má „standing ovations“ kdekdo, často bez zvláštního důvodu, v tomto případě byly namístě.

Mahler jako symbol lidskosti
28. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Budapešťský festivalový orchestr ve čtvrtek na Pražském jaru potvrdil, že vysoko nasazenou laťku několika dřívějších hostování stále drží. /.../ Orchestr nemá zvuk originální na první poslech, dovede ale spojit stoprocentní emocionální nasazení a výrazovou jemnost a ušlechtilost. /.../ Budapešťský festivalový orchestr je pozoruhodným fenoménem maďarské hudební scény, je důležité ho opakovaně zvát, je to podpora umělecká i řekněme morální. Svým zaměřením totiž orchestr nachází dost odvahy jít proti oficiální domácí maďarské politice a odmítá Orbánův nacionalistický a protievropský kurz. „Klasická hudba může být vlajkovou lodí pochopení a tolerance... Jsme šťastně kosmopolitní,“ říká Fischer. Akcentuje otevřenost a dialog mezi kulturami. A ví také, že osobitost a kvalita orchestru se neodvíjí od etnické čistoty národnostního složení hráčů; nehledá na prvním místě nic typicky maďarského, ale uměleckou pravdivost a stoprocentní nasazení. /.../

Vzkříšení z Budapešti
červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

/.../ Ponor, interpretační symbióza dirigenta a orchestru byla úžasná. Tryzna za hrdinu prvé symfonie a existenciální tázání po smyslu života zněla Ivánu Fischerovi „mit feierlichen Ausdruck“, slavnostně, díky těž agresivnímu vstupu violoncell, typicky mahlerovské expanzi žesťů a perkusí, včetně obou tamtamů umístěných na empoře. /.../ Elisabeth Kulman dominovala dokonale vznešeným a jasným vyznáním víry – „Ich bin von Gott und will wieder zu Gott – Bůh stvořil mě a k Němu se vracím!“ V *Posledním soudu* a *Vzkříšení* gradoval Iván Fischer vše a naplno v intencích Mahlerovy vize zvuku, stereofonie trubek i za pódiem, ozvěn krás země, ptačím trylkováním fléten, nejvíce možném ppp sboru a cappella. Ten mysteriózní nástup „Aufersteh’n, ja aufersteh’n wirst du – Vzkříšen, vzkříšen bude zas...“ sbor zpíval, aniž by povstali, jako nejnítějněji šeptanou modlitbu dokreslovali sopranové sólo Christiane Karg jasnou hudbou naděje. Sílicí masív jásotu všehomíra a smysluplné poselství – „Sterben werd’ich, um zu leben – Zemřu, abych mohl žít“ – dovršil Budapešťský festivalový orchestr v hymnickém jásotu včetně zvýrazněných zvonů i varhan. Maďarský Mahler (symfonie má právě v Budapešti počátky) byl enormní zážitek pro posluchače laické i posluchače s nároky.

Anastasia Antonova © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

24.5. ČT 21.30 Anežský klášter

NOKTURNO

Anastasia Antonova – cembalo
vítězka MHS Pražské jaro 2017

Dietrich Buxtehude: Preludium g moll BuxWV 163
Johann Sebastian Bach: Sinfonia g moll BWV 797;
Koncert g moll podle A. Vivaldiho BWV 975
Georg Friedrich Händel: Suita E dur HWV 430;
Preludium a Allegro a moll HWV 576
Johann Sebastian Bach: Anglická suite č. 6 d moll BWV 811

Kč 300/Rozkvět

Recenze

Cembalový večer s Anastasií Antonovou
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Festivalová Nokturna s časově posunutým zahájením ve 21.30 rovněž už mají svou tradici. Letos jsme mohli navštívit pouze jedno a to se rozeznělo zvukově tenkým a pro pozdní denní dobu nanejvýše vhodně voleným předivem cembalové hry. Po zásluze bylo věnováno památce cembalistky Zuzany Růžičkové, dlouholeté členky Stálé soutěžní komise Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Vítězem loňského ročníku této soutěže se stala právě ruská cembalistka a klavíristka Anastasia Antonova (*1990), která se stala protagonistkou tohoto nočního zastavení. /.../ Dramaturgicky i fakticky přirozeným vrcholem večera se stala Bachova Anglická suite č. 6 d moll (BWV 811), názorně sumarizující interpretační individualitu mladé umělkyně. Byla maximálně soustředěná a fakturu díla měla propracovanou do nejmenších detailů – od zdobně glosujících drobných útvarů po narativní dějovost rozsáhlých ploch a v proudu dění dokázala sebe i posluchače skvěle orientovat.

25.5. PÁ 20.00 Obecní dům

ČESKÁ FILHARMONIE

Keith Lockhart – dirigent
Anna Jane Casey, Celinde Schoenmaker, Vojtěch Dyk,
Adrian Der Gregorian, Damian Humbley – sólisté

Aaron Copland: El Salón México
Samuel Barber: Essay č. 2 op. 17
Leonard Bernstein: On the Waterfront, symfonická suite
“Bernstein on Broadway”

Kč 2200/1750/1300/950/E650/ST400/Rozkvět

Partner koncertu

Recenze

Od Rugby k West Side Story. Brilantní týden na Pražském jaru
26. května, MF DNES, Věra Drápelová

Do Prahy totiž dorazili zpěváci, pohybující se na britské muzikálové scéně. Uvedl je Vojtěch Dyk, jenž se sám Bernsteinovi věnuje, uvádí jeho *Mši*, z níž zazpíval i ukázkou. Přidal se i v některých dalších číslech, třeba ve slavném *Tonight*. Ve svém vstupu prohlásil, že při prvním poslechu kolegů z Británie mu „spadla čelist“. Lze mu to věřit. Ostatně ze způsobu, jakým Celinda Schoenmakerová zazpívala pověstnou árii z *Candida*, by spadla čelist i mnoha operním sopranistkám, nejen českým, ale i leckterým světovým, neboť do *Candida* se občas pouštějí i operní scény. Byl to virtuózní, ve výrazu nijak kamuflovaný či uřvaný zpěv, který ale rozhodně nezaváněl operou s její striktní technikou. Jako naprostí profesionálové se předvedli i její kolegové. Všichni skutečně zpívali, neuchylovali se k žádným polomluvám, přitom zpěvem i textem něco ztvárňovali a navíc předváděli herecké etudy. A ke konci si člověk řekl, že při vši úctě k Bernsteinovu skladatelskému odkazu jako celku, skutečně jedinečný byl v jedné oblasti, a to právě v muzikálech.

Vojtěch Dyk debutoval na Pražském jaru
27. května, Novinky.cz, Vladimír Říha

Nabitý program měl předposlední festivalový víkend Pražského jara. Páteční koncert ve Smetanově síni byl poctou americké hudbě, obzvláště Leonardu Bernsteinovi, jehož stoleté výročí narození festival připomíná. Americký dirigent Keith Lockhart nastudoval s Českou filharmonií některé skladby, které v Praze v roce 1946 Bernstein uváděl. Více ale zaujala druhá část koncertu s muzikálovými melodiemi nazvaná Bernstein on Broadway a uváděná Vojtěchem Dykem. Zazpíval si některé árie z *Candida*, *West Side Story* a *Mše*. Vedle zkušených kolegů

D. Humbley, C. Schoenmaker, V. Dyk, A. D. Gregorian a A. J. Casey © Pražské jaro - Petra Hajská

z londýnského West Endu se neztratil a některé, například nepříliš intonujícího Damiana Humbleye, předčil.

Pocta americké hudbě a muzikálová show
28. května, Harmonie, Jan Borek

Druhá polovina programu byla zasvěcena tvorbě Leonarda Bernsteina především pro Broadway. K orchestru se připojila čtveřice zpěváků z londýnského West Endu a společně s nimi zpěvák a herec Vojtěch Dyk. Výběr sestával z instrumentálních mezihér a písní z děl *Candide* (1956), *On the Town* (1944), *Wonderful Town* (1953), *Mše* (1971) a *West Side Story* (1957). Hostující zpěváci jsou očividně naprosto sehraaní. Navíc mají sklon se pohybovat a dělat show: na šlágr *New York, New York* přichází rozpustile z hlediště, několikrát se převlékají, vlní se do rytmu, pomrkávají do obecnstva. Nejen tyto pohyby a interakce s okolím, ale i školené hlasy jasně ukazují, že i onu hereckou rutinu si za léta praxe zcela osvojili. Jejich vystoupení tedy bylo po všech stránkách a ve všech významech profesionální. Široká škála výrazů Celindy Schoenmaker v písni *Glitter and Be Gay* včetně koloratur či uměřeného parlanda to jen dosvědčuje. Ač nikdo z nich nepochází ze Spojených států, všichni jsou schopni přesně napodobit americké přízvuky a postupně se měnící dobové způsoby deklamace užívané mezi čtyřicátými a padesátými lety. /.../ Vojtěch Dyk vedle zavedených jmen londýnské muzikálové scény předvedl solidní výkon, s čistou angličtinou nezatíženou silným přízvukem (a tím pádem i místy

nejsrozumitelnější). Ve skladbě *Simple Song* z Bernsteinovy *Mše*, se kterou má již předchozí zkušenost, prokázal vedle síly, rozsahu i dynamiky i odlišný způsob zpěvu: nikoli tradiční muzikálový, nýbrž příjemně moderní popový přednes.

S Lennym na Broadwayi
červenec, Hudební rozhledy, Robert Rytina

/.../ První polovinu koncertu ukončila hudba k filmu *On the Waterfront*. Působivá symfonická suite, patřící bez nadsázky k tomu nejlepšímu, co lze v Bernsteinově skladatelském odkazu nalézt, byla patrně svým celkovým charakterem dirigentovi přece jen bližší. V provedení České filharmonie proto zazněla jako poměrně opulentní a efektní entré ke druhé, čistě muzikálové části večera. V ní si mohli posluchači konečně poslechnout, oč přicházejí, když je čeští muzikáloví producenti setrvale ochuzují o většinu z Bernsteinových jevištních prací pro Broadway. Skutečně renomovaní zpěváci z londýnského West Endu – Celinda Schoenmaker, Anna Jane Casey, Damian Humbley a Adrian der Gregorian – spolu s naším Vojtěchem Dykem předvedli, jak má vypadat autentická interpretace toho nejlepšího z muzikálů *Candide*, *On the Town*, *Wonderful Town* a *West Side Story*. Celá druhá polovina koncertu proběhla jako znamenitá show bez okamžiků pro oddech. /.../ Sečteno a potvrzeno – byl to skvělý večer, který opět potvrdil, v jaké hudbě byl – a pokud by se jí věnoval více, pak v jaké ještě mohl být – Bernsteinův největší skladatelský přínos.

MATINÉ II.

Indi Stivín – kontrabas
Alice Springs – klavír

Reinhold Glière
Intermezzo & Tarantella
Julien-François Zbinden
Hommage à J. S. Bach op. 44
Frank Proto
Sonáta 1963
Indi Stivín
Koncert „Bohemia“

Kč 300

Recenze

Toto jméno si zapamatujte
27. května, Novinky.cz, Vladimír Říha

Jméno vnuka jazzmana Jiřího Stivína Indiho, který hrál
v sobotu na matiné na HAMU, je třeba si po festivalovém

matiné zapamatovat. Hrát v sedmnácti letech na kontrabas
s takovým přehledem a citem, a ještě psát skladby jako
Koncert „Bohemia“ s vynikajícím doprovodem klavíristky
a bývalé zpěvačky Alice Springs, není tak obvyklé. Přítomný
dědeček mohl být hrdý.

Mladá naděje klanu Stivínů objevem
červenec, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Kdo si všiml mezi jmény mladých debutantů v rámci
druhého večera záslužného cyklu Matiné povědomého
jména Stivín ve spojení s dost cize znějícím křestním
jménem Indi, určitě nelitoval. Do téměř zaplněného Sálu
Martinů přišlo v sobotu 26. 5. dost zájemců, které koncert
mladého kontrabasisty, vnuka známého Jiřího Stivína,
přilákal. A dostalo se jim porce hudby, která potvrdila
známé přísloví o jablku, které nepadlo daleko od stromu.
/.../ S dědou ale má již průkazně společný talent skla-
datelský, jenž osvědčil v posledním díle programu (před
přídavky) ve vlastní třídílné skladbě – Koncertu „Bohemia“
s melodickými nápady hodnými zkušeného autora. Byl
to debut, jak se patří, a přítomní zástupci klanu v čele
s dědou Stivínem mohli být pyšní na zástupce třetí větve.
My můžeme jen držet palce, aby se tento sedmnáctiletý
nepochybný talent někde neztratil.

Indi Stivín, Alice Springs © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

Jana Boušková © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

JANA BOUŠKOVÁ

Jana Boušková – harfa
PKF – Prague Philharmonia
Zbyněk Müller – dirigent

Darius Milhaud
Vůl na střeše op. 58
Lukáš Sommer
Koncert pro harfu a orchestr (česká premiéra)
Alberto Ginastera
Koncert pro harfu a orchestr op. 25
Sergej Prokofjev
Symfonie č. 1 D dur op. 25 „Klasická“

Kč 800/650/500/E350/SL200/ST150/Rozkvět

Recenze

Harfistka Boušková na Pražském jaro nabídla českou premiéru
27. května, Týden, ČTK

Koncert otevřela orchestrální skladba z baletu *Vůl na střeše*,
jehož název je odvozený od jména jednoho tanga. Jde o balet
s hudbou prostoupenou tanečními rytmy, které Milhauda
okouzly během karnevalu v Riu de Janeiro. Následovala
česká premiéra harfového koncertu z pera českého skla-
datele Lukáše Sommera, který se jejího uvedení zúčastnil
osobně. „Tento koncert jsem psal s myšlenkou na staré španěl-
ské loutnové tabulatury, kterými jsem se v době vzniku díla
zabýval,“ přiblížil skladbu Sommer. Skladatel podle svých slov
nechtěl, aby kolorit španělské hudby skladbu příliš pozna-
menal, zanechal jej pouze jako jemnou ingredienci, která na
sebe váže jakousi zvláštní zvukomalbu. „Esprit skladby je snad
radostný, poznamenaný tehdejšími událostmi v mém životě.
A také nečekanou důvěrou harfistky Jany Bouškové, která si
skladbu objednala pro abonentní koncert Städtisches Orchester
Bremerhaven, kde skladba zazněla ve světové premiéře,“ dodal
Sommer, který po zaznění skladby donesl Bouškové na jeviště
kytici a dárek pro dirigenta Müllera. Druhou část koncertu
zahájila sóloharfistka České filharmonie Boušková *Harfovým*
koncertem argentinského klasika Alberta Ginastery. „Nejsem
filharmonik, který navíc také hraje sólově. Mám určité koncerty,
které bych v takovém případě asi neměla. Ale když říkám, že se
cítím jako sólistka, která hraje ve filharmonii, neznamená to,

že bych filharmonii dávala na druhé místo," uvedla Boušková, která je jedinou českou laureátkou a také porotkyní největších mezinárodních harfových soutěží.

První dáma harfy
27. května, Novinky.cz, Vladimír Řiha

/.../ Hvězdou koncertu PKF–Prague Philharmonia v Rudolfinu byla naše první dáma harfy Jana Boušková. Zahrála nádherně dva harfové koncerty, z nichž první byl českou premiérou skladby Lukáše Sommera. Napsal příjemné melodické dílo zcela srozumitelné publiku a dávající sólistce možnost prokázat dokonalou techniku a projev.

Jana Boušková – a hned dvakrát
28. května, Harmonie, Petr Veber

Pražské jaro je ve dvou třetinách. Sobotní festivalový večer nepatřil zahraničním hvězdám, ale těm nejlepším domácím. /.../ Skladatel Lukáš Sommer napsal neoklasicky přehledný, výrazně motivicky a tematicky profilovaný dialog sólového nástroje s rovnocenným doprovodem, skladbu, která v převažujícím dojmu spěje stále kupředu. Nápaditě instrumentované dílo hodně (ale ne ohlušujícím způsobem) exponuje bicí, vracejí se v něm charakteristické úseky, je trvale stavěno spíše z úryvků a epizod. Ani střední věta není typickou pomalou částí, jednoduše rozvíjenou a lyricky vyklenutou – téma s variacemi totiž přináší nejen klidnější, ale stejně tak i dramatictější příležitosti a okamžiky, vedle pozastavení také výrazné rytmy a toccatový spěch. Rychlé je v převažujícím dojmu i finále, v němž jsou asi nejvíce

přítomny různé nápady a méně běžné zvuky – mimo jiné údery na tělo harfy, praskání strunami kontrabasů nebo luskání prsty. Jana Boušková si zahrála víc než dost, i ona má v tempu hodně not, její part vrůstá do orchestrálního přediva velmi přirozeně, stejně nenásilně z něj často vystupuje. Virtuózní, vděčná a efektní skladba po expozé flexatonu spěje k příkrému konci. Je moderně komunikativní, celkově opravdu šarmantní. /.../ Úvod a závěr programu patřil jen orchestru, který vedl Zbyněk Müller pevně, přesně a inspirovaně.

Jana Boušková s českou premiérou Lukáše Sommera
červenec, Hudební rozhledy, Rafael Brom

Exhibice sólového nástroje prokomponovaného s orchestrálním pletivem doplňovaly v tomto opusu extempore jednotlivých nástrojů, jejichž charakteristikami byl autor cíleně zaujat. Mimořádnou péči věnoval nástrojům bicím, jejichž mocnost posléze využíval i v akustických vlnách logicky přicházejících ve svižném tempu celého koncertu. Tempo v neutuchajícím kvapnějším pohybu rozčeřovalo i jemné předivo harfového zvuku a půvab melodie v druhé pomalé větě, jež je variacemi na impresionistické téma. Závěrečná část koncertu byla nabitá střídáním zvukových ataků, včetně quasi filmového celoorchesterálního nástupu, jakož i zvukovými efekty – „praskáním“ kontrabasových strun o hmatník či údery do korpusu harfy (hle, rovněž efekt kytaristů) a dalších. Part harfy tohoto moderně neoklasicky pulzujícího a sdílného díla bohatého na proměny byl takřka kontinuální a byl obdařen vším, co si může virtuos-sólistka přát.

27.5. NE 10.30 kostel sv. Lukáše

SUKOVY KŘEČOVICE

Aleš Bárta – varhany
Miroslav Kejmar – trubka

Koncert a pietní akt na památku Josefa Suka
Vstup volný

27.5. NE 15.00 Valdštejská zahrada

PROMENÁDNÍ KONCERT

Hudba Hradní stráže a Policie ČR
plk. Václav Blahunek – dirigent

Koncert k poctě československých legionářů 1916–1918

Bedřich Smetana, Julius Fučík, Antonín Dvořák,
František Kmoch, Alois Macák, Bohuslav Leopold,
Karel Hašler

Ve spolupráci se Senátem Parlamentu ČR

Vstup volný

27.5. NE 17.00 Národní divadlo

RICHARD WAGNER LOHENGRIN

Constantin Trinks – dirigent
Wolfgang Wagner – režijní koncepce a scéna
Katharina Wagner – režie
Jiří Sulženko, Aleš Briscein, Dana Burešová,
Olafur Sigurdarson, Eliška Weissová,
Vladimír Chmelo – sólisté

Eva Hornýáková, Christian Arming a Richard Samek © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

27.5. NE 20.00 Obecní dům

SVATEBNÍ KOŠILE

Symfonický orchestr Českého rozhlasu
Christian Arming – dirigent
Eva Hornýáková – soprán
Richard Samek – tenor
Adam Plachetka – basbaryton
Pražský filharmonický sbor
Lukáš Vasilek – sbormistr

Antonín Dvořák
Svatební košile op. 69

Kč 900/700/550/400/ST200/Rozkvět

Partner koncertu

Česko
země příběhů

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Recenze

Jarní Svatební košile
červenec, Hudební rozhledy, Jaroslav Someš

.../ Svatební košile patří k nejdramatičtějším dílům Antonína Dvořáka. Jsou místy až překvapivě expresivní, se zřetelným vlivem pozdního romantismu, s promyšlenou prací s příznačnými motivy i s účinným využíváním zvukomalebnosti. Právě tak nyní rakouský dirigent Christian Arming Svatební košile také představil. Vycítil, že v dnešní době už posluchači vnímají (možná k vlastní škodě) dějovost věci víc než duchovní podtext, a vystupňoval velmi účinně celou hororovost příběhu. Ani v nejmenším přitom neoslabil lyrické okamžiky, takže maximálně vyhrotil kontrastnost celé skladby. Oporou mu přitom byl jak výkon Symfonického orchestru Českého rozhlasu, tak Pražského filharmonického sboru i trojice sólistů. .../ Pražský filharmonický sbor za řízení Lukáše Vasilka se opět prezentoval ve špičkové formě. Dynamické rozpětí sborových pasáží od burácejícího líčení strašidelné cesty až po naprosté ztišení např. dovětku v samotném závěru bylo strhující. Na jednoznačném úspěchu večera se podíleli také všichni tři sólisté. .../

28.5. PO 20.00 Rudolfinum Dvořákova síň

JERUSALEM

Jordi Savall – umělecký vedoucí
Lior Elmaleh – zpěv
Waed Bouhassoun – zpěv, úd
Ibrahim Kamil Birlikay – tanec
La Capella Reial de Catalunya & Hespèrion XXI

Město dvou mírů: Historie města Jeruzalém

Kč 1900/1500/1150/E750/SL600/ST350/Rozkvět

Recenze

Jerusalem na Pražském jaru
30. května, Novinky.cz, Vladimír Říha

Vytvořit hudební historii města Jeruzaléma k pěti tisícům let jeho trvání bylo Savallovým nápadem, jenž se mu podařilo zrealizovat se soubory Hespèrion XXI a La Capella Reial a také s mnoha hosty zastupujícími neznámou podobu těchto kultur. Vznikl dvouapůlhodinový koncertní program, při jehož pražské prezentaci autor vše nenápadně řídil od své violy da gamba. Dokázal využít i prostoru Rudolfinu tak, že se hrálo i na varhanní empoře či na balkoně. Celkem třicet účinkujících poskytlo lidem velký umělecký zážitek a zároveň vytvořilo atmosféru vzájemného porozumění.

Jordi Savall, umělec míru
30. května, Harmonie, Jakub Michl

Gambistu a kapelníka Jordiho Savalla není nutné představovat. Prahu navštívil již poněkolikáté, naposledy před

pěti lety v Pražské křižovatce provedl multikulturně laděný program Orient-Occident, věnovaný konfrontaci Východu a Západu. Savall již dříve započal souvislou řadu projektů založených na etnické a náboženské pluralitě, vybízející k mezikulturnímu dialogu vedoucímu k vzájemnému porozumění a respektu. V roce 2013 získal za tyto aktivity ocenění UNESCO Artist for Peace. .../ Koncept hudby jako zrcadla lidských dějin byl silným podstavcem programu Jerusalem, který zazněl v Rudolfinu na letošním festivalu Pražské jaro. Savallův přínos netkví v muzeální rekonstrukci, ale tvůrčím a originálním použitím svých znalostí či uměleckých kontaktů pro jedinečné umělecké dílo. Tím Savall zůstává pro mladou generaci hudebníků stálou inspirací – nikoli tak, aby byl kopírován Savallův interpretační styl, ale v tom, jak Savall přistupuje k hudbě jako takové a jak tuto hudbu zasazuje do současného společenského kontextu.

Savall oživuje staré příběhy
31. května, Lidové noviny, Jindřich Bálek

.../ Už sám fakt, že hosty Savallova souboru Hespèrion XXI jsou hudebníci ze zemí zatížených historickým nepřátelstvím, má svou působivost. Židovské písně zpívají příslušníci tradičních židovských komunit, palestinské Palestinka a arabské zpěváci ze Sýrie, stojí tu vedle sebe i dva Turci a Arméni. Savall se při vybírání hudebníků vypravil přímo do Jeruzaléma a hledal ty nejlepší a nejautentičtější představitelé, vzpomínal, že i tomuto ansámblu chvíli trvalo, než spolu začal mluvit. A sám říká: „V Jeruzalémě mám k nebi blíž.“ .../ Velká zkušenost s projekty tohoto typu byla znát od samého počátku pondělního koncertu, soubor přesně využil všech možností Dvořákovy síně Rudolfinu: decentního nazvučení, titulkovacího zařízení, účinkování na empoře i svícení. A publikum tentokrát pozorně poslouchalo až do půl jedenácté. Také tištěný program byl pečlivě vypraven a chybět mohl jen čas si ho doopravdy prostudovat. Španělsko je zemí, která má ze států dnešní Evropské unie nejbohatší zkušenost se soužitím křesťanů, muslimů a židů.

Jordi Savall - Jerusalem © Pražské jaro - Ivan Malý

Ani tyto dějiny nejsou bez krvavých kapitol, ale přesto se k tématu dnes dokážou vztáhnout způsobem, který v našich končinách prostě neumíme. Savall se za padesát let svého působení stal velkým fenoménem, natočil kolem stovky projektů a jeho vydavatelství AliaVox by zaplnilo celou knihovnu, ze které bychom mohli po léta čerpat. Řekl své slovo k interpretaci Bacha, znovuobjevil starou španělskou hudbu, a když přijel na Pražské jaro s projektem *Don Quijote*, bylo možné zakoupit nahrávku i s celou výpravnou knihou. Projekt *Jeruzalém* je zpracován podobně. Při setkání s novináři bylo navíc zřejmé, že Prahu vnímá jako pozoruhodné místo, kde se v historii setkávaly různé národy a náboženství. Kéž bychom byli schopni to sami tak vnímat. Naše dluhy v poznání blízkovýchodních kultur a jejich kořenů jsou jedním slovem propastné a v našich domácích poměrech to dnes a denně vidíme. Podobný projekt, jako byl *Jeruzalém*, by u nás mohl a měl putovat po všech městech a školách. „*Dějiny jsou klíčem k budoucnosti,*“ upozorňuje Savall.

Jak najít společnou řeč mezi etniky i manželi. Hudba poradí
2. června, MF DNES, Věra Drápelová

Jordi Savall, španělská živá legenda staré hudby, byl v Česku už několikrát, ať už jako sólista, nebo se svými ansámblly. Umělec, jenž do širšího povědomí kdysi vešel soundtrackem k historickému snímku *Všechna jitra světa*, se mimo jiné proslavil projekty, jimiž hledá styčné body mezi národy i různými náboženstvími. Patří k nim i pořad nazvaný *Jerusalem*, nahlízející z různých úhlů na tuto křížovatku kultur. /.../ Pro Středoevropana to je přirozeně všechno neobvyklé, ale poutavé, a třebaže z přísného hlediska stylové autenticity by se nejspíš dalo o leccěms debatovat, u Savalla nakonec vždy vítězí síla myšlenky a muzikantská přesvědčivost. Skrze ni nechal proslulý umělec ve vzduchu viset jistěže naivní, leč nikoli zbytečnou otázku: Když se dokáží domluvit hudebníci, proč ne všichni?

Výjimečný projekt – Jordi Savall opět originální
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Tematicky naprosto ojedinělou událostí na prahu posledního festivalového týdne se stalo uvedení grandiózního projektu nazvaného prostě – *Jerusalem* (28. 5., Dvořákova síň). Více jak dvouhodinový blok dopodrobna těžko popsatelného vizuálně, tanečně a především vokálně i instrumentálně specifického dění byl výsledkem rozmanitě traktovaného umění dvou kolektivů. /.../ Jistě není náhodou, že Jeruzalém jako symbol porozumění mezi národy se názorně promítá i do národnostně pestrého spektra obou zúčastněných souborů. Jejich členové (při závěrečném děkování jsme jich napočítali rovné tři desítky) pocházejí z více jak deseti zemí Blízkého východu, jižní a západní, hlavně hispánské Evropy. Je nanejvýš důležité připomenout vedle nepochybného zážitku estetického také nezastupitelnou hodnotu poznávací, již prezentace projektu *Jerusalem* v nepřeborné míře nabízí a poskytla. Početná sada zúčastněných hudebních nástrojů dechových, smyčcových a bicích se mohla vykázat názvy, které jsme nejspíše dosud neznali, a zvukovými témbry v tak interpretačně čisté a dokonalé podobě neslýchanými. /.../

28. 5. PO 20.00 Národní technické muzeum

EPOQUE QUARTET

Luboš Fišer: Smyčcový kvartet
Luboš Sluka: IV. Quartetto d'archi
Jan Kučera: Zrození
Mateusz Smoczyński: Manhattan Island
Alexey Aslamas: EQ172 (světová premiéra)
Jan Kučera: Sluneční hodiny (světová premiéra)
Django Reinhardt: Minor Swing
Vladimir Cosma: Le Grand Blond Avec Une Chaussure Noire
Pat Metheny: Jaco

Ve spolupráci s Národním technickým muzeem

Kč 500/Rozkvět

Recenze

Osvěžující dimenze Epoque Quartet
4. června, Harmonie, Pravoslav Kohout

Představa smyčcového kvarteta ve strohé konstrukci haly Národního technického muzea, hrajícího mezi lokomotivami, automobily, letadly a dalšími stroji, se asi vymyká běžné představě o vhodném prostoru pro komorní koncert Pražského jara. Epoque Quartet (David Pokorný, Vladimír Klánský, Vladimír Kroupa, Vít Petrášek) se však též vymyká běžné představě o podobě klasického kvarteta. Na počet obyvatel je v Čechách snad celosvětově největší počet špičkových smyčcových kvartet, která si zde konkurují. Epoque Quartet však našli v hudbě prostor, kde jsou zřetelně ojedinělí a výrazně zajímaví. Ač jejich hra nezapře tradici a kvalitu české kvartetní školy, tak především přesvědčivým způsobem přináší a rozeznívá ty dimenze hudby, které kdysi otevřel dnes již legendární Kronos Quartet. Epoque Quartet 28. května opět přesvědčil, že je jedinečným tlumočnickem soudobé hudby všech podob, a v Technickém muzeu se jeho umění vyjímalo podobně přirozeně, jako tóny barokního souboru v Klementinu. Mnohdy odlišné světy autorů uvedených v programu spojovala upřímnost nevykalkulované originality a muzikálnost skladeb, stejně jako sugestivní radost a tvůrčí energie tryskající z jejich špičkové interpretace. V překvapivě příznivé akustice jsem si všiml až po chvíli, že umělci přenášejí zvuk mikroporty do reproduktorů. Ač nejsem běžně příznivcem těchto vylepšení, tak všechny tóny a nuance – možná i proto – vyzněly v tomto nezvyklém prostředí do detailu srozumitelně, přirozeně a nezkresleně – před případným panem zvukařem smekám. V jednovětém *Smyčcovém kvartetu* (1984) Luboše Fišera se střídají dramaticky prudké poryvy s lyricky snovými, až teskně milostnými plochami. Jak výstižně řekl jeho významný skladatelský kolega, Fišerova kompoziční technika byla na svou dobu ojedinělá přenesením principu filmového střihu do struktury skladby, což její účinek velmi umocnilo. V tomto kvartetu slyším i prvky a motivy, znějící v jeho houslových

Epoque Quartet © Pražské jaro - Petra Hájská

kompozicích *Crux* či *Ruce*. Perfektním provedením zdůraznili Epoque mimořádný účinek díla. Luboš Sluka, jenž se v tomto roce dožívá devadesáti let, je stále plný tvůrčí energie, jakou mu mnohý mladík může závidět – nyní se například dočkáme jeho *Te Deum*. Jednověté *Quartetto d'archi* z roku 2004 je čtvrtým dílem z kvartetního cyklu *Životem (Láska, Přátelství, Putování životem, Loučení)*. I z této kompozice je zřetelné, že ač je znalcem všech posledních kompozičních doktrín a konstrukčních schémat, je především nezaměnitelným a až dvořákovsky invenčním melodikem. Jeho hudba má vždy cit i vtip a pro svou sdělnost je interprety i publikem stále vyhledávaná. Jsem přesvědčen, že nikdo nemohl přítomnému autorovi dílo zahrát lépe.

Epoque Quartet na Letné okouzlil
červenec, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Výborným nápadem festivalu se již před lety ukázalo umístování některých koncertů experimentálního či crossoverového směru soudobé hudby do Národního technického muzea na Letné. Letos v zaplněném prostoru mezi starými automobily, lokomotivami a jinými exponáty publikum zaujal na nejvyšší míru koncert multižánrového pražského souboru Epoque Quartet, který již 19 let patří k souborům označovaným jako průkopníci spojování žánrů u nás. Dokonce si vysloužili lichotivou přezdívku „český Kronos“,

která mluví za vše. A kupodivu až letos 28. 5. došlo k opožděnému debutu souboru na festivalu Pražské jaro a byl to debut mimořádný! /.../ Byl to večer, který okouzlil, a to nejen příznivce crossoveru. /.../

29. 5. ÚT 19.00 Národní divadlo

LEOŠ JANÁČEK PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY

Robert Jindra – dirigent
Ondřej Havelka – režie
Martin Černý – scéna
Alžběta Poláčková, Stanislava Jirků, Martin Bárta, Josef Moravec, Jiří Sulženko

29.5. ÚT 20.00 Obecní dům

SYMFONICKÝ ORCHESTR HL. M. PRAHY FOK

Andrej Borejko – dirigent
Jana Hrochová – mezzosoprán
Filip Sychra – recitátor
Kühnův smíšený sbor (mužské hlasy)
Jaroslav Brych – sbormistr

Petr Iljič Čajkovskij / Igor Stravinskij
Spící krasavice
Igor Stravinskij
Divertimento z baletu Polibek víly
Jan Novák
Dido, kantáta podle Vergilia

Kč 950/750/600/450/ST200/Rozkvět

Recenze

Triumf Didony s Janou Hrochovou
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

/.../ Rozsáhlá kantáta Jana Nováka *Dido* v provedení mezzosopranistky Jany Hrochové, recitátora Filipa Sychry, mužské části Kühnova smíšeného sboru a orchestru FOK dala koncertu punc prestižního festivalového večera. /.../ Jana Hrochová byla svým pevným barevným mezzosopránem pro Novákovu Didonu přesným typem. Zvládla velmi obtížný part obdivuhodně v oblouku od milostného vzplanutí přes záblesky krátkého štěstí po bouři nad krutou zradou. S intenzitou výrazu vyjádřila úzkost, obavu, nejistotu, váhání se vpády vzrušeného neklidu, když se její Didona marně snaží bránit se lásce, kterou si po smrti svého prvního manžela zakázala, aby dodržela čest a cudnost. Oslavu její svatby s Aeneem uprostřed bouře a hřmění popisuje sbor a recitátor a Hrochová po Didonině odhalení Aeneových příprav k odjezdu pak dala průchod prudkým výčitkám, spílání do zrádců, přemlouvání i úpěnlivých a usazených proseb a hrozeb, až vydírání vlastní smrti. Její part pak graduje do Aeneova prokletí, aby jako štvanec předčasně padl a zůstal nepohřbený, a vyústí do vzrušeného lamenta, aby ji smrt zbavila všech útrap. Roli vypravěče a zároveň komentátora Didoniných pocitů zvládla spolehlivě mužská část Kühnova smíšeného sboru pod vedením Jaroslava Brycha. A nesnadné úlohy recitátora se skvěle zhostil Filip Sychra.

30.5. ST 20.00 Obecní dům

DEBUT PRAŽSKÉHO JARA

Filharmonie Hradec Králové
Chuhei Iwasaki – dirigent
Marek Kozák – klavír

Karel Husa
Hudba pro Prahu 1968
Pavel Bořkovec
Klavírní koncert č. 2
Antonín Dvořák
Symfonie č. 5 F dur op. 76

Kč 600/500/400/300/E200/ST100/Rozkvět

Recenze

Orchestrální víkend na konci Pražského jara
4. června, Novinky.cz, Vladimír Říha

Ještě před závěrečným nedělním koncertem festivalu Pražské jaro se ve třech večerech představily české orchestry, a byly to vesměs výborné okamžiky festivalu. /.../ Připomeňme i středeční koncert Filharmonie Hradec Králové ve Smetanově síni,

kde ji dirigoval v Debutu Pražského jara v Čechách působící i studující Japonec Chuhei Iwasaki a v Bořkovcově *Koncertu pro klavír č. 2* zahrál sólo talentovaný Marek Kozák. Nejvíce nadchlo provedení *Hudby pro Prahu 1968* Karla Husy, které potvrdilo, že dirigent, dosud spíše známý z koncertů filmové hudby, je objevem a festivalový debut mu patřil zaslouženě.

Debut Pražského jara: Chuhei Iwasaki dirigoval naplno a s potěšením
4. června, Harmonie, Věroslav Němec

Jedenatřicetiletý japonský dirigent Chuhei Iwasaki, který se festivalovému publiku představil 30. května 2018 ve Smetanově síni Obecního domu na koncertě nazvaném Debut Pražského jara, žije od roku 2007, tedy více než deset let, v České republice. Dirigoval studoval na Pražské konzervatoři a poté na AMU a k české hudbě má natolik vřelý vztah, že si pro své pražskojarní debutové vystoupení s Filharmonií Hradec Králové vybral výhradně skladby českých autorů. V úvodu večera zazněla *Hudba pro Prahu 1968* od Karla Husy. Skladatel, který prožil větší část svého života v exilu ve Spojených státech, v ní reagoval na okupaci Československa v srpnu roku 1968. /.../ Pokud se Iwasaki v prvních třech větách představil jako zkušený architekt a budoval každou jednotlivou větu v samostatném velkém gradačním oblouku, pak hlavní vrchol celého díla si ponechal až pro větu finální, nazvanou *Toccata a chorál*, v níž husitský chorál, uvedený nejprve v tympánech a posléze celým orchestrem, gradoval až k samému závěru s naléhavostí tak drtivou, že by ji už asi

Chuhei Iwasaki a Marek Kozák © Pražské jaro - Ivan Malý

nebylo možné dále stupňovat. Odlehčení po závažné Husově kompozici přinesl následující neoklasicistní *Klavírní koncert* č. 2 Pavla Bořkovce. Sólového partu se v něm ujal pětadvacetiletý Marek Kozák, který mj. získal před dvěma lety druhou cenu na soutěži Pražského jara a nedlouho předtím se probojoval do semifinále proslulé varšavské Chopinovy soutěže. /.../ Přestože Marek Kozák hrál Bořkovcův *Klavírní koncert* pravděpodobně poprvé, působil u nástroje obdivuhodně uvolněně, koncentrovaně a vyrovnaně, bez sebemenšího náznaku nervozity nebo neklidu. /.../ Bude-li se mluvit o zvláště vydařených koncertech letošního Pražského jara, určitě mezi nimi nebude chybět Chuhei Iwasaki a Marek Kozák s Filharmonií Hradec Králové.

Debut Pražského jara – Chuhei Iwasaki
červenec, Hudební rozhledy, Ivana Bažantová Jandová

S myšlenkou podporovat mladé dirigenty a dát jim šanci uvést se na mezinárodním fóru přišel před čtyřmi lety dirigent Jiří Bělohávek. /.../ Letošním debutantem se stal dirigent Chuhei Iwasaki, jenž se z obdivu k české kultuře a jejímu současnému výkonnému umění usadil v Čechách, a klavírista Marek Kozák, stávající student AMU, laureát soutěže Pražského jara a vítěz Evropské mezinárodní soutěže v Brémách (bohatě obsazované nadějnými ruskými klavíristy). /.../ Jako vstupní skladba zazněla čtyřvětá *Hudba pro Prahu 1968*, mimořádné dílo nedávno zesnulého Karla Husy, autorská verze pro velké symfonické obsazení. Chuhei Iwasaki vedl orchestr pevnou rukou, jeho technika obsahuje bohatou škálu gest od velmi rozmáchlých a ostře čitelných i s výskoky až po jemná a vláčná. Ta také byla zcela účelně používána. Myšlenkové apely ve skladbě, ať husitského chorálu, zvonů, gradací a jejich zlomů, či ztišených nebo vnitřně úzkostných ploch dokázal orchestru sdělit v jasných rytmických i tektonických konturách a skutečně orchestr vést. Druhá skladba *Koncert pro klavír a orchestr* č. 2 Pavla Bořkovce si našla po dlouhých desetiletích opět cestu na pódium. Krásu a pestrost mnoha motivů, hloubku a barevnost v neotřelých Bořkovcových stylizacích, které jsou neustále v pohybu nebo si i laškovně hrají, přednesl mimořádně soustředěným, vnějškově neokázalým a naprosto jistým způsobem Marek Kozák. /.../

30.–31.5. ST a ČT
10.00–18.00
Národní pedagogické muzeum
a knihovna J. A. Komenského

MUZIKOLOGICKÁ KONFERENCE K VÝROČÍ STÁTNOSTI

Společnost a hudba ve vývoji českého a slovenského národa v letech 1918–2018
Vstup zdarma

Rostislav Fraš a CZ-SK Quintet © Pražské jaro - Ivan Malý

31.5. ČT
19.00
Mercedes Forum Praha

ROSTISLAV FRAŠ CZ-SK QUINTET

Rostislav Fraš – saxofony
Juraj Bartoš – trubka
Matúš Jakabčic – kytara
Josef Fečo – kontrabas
Marek Urbánek – bicí nástroje

Kč 500

Pavel Svoboda © Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

31.5. ČT
20.00
Rudolfinum
Dvořákova síň

PAVEL SVOBODA

Pavel Svoboda – varhany

Johann Sebastian Bach
Preludim a fuga G dur BWV 541
Partita diverse sopra „Sei gegrüßet, Jesu gütig“ BWV 768
„Erbarm’ dich mein, o Herre Gott“ BWV 721
Toccata a fuga d moll BWV 565
Toccata C dur BWV 566a
„O Mensch, bewein dein Sünde groß“ BWV 622
Passacaglia c moll BWV 582

Kč 400/Rozkvět

Recenze

Smělý a hrdinský Bach v Rudolfinu
5. června, Harmonie, Dina Šnejdarová

Dominantou Dvořákovy síně jsou bezesporu varhany. Při každém koncertě na nich ulpívá zrak posluchačů, málokdy je ale možnost ponořit se do jejich zvuku při sólovém koncertě. Pamětníci mohou vzpomínat, kolikrát jim to bylo do roku

1989 dopřáno v rámci cyklu dnes již neexistujících varhanních pondělků, od té doby ale příležitostí značně ubylo. Díky festivalu Pražské jaro se čas od času daří slyšet rudolfinský nástroj znovu sólově, letos jej představil Pavel Svoboda, který tím zahájil svůj plánovaný sedmiletý cyklus provedení Bachovy kompletní tvorby. /.../ Svobodův projev nezklamal. Jeho *Toccata a fuga d moll BWV 565* nebo *Toccata a fuga C dur BWV 566a*, tedy Bachova raná díla, nepostrádala patřičnou smělost a dravost, chorálové přede hry *Erbarm’ dich mein, o Herre Gott BWV 721* a *O Mensch, bewein’ dein’ Sünde groß BWV 622* zase potřebný rozjímavý klid, ve variační partitě *Sei gegrüßet, Jesu gütig BWV 768* si sólista obzvlášť vynalézávě pohrál s rejstříky. Korunou Svobodova vystoupení byla *Passacaglia c moll BWV 582*, dílo natolik působivé, že vyvolalo v sále silnou emocionální reakci v podobě frenetického potlesku, který by mohla umělci závidět i „domácí“ Česká filharmonie. /.../

Pavel Svoboda a večer s Bachem
červenec, Hudební rozhledy, Julius Hůlek

Varhanní recitály v závěru festivalové dramaturgie se staly již tradicí. Letošní varhanní večer v Rudolfinu byl svěřen výraznému představiteli generace mladých varhaníků Pavlu Svobodovi (*1987), držiteli prestižních ocenění proslulých varhanních soutěží posledních let, z nichž přední místo zaujímá druhá cena z předložského ročníku interpretační soutěže v Lipsku. Hodnotu této mety bezpochyby dokládá fakt, že posledním oceněným českým, respektive

československým varhaníkem tu byl před dlouhými 36 lety Jaroslav Tůma, jenž se později stal Svobodovým profesorem na pražské AMU. /.../ Odpovídajícími impozantně transparentními vstupy byly uvozeny obě části známé *Toccaty a fugy d moll BWV 565*, přičemž fuga zvukem i dynamickými kontrasty přiléhavě odlišila dílčí úseky, včetně rytmického motorismu, ozvláštěného jemnou agogikou. Virtuózní ambice díla byly technikou i výrazovou kumulací napětí naplněny. Tak jako tato kompozice, tak i *Toccaty a fuga C dur BWV 566a* následující po přestávce, jsou skladbami Bachova mládí. I zde byla důležitá virtuózní technika, avšak nutně zaujal všeho romantického prostý, věcný přístup počínaje podáním hravého tématu, přes klidné plynutí (součinnost registratury a dynamiky) až po monumentální gradaci a vyvrcholení. Vítaným kontrastním zpestřením vyzněla pohodově narativní chorálová předehra „*O Mensch, bewein’ dein’ gross’ BWV 622*, decentně zvýrazňující melodii jako nositele děje. *Passacaglia c moll BWV 582* na závěr přinesla očekávané zadostiučinění milovníkům varhanní virtuosity. Kromě mimořádných technických nároků je třeba obdivovat velkorysé zvládnutí celkové koncepce vnitřně komplikované struktury, včetně vynalézavé registratury a zřetelně diferencovaného toku monumentální zvukové „hmoty“ s impozantní gradací a vyvrcholením. Na intenzivním zážitku se nepochybně podílel zasvěcený komentář v programové brožuře, jehož autor, skladatel Otomar Kvěch (1950–2018), sám erudovaný varhaník, se koncertu nedožil, neboť tento

svět náhle opustil na jaře tohoto roku. Závěrem dodejme, že pojednáváný koncert P. Svobody zároveň zahájil cyklus, jehož cílem má být kompletní provedení Bachovy varhanní hudby.

31.5. ČT 20.00

Veletržní palác
Studio Hrdinů

PRAGUE MODERN

Baldur Brönnimann – dirigent
Shigeko Hata – soprán

Jonathan Harvey
Sringara Chaconne
Gérard Grisey
Talea
Salvatore Sciarrino
Introduzione all’oscuro
Ondřej Adámek
Karakuri (česká premiéra)

Kč 500/Rozkvět

Shigeko Hata, Baldur Brönnimann © Pražské jaro – Ivan Malý

Petra Lang, David Robertson a Matthias Goerne © Pražské jaro – Zdeněk Chrápek

1.6. PÁ 20.00

Obecní dům

ČESKÁ FILHARMONIE

David Robertson – dirigent
Petra Lang – mezzosoprán
Matthias Goerne – baryton

Bohuslav Martinů
Symfonie č. 4 H 305
Béla Bartók
Modrovousův hrad

Kč 1600/1250/1000/750/E550/ST300/Rozkvět

Recenze

Jak najít společnou řeč mezi etniky i manželi. Hudba poradí
2. června, MF DNES, Věra Drápelová

Z pražskojarních akcí, které se konaly poslední festiva-
lový týden, se dvě jistým způsobem vymykaly klasickému
koncertu. Gambista Jordi Savall představil projekt z pomezí
klasiky a etnohudby a Česká filharmonie provedla Bartókovu
operu *Modrovousův hrad*. /.../ Najít společný jazyk ve vrocím
kotli různých národů je obtížné, ovšem ani v manželství to

nebývá o nic snazší. Vypráví o tom jednoaktová opera Bély
Bartoka *Modrovousův hrad* (od jejíž světové premiéry uply-
nulo sto let), kterou v pátek koncertně provedla v Obecním
domě Česká filharmonie s americkým dirigentem Davidem
Robertsonem, propagátorem hudby 20. století i děl soudo-
bých. /.../ Německá mezzosopranistka Petra Langová, která
interpretovala part Judyty, smysl díla před koncertem na
tiskové konferenci vystihla lapidárně, když řekla: „*Je o tom,
jak si zničit vztah.*“ A podotkla, že díky této roli, kterou prvně
zpívala už před mnoha lety, vzala svého vlastního muže tako-
vého, jaký je – a dodnes má prý šťastné manželství. Uznání
zaslouží nejen za svou moudrost, ale hlavně za svůj pěvecký
výkon, odvedený navíc v maďarštině. Silným, tvárným
hlasem, který na světových jevištích propůjčuje především
hrdinkám z oper Richarda Wagnera, postihla rostoucí ženinu
hysterii i konečné zklamání. Jejím partnerem byl proslulý
barytonista Matthias Goerne, u nás známý hlavně z písno-
vých recitálů. Jeho pěvecké podání Modrovouse zapůsobilo
autoritou, ale i lidskostí. Teplo a emoce v Goerneho hlase
vystihly to, co v podstatě zamýšlel autor: jeho Modrovous
není reálný sadista, nýbrž obrazný nešťastník. Orchestr
působivě vykreslil všechny obrazy, ať už v nich řinčí zbraně,
lesknou se poklady nebo se přelévají potoky slz. Mluveného
prologu, jenž uvádí do děje, se chopil sám dirigent. „*Rád se
ztrapním, jen když tuto část nebudeme muset vypustit,*“ přiznal
na tiskové konferenci. /.../ Koncertní verze oper Pražské jaro
příliš nepěstuje, při jiných příležitostech se však už nejednou
ukázalo, že i na omezeném prostoru koncertního pódia, bez
režiséra a kulis, se dá rozehrát když ne drama, tedy aspoň

Petra Lang © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

mikrodrama. Bartókův *Modrovous* nenaplní celý večer, a tak v první půli zazněla *Symfonie č. 4* Bohuslava Martinů, naprosto kontrastní dílo, projasněné, slunečné, lehce upomínající Antonína Dvořáka, každopádně zrcadlící autorovu optimistickou mysl na konci druhé světové války. Vyznělo se vši barvitostí i lyrickou krásou, i když temný, dramatický *Modrovous* ho v celkovém dojmu odsunul do pozadí.

Orchestrální víkend na konci Pražského jara 4. června, Novinky.cz, Vladimír Říha

Nejvíce pozornosti přitáhlo druhé vystoupení České filharmonie, když ji v pátek v zaplněné Smetanově síni dirigoval Američan David Robertson a jako pěvečtí sólisté při provedení Bartókovy opery *Modrovousův hrad* s ní vystoupily světové hvězdy – německý barytonista Matthias Goerne a jeho krajanka, mezzosopranistka Petra Langová. Dirigent si vzal na starost recitaci *Prologu* a on i pěvci se s maďarštinou vyrovnali skvěle. Dílo má jedno dějství a je chmurným dialogem *Modrovouse* a jeho ženy *Judity*, takže pěvci jsou neustále v akci. Je to vlastně symfonická báseň s lidskými hlasy. Pěvecké i orchestrální provedení bylo prvotřídní a zanechalo hluboký dojem. Stejně tak rytmem a radostí naplněná *Symfonie č. 4* Bohuslava Martinů, která večer začínala.

Závěrečné orchestrální trojkonzertí Pražského jara se slovenskou tečkou 4. června, Harmonie, Ivan Žáček

Česká filharmonie se rozloučila s letošním ročníkem PJ opravdu důstojně – koncertem, který by média docela dobře mohla nazvat *The Best of the 20th Century*. *Symfonie č. 4* Bohuslava Martinů, stejně jako jediná opera Bély Bartoka, *Modrovousův hrad*, jež vyplnila kontrastní druhou polovinu večera, patří k tomu nejlepšímu z bohatého odkazu obou velkých tvůrců. /.../ Robertson se sám ujal mluveného *Prologu*, mocen až překvapivě dobré maďarštiny, aby pak

detailně rozehrál snový symfonický tok, do nějž vstupují hlasy dvou protagonistů symbolického pohádkového příběhu jako jeho dvě temné polaridy. Orchester mohl hrát naplno bez obav, neboť oba němečtí pěvci disponují mimořádně znělými, nosnými hlasy. Výkon barytonisty Matthiase Goerneho i sopranistky Petry Lang přispěl nejvyšší měrou k velké hodnotě večera. Byl to výkon, o němž nelze psát jinak než v superlativech. Rozepisovat se o kvalitách Matthiase Goerneho, jehož výkonům v oblasti německého lidu, ale i opery, mezinárodní kritika už po dvě dekády připisuje atributy hodné nejvyššího ocenění, srovnatelné snad jedině s legendárním Fischerem-Dieskauem (jehož je ostatně Goerne žákem), bylo by jistě zcela nadbytečné. Ale stejně tak naplno přesvědčila i Petra Lang, jejíž plný, sytý soprán dal postavě *Judithy* i bez scénické prezentace komplexní dramatický rozměr.

Martinů Čtvrtá symfonie a Bartókův Modrovousův hrad červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

/.../ Bartókův skvost odkrýval v koncertním provedení jindy neslyšené detaily, které jevištní vizualizace překrývá. Slyšeli jsme i často vynechávaný *Prolog*, přednesl jej sugestivně sám dirigent, v závěru dal i pokyny tichému nástupu orchestru. *Modrovousův hrad* našeptává otázky po tajemstvích každého z nás, hudba vyjadřuje emoce, psychologické postoje, osobnostní rozdílnosti muže a ženy. David Robertson velmi citlivě zvýraznil part orchestru, který sděluje nálady, odvahu, nejistotu, zvědavost i hrůzy, orchestr personifikoval i hrad, jeho vzdechy a vše, co skrývá v komnatách. Přednes Petry Lang, jež dala roli největší porozumění ženy neschopné zbrzdit svou touhu, a Matthiase Goerneho, který víc než padoucha zpíval muže, který nedokáže, nemůže tragédii zabránit – byly zcela fantastické. Zpěvem v originále navíc zvýraznili Bartókovo zaměření k intonaci slova, zvýraznili navíc i duševní postoje. /.../ Česká filharmonie v nejlepší prezentaci.

David Robertson © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

Magdaléna Ochmanová, Markéta Laštovičková © Pražské jaro - Zdeněk Chrapek

2. 6. SO 11.00 HAMU Sál Martinů

MATINÉ III.

Markéta Laštovičková – akordeon
Magdaléna Ochmanová – klavír

Johann Sebastian Bach: Preludium a fuga H dur BWV 868
Domenico Scarlatti: Sonáta G dur K 455
Franck Angelis: Étude sur le thème „Chiquilín de Bachín“
Darius Milhaud: Anglická suita
Erkki Jokinen: Alone
Jan Meisl: Tanec letícího šípu
Vjačeslav Semjonov: Sonáta č. 1
Pavel Trojan: Astoriana
Richard Galliano: Opálový koncert
Volodymyr Runčak: U portrétu Paganiniho

Kč 300

Recenze

Akordeon na Pražském jaru – Markéta Laštovičková
a Magdalena Ochmanová
červenec, Hudební rozhledy, Jiří Teml

Poprvé v historii tohoto významného mezinárodního hudebního festivalu se v jeho programu objevil akordeon

jako sólový nástroj. Cesta tohoto nástroje na koncertní pódia nebyla snadná a úsilí o jeho uplatnění v oblasti vážné hudby stále úspěšněji pokračuje. To vše souvisí jak s jeho technickým vývojem, tak s paralelním narůstáním interpretační úrovně akordeonistů, pro něž dnes fakticky neexistuje překážka, pokud jde o nástrojovou artikulaci. Zároveň roste zájem skladatelů o využití akordeonu v komorní a symfonické hudbě. Příkladem vysoké umělecké úrovně a vpravdě nástrojové virtuozity je právě Markéta Laštovičková, která spolu s klavíristkou Magdalenou Ochmanovou na třetím koncertním Matiné Pražského jara vystoupila. Markéta Laštovičková, absolventka Pražské konzervatoře (ze třídy Ladislava Horáka), je současně posluchačkou Dánské hudební akademie v Odense. Ověněna řadou prestižních cen z našich i zahraničních akordeonových soutěží, zvolila pro své vystoupení pestrý, atraktivní program, který demonstroval její technické mistrovství i možnosti akordeonu v plné šíři a lesku. /.../ Markéta Laštovičková reprezentuje naši akordeonovou školu na vysoké umělecké úrovni. Poměrně rozsáhlý a různorodý program hrála zpaměti, místy v extrémně rychlých tempech. Obsah skladeb byl tlumočen přesvědčivě jak technicky, tak i výrazově. Vzhledem k tomu, že tvorba pro tento nástroj je stále v určitém vývoji, zaslechli jsme místy i populárnější notu i názvuky na hudbu Piazzollovu, ale vždy v potřebné míře vkusu. Rovněž spolupráce obou umělkyň byla vzorná, vždy v kompaktní zvukové hladině. Publikum, zjevně překvapeno, reagovalo na celý program velkými ovacemi a nepochybně odcházelo s obohacujícím hudebním zážitkem.

Heiko Mathias Förster © Pražské jaro - Petra Hajská

2. 6. SO 20.00 Obecní dům

JANÁČKOVA FILHARMONIE OSTRAVA

Koncert Přátel Pražského jara

Heiko Mathias Förster – dirigent
Lucie Silkenová – soprán
Martin Kasík – klavír
Norbert Lichý – vypravěč

Bohuslav Martinů
Rytiny H 369
Klement Slavický
Sinfonietta č. 4 „Pax hominibus in universo urbi“
Josef Suk
Symfonie E dur op. 14

Kč 800/650/500/400/E300/ST150/Rozkvět

Za podpory
Nadace Bohuslava Martinů

Recenze

Orchestrální víkend na konci Pražského jara
4. června, Novinky.cz, Vladimír Říha

Sobotní koncert ve Smetanově síni uvedl na festivalu Janáčkovu filharmonii Ostrava. Její šéfdirigent Heiko Mathias Förster připravil program s díly českých skladatelů. Více než Sinfonietta č. 4 „Pax hominibus in universo urbi“ Klementa Slavického s velkým podílem bicích a klávesových nástrojů (a zcela bez smyčců) zaujaly Rytiny H 369 Bohuslava Martinů a zejména Symfonie E dur Josefa Suka. V nich orchestr dokázal, že je takřikajíc doma i v klasickém českém repertoáru a neomezuje se jen na modernu a experimentální hudbu, jak je o něm také známo.

Slavického volání po míru
červenec, Hudební rozhledy, Anna Šerých

Janáčkova filharmonie Ostrava se šéfdirigentem Heikem Mathiasem Försterem přispěli do tematiky hudby Československa mimořádným příspěvkem – uvedli Sinfoniettu č. 4 Pax hominibus in universo urbi Klementa Slavického. Skladbu pro strunné, klávesové a bicí nástroje, sopránové sólo a recitátora napsal Slavický k Roku české hudby 1984, dedikoval 40. výročí OSN a zlatou pamětní medailí OSN

byl odměněn. Muž víry, etiky a kompozičního umu a ctitel Alberta Schweitzera (věnoval mu sonátu Přátelství) užívá v prologu Sinfonietty Schweitzerův apel: Volám lidstvo k etice úcty k životu. Skladba attacca cílí k výpovědi velmi pregnantní i v pasážích tichých, takové je třeba basové tremolo s jiskřivě tetelivými výškami ostatních smyčců, samozřejmě o to úderněji působí hojně exponované perkuse. Lidský hlas však hovoří nejsilněji, vypjaté sopránové sólo, v Nénii jen na vokálech, nařiká a horuje za každého z nás, prosbu Pax hominibus pak v naléhavosti doplňují i hymnické varhany. Lucie Silkenová zpívala znělým, krásně barevným sopránem naplno přesvědčivě nárek, úpěnlivost prosby i sílu výzvy. Autor rafinovaně mísí hlas zpěvu s hlasem recitace, civilní dikce Norberta Lichého nebyla vhodnou komponentou. Slavického všelidská, stále aktuální výzva ukázala i potěšující potenciál Janáčkovy filharmonie. Stejně tak v Rytinách H 369 Bohuslava Martinů, jeho posledním symfonickém díle, nabitém fantazií, prořikanou v suverénní osobitosti svrchovaného tvůrce. Jako „mrakodrap“ označil Jan Novák svého učitele, vzpomínaje jeho umění. Jako výhled z výšky do netušených krás dokázali Ostravští Rytiny přednést, ve zpěvnosti slovenského melodika, v jemné baladičnosti nálad, v barevně jemném přednesu, v nápodobě skoro akvarelových krás.

3. 6. NE 20.00 Obecní dům

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

Slovenská filharmonie
James Judd – dirigent
Jan Vacík – tenor
Slovenský filharmonický sbor
Jozef Chabron – sbormistr

Zdeněk Fibich
Komenský op. 34
Eugen Suchoň
Žalm zeme podkarpatskej op. 12
Leoš Janáček
Sinfonietta

Kč 2100/1700/1250/900/ST400/Rozkvět

Partner koncertu

Recenze

Slovenská filharmonie zakončila Pražské jaro
4. června, Novinky.cz, Vladimír Říha

Slavnostní atmosféra byla podtržena i úvodem, zazněly obě hymny za sebou, což připomnělo dobu před rozdělením státu. Pak již současný šéf orchestru Brit James Judd řídil skladby Fibicha, Suchoně a Janáčka a byl to velice dobře sestavený program. Po kratší Fibichově předehře Komenský přišla na řadu dvě velká díla – Suchoňova kantáta Žalm zeme podkarpatskej a Janáčkova Sinfonietta – a ukázala orchestr ve velice dobrém světle. V kantátě z roku 1938 Eugen Suchoň s velkým vlasteneckým posláním vytvořil základní dílo pro slovenské sbory. Slovenský filharmonický sbor se sbormistrem Jozefem Chabronem v ní ukázal své přednosti. Pochvalme českého sólistu zpívajícího perfektní slovenštinou, tenoristu Jana Vacíka, jenž se tak po čase opět připomněl pražskému publiku. I v Sinfoniettě se k orchestru připojilo třináct českých žesťových hráčů hrajících fanfáry na empoře, a tak společně s orchestrem pod Juddovým vedením vytvořili nádhernou tečku za festivalem.

Pražské jaro umí být krásné bez úsměvu, třeba i při zakončení
4. června, Česká televize.cz, Jakub Kožíšek

V československém programu uspokojili posluchače charismatičtým přednesem a plným, probarveným zvukem. Dojem učinila především chmurná, avšak krásná skladba Eugena Suchoně Žalm zeme podkarpatskej. Dramaturgie letošního

James Judd © Pražské jaro - Petra Hajská

Pražského jara připomínala sto let, které uplynuly od vzniku státu, jenž se před čtvrtstoletím rozpadl. Kritikou pochválený zahajovací koncert proto zahrál první český orchestr, poslední večer filharmonici slovenští. Závěrečný koncert započal oficiálními státními chvalozpěvy obou republik, tak jak se hrály až do roku 1993, tedy společně, jen se „Skácelovou pomlkou“ mezi Tylovou a Matúškovou písní. Pro mladší ročníky v sále to paradoxně dost možná bylo poprvé, kdy hymnu takto naživo vyslechly, přestože se narodily v Československu. /.../ V úvodní slavnostní předešle *Komenský* od Zdeňka Fibicha Slovenská filharmonie potěšila plností a vyvážeností zvuku, hutnou, sytou barvou a vášnivou naléhavostí, k níž ji s jestřábím nasazením vedl sympatický britský dirigent James Judd. Do posledního detailu vymodeloval každou dílčí frázi Fibichovy skladby, která díky tomu nádherně vynikla. Dirigent na muzikanty slyšitelně i viditelně přenáší své charisma a jeho angažmá u bratislavského orchestru je namísto sledovat s velkými očekáváními. /.../ Výborně hrajícímu orchestru se smyčci tu úzkostně napínajícími, tu kvílicími jako víchr v Tatrách, a s krásně temnou barvou žesťové sekce vydatně pomohl tenorista Jan Vacík, který se se svým průrazným hlasem dokázal prosadit i v nejexpresivnějších, hřmících pasážích. Hlas dokáže až surově exponovat, aniž by nad ním ale ztrácel kontrolu.

Zápisník nezmizelé
5. června, Divadelní noviny, Veronika Paroulková

/.../ Závěrečný koncert patřil Slovenské filharmonii, Slovenskému filharmonickému sboru a českému, moravskému i slovenskému autorovi pod britskou taktovkou Jamese Judda (to jediné vybočilo ze státnického konceptu). Zazněla nejprve česká i slovenská hymna, což v mnohých vyvolalo nostalgické rozpoložení. Pak slavnostní předešle Zdeňka Fibicha z roku 1892, kterou autor věnoval České akademii věd a umění u příležitosti 300. výročí narození „učitele národů“. A třináct trubačů na varhanní empoře uvedlo *Sinfoniettu* Leoše Janáčka z roku 1929, jeho vrcholné a poslední orchestrální dílo. A mezi nimi *Žalm zeme podkarpatskej* z roku 1938, tedy dílo, které má ve svém názvu území, jež kdysi také patřilo našemu státu a které Eugen Suchoň věnoval svému učiteli Vítězslavu Novákovi. Šikovně propletené. Fibichův *Komenský* zaujal čistotou a průzračností. Nepřeslechnutelné pizzicatové sólo kontrabasů, na které navazuje první tenorové sólo, nešlo přeslechnout v Suchoňovi. Jan Vacík se zhostil nelehkého partu výrazně, s neochvějnou jistotou, jasným znělým hlasem citlivě vystihl baladickou atmosféru této kantáty. Její nostalgická i dramatická místa, hluboce lidská existenciální témata ohraničovaná pravidelně zvoláním Zem!. A James Judd vše nádherně uzavřel *Sinfoniettou* ve velmi důstojném tempu. Při letošním závěrečném koncertě jsem si v duchu poprvé připustila, že by snad mohlo Pražské jaro uzavřít i něco jiného než Beethovenova 9. *Symfonie s Ódou na radost*, která mi dosud každý rok silně chyběla a festival bez ní ve mně pravidelně zanechával pocit nedokončenosti. /.../

Jak pohozená ohryzaná kost
8. června, Lidové noviny, Marta Švagrová

V neděli večer zněla Smetanovou síní slovenština. A hrála se hymna po čase zase československá. Bylo to dojemné a milé,

nic víc a nic mén. O konec sentimentu za zašlými časy se po úvodním Fibichově *Komenském* postaral *Žalm zeme podkarpatskej*. Kdo by si pomyslel, že verše napsané před dvaosmdesáti lety mohou být tak aktuální! Posloucháme slova o zemi „nesváry zbrázděné, do krve zaprodané, potupené“, jak „pány světa pohozená ohryzaná kost“ – a víme, že jsou pravdivá. Český básník Jaroslav Zatloukal žil v předválečné Bratislavě a v závěrečné básni sbírky *Vítr s polonin* vykreslil svůj soucitem a obavami zotřesený pohled na Podkarpatskou Rus, chudý a nezájmem zkoušený, na okraji mapy zastrčený kus tehdejšího Československa. A my nyní, jak se to stalo při závěrečném koncertu Pražského jara, slyšíme slova o „zemi – krásě bez úsměvu“ ve strhující monumentální kantátě, kterou uvedl ve stíněném roce 1938 Eugen Suchoň (Zatloukalovu báseň přeložil do slovenštiny, hudebnil a nazval *Žalm zeme podkarpatskej*, přičemž tento obraz beznadějné bídy rozšířil i na slovenský národ). Uvědomíme si s hrůzou, jak málo se vlastně změnilo. Jistě ne na Slovensku, ale hned za jeho hranicemi. Jak mnohé z tehdejší reality (byť politicky už odlišné) je aktuální, jak trvající nemožnost podílet se na správě své země dovedla lidi k cynismu a pasivitě, ty aktivnější vyhnala za prací z domovů, takže i dnes platí básníková slova o zemi „stínů, hor a nouze, kde ruce nadarmo ořou, nadarmo seji...“ A po létech válečných, totalitních i složitě svobodných, jež uplynula, víme, že prosba „Země, krásu uplakaná, dej nám snít o jaru, co přijde s deštěm květů, z mrákot nás probouzej...“ sice Slováky už netrápí, ale v Zakarpatí i jinde na Ukrajině je zřejmě ještě dlouho nesplnitelná.

Závěr jako oslava 100. výročí vzniku Československa
červenec, Hudební rozhledy, Helena Havlíková

Přehřle letošních nejen „osmičkových“ výročí, kterou se dramaturgie Pražského jara snažila vměstnat do svého programu, se promítla i do závěrečného festivalového koncertu (3. 6. 2018, Smetanova síň) výběrem skladeb i interpretů. Jeho hlavní linkou byl slovensko-český akcent, který předznamenaly i hymny – s výmluvnou pomlčkovou pauzou mezi tou českou a slovenskou, nyní již se dvěma slokami. /.../ Provedení Slovenské filharmonie, Slovenského filharmonického sboru vedeného Jozefem Chabronem a tenoristy Jana Vacíka postihlo soudržnost kantáty jako třívěté vokální symfonie s expresivitou při vyjádření tragiky smutku, tíhy beznaděje a umdlévající zmučenosti po úvodním dramatickém výkřiku „Zem!“ v protikladu ke krásám slovenské země a s vyústěním do hrdého vzdoru a víry ve slavnostním fff, že uplakaná krása se probudí z mrákot. Vyzdvihnout zaslouží především Vacíkův výkon v rozsáhlém a vypjatém tenorovém sólu. /.../ Jeho kovový a zároveň měkký tenor se krásně nesl nad orchestrem i v plně rozehraném fortissimu. Pražské jaro je svátek nejen hudební, ale také kulturní a společenský, jak ho v dřívějších letech chápali i prezidenti republiky, i když právě vážná hudba většinou nepatřila k jejich osobním zálibám. A svou účastí posilovali význam kultury v dnešní materialisticky shrbené době. Miloš Zeman si však ani na česko-slovenské ukončení Pražského jara čas nenašel. Třeba na takové koncerty jeho přívrženci nechodí – ale vlastně ani ty už po svém znovuzvolení nepotřebuje.

Závěrečný koncert © Pražské jaro - Petra Hajská

73. ROČNÍK POHLEDEM RECENZENTŮ

Vydařená sázka na novou hudbu
4. června, Lidové noviny, Jindřich Bálek

Letošní Pražské jaro mělo několik vrcholů – dramaturgických i interpretačních. Velkou radostí bylo hned úvodní provedení *Mé vlasti* s Tomášem Netopilem a Českou filharmonií. Rozhodně neplatí, že po loňském Barenboimovi a Videňské filharmonii už nemůže nic přijít. Šlo o ideální spojení tradičního zvuku a dramatického, hudebně živého pojetí, které nabídl mezinárodně uznávaný český dirigent. Mezi orchestry jinak kraloval Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam – a nikoli jen proto, že přídomek „královský“ má přímo v názvu. Jeho Mahler byl barevný, velkorysý, zajímavě vystavěný a šéf Daniele Gatti se představil v pozoruhodném světle. Silného Mahlera nabídl také Budapešťský festivalový orchestr a nesporné kvality má orchestr Tonhalle Curych. A vedle toho Jordi Savall se svým programem „Jeruzalém“ byl vlastně příhodnějším koncertem připomínajícím výročí vzniku Izraele než koncert FOKu, který to měl přímo v názvu. Apel na mír a tisícileté historické kořeny se mu podařil lépe než Leonardu Bernsteinovi v symfonii *Kadiš*.

/.../ Houslista a dirigent Julian Rachlin zaujal všestranností svého působení a nabídl i pár dramaturgicky odvážnějších skladeb. Bylo dobré, že festivalový večer dostal dirigent Marko Ivanović. Jeho nahrávka Kabeláčových symfonií je počinem desetiletí a mohl zařadit aspoň jednu z nich. Soudobá hudba byla zastoupena čestněji než dřív, stejně jako zajímaví klasikové 20. století v čele s kantátami *Dido* Jana Nováka a *Modrovousovým hradem* Bély Bartóka, obě ve výborném provedení. /.../ Nepatřím k těm, kteří festivalu vytýkají konzervativní dramaturgii – být konzervativní dnes často vyžaduje kus odvahy. Formát tradičního koncertu, kde lidé sedí a soustředěně poslouchají, není v dnešní multimediální době tak přežitý, jak se občas říká. Současný posluchač je roztěkanější a zmatenější, a jsme nakonec rádi za každý autentický a umělecky věrohodný pevný bod, jímž Pražské jaro zůstává.

Pražské jaro obhájilo sázku na nejistotu i na muzikály
4. června, MF DNES, Věra Drápelová

Včerejší závěrečný koncert 73. ročníku Pražského jara, na němž Slovenská filharmonie zahrála mimo jiné *Žalm země podkarpatskej* od Eugena Suchoně, byl rovněž posledním příspěvkem do festivalové linie, která připomněla sté výročí vzniku Československa. V jeho jménu se u nás koná a ještě určitě bude konat leccos, třeba i hasičská vodní show v Praze na Vltavě, nakonec proč ne, ale od špičkových

kulturních institucí se přirozeně čeká nějaká myšlenka. Pražské jaro ji letos zhmotnilo do podoby skladeb, které napsali čeští i slovenští soudobí autoři, často přímo na objednávku festivalu.

Dalo se jistě jít pohodlnější cestou, ale festivalu slouží ke cti, že tak neučinil. Ať už budou osudy nových děl jakékoli, jejich autoři, mezi nimiž figurovali Marko Ivanović, Michal Nejtek, Luboš Mrkvička a další, rozhodně nabídli podněty k diskusi, což není málo. Svým způsobem se dá pochopit, že tuto sázku na nejistotu dramaturgie vyvažovala sázkami na jistotu. Bachovské kreace dirigenta Johna Eliota Gardinera a jeho souborů jsou už několik desítek let konstantou stejně jako projekty typu *Jerusalem*, za nimiž stojí Jordi Savall. Oba páni však drží uměleckou laťku stále vysoko. Ostatně i maďarský dirigent Iván Fischer při každém hostování se svým Budapest Festival Orchestra dokazuje, co to je mnohaletá práce s hudebníky. Jejich provedení Mahlerovy *Symfonie* č. 2 bylo orchestrálním festivalovým vrcholem, jemuž se vyrovnal pouze výkon Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam s dirigentem Danielem Gattim. Přiblížit se k těmto výšinám se už zdaleka nepodařilo Varšavské filharmonii. Česká filharmonie zažila svou hvězdou chvíli hned na úvod, když si doslova „padla do noty“ s dirigentem Tomášem Netopilem, jehož *Má vlast* se zapíše jako esence lehké, vzletné romantiky. Příjemné byly vzpomínky na Leonarda Bernsteina, a to přesto, že jeho skladatelský odkaz není jednoznačný a že Česká filharmonie mohla být při hraní muzikálů uvolněnější. Nicméně setkání s londýnskými muzikálovými zpěváky bylo zážitkem a potvrdilo, že špičky tohoto žánru jsou dost důstojné i pro Pražské jaro.

Ohlédnutí za festivalem
4. června, Novinky.cz, Vladimír Říha

Hodnotíme-li právě skončený 73. ročník festivalu, musíme ocenit, jak se organizátoři vyrovnali s výročími a jakou zájemavou směs klasiky, staré hudby a moderny naservírovali posluchačům.

Kromě domácích souborů je třeba zmínit i skvělé výkony některých prvotřídních zahraničních orchestrů (Amsterdam, Curych, Budapešť), u staré hudby skvělé projekty Johna Eliota Gardinera a Jordiho Savalla (Bach, *Jeruzalém*).

Kolem šedesáti koncertů festivalu nabídlo i mnoho českých premiér (za všechny skladba Lukáše Sommera) a kromě experimentální hudby současnosti se dostalo i na naši

skladatelskou modernu (Kabeláč, Bořkovec) či díla skladatelů emigrantů (Husa, Novák). Právě skončený ročník Pražského jara lze bezpochyby považovat za vydařený.

Pražské jaro uzavřela Slovenská filharmonie, hudební kritici letošní ročník festivalu chválí
5. června, Aktuálně.cz, ČTK

Hudební kritici oceňují zahajovací koncert v podání České filharmonie pod vedením Tomáše Netopila, dále se pochvalně zmiňují o vystoupeních amsterdamského Královského orchestru Concertgebouw nebo Budapešťského festivalového orchestru. Celkově považují letošní ročník za vydařený.

Nedělní závěrečný koncert 73. ročníku Pražského jara se nesl v česko-slovenském duchu. Mezinárodní hudební festival v Obecním domě zakončila Slovenská filharmonie, která si pro posluchače připravila dialog dvou klasiků české a slovenské hudby 20. století – Leoše Janáčka a Eugena Suchoně.

Silným okamžikem večera byla úvodní česká hymna, na niž hudebníci navázali hymnou slovenskou.

Výběrem repertoáru slovenští filharmonici ve shodě s hlavní dramaturgickou linií festivalu připomněli sté výročí založení Československa. Před Suchoněm a Janáčkem zahráli pod taktovkou nového britského šéfdirigenta Jamese Judda slavnostní ouverturu Zdeňka Fibicha, která nese jméno učitele národů Jana Amose Komenského.

Fibich ji složil v roce 1892 u příležitosti 300. výročí filozofova narození a rozvinul v ní chorálovou melodii z Komenského amsterdamského kancionálu.

Od Eugena Suchoně v neděli za doprovodu smíšeného sboru zazněl *Žalm země podkarpatskej*, který odborníci řadí k nejkrásnějším vokálně symfonickým dílům slovenské hudby.

Skladatel v baladické kantátě zhudebnil závěrečnou báseň sbírky Jaroslava Zatloukala nazvané *Vítr z Polonin*, jejíž text si po dohodě s autorem převedl do slovenštiny a jejíž myšlenku – původně směřovanou na Zakarpatsko – rozšířil na celé Slovensko. Pro formování kulturní identity Slováků měla skladba v mnohém podobný význam jako pro českou svébytnost Smetanova *Má vlast*, která také letošní ročník Pražského jara před třemi týdny tradičně otevřela.

Z Janáčkovy tvorby si slovenští filharmonici v neděli zvolili jeho poslední a vrcholné orchestrální dílo – *Sinfoniettu*, jejíž vznik spadá do počáteční dekády první republiky. V působivém úvodu hudebníci zahráli známou počáteční žesťovou fanfáru z varhanní empory Smetanova síně.

Největší tuzemská přehlídka klasické hudby letos nabídla šest desítek koncertů. Kritici oceňují zahajovací koncert

v podání České filharmonie pod vedení Tomáše Netopila. Dále se pochvalně zmiňují o vystoupeních Královského orchestru Concertgebouw z Amsterdamu, Budapešťského festivalového orchestru nebo Tonhalle Curych.

Neshodují se v názoru na výkon Varšavské filharmonie, celkově však považují letošní 73. ročník festivalu za vydařený.

„Považuji za dobrý nápad svěřit Mou vlast Tomáši Netopilovi, který z ní udělal krásnou svěží a mladistvou kompozici. Byla to romantika v tom nejlepší smyslu slova,“ říká hudební kritička Věra Drápelová z MF DNES.

„Dále mě zaujaly především některé orchestrální koncerty, například Královského orchestru Concertgebouw z Amsterdamu nebo Budapešťského festivalového orchestru s Ivánem Fischerem. Některé koncerty by se daly označit jako sázka na jistotu, což byl případ orchestrů staré hudby Monteverdi Choir a English Baroque Soloists vedených jejich zakladatelem sirem Johnem Eliotem Gardinerem a projekt Jeruzalém Jordiho Savalla. Zrovna toto jsou však konstanty, které jsou vždy tak inspirativní, že každé setkání s nimi je zážitkem,“ dodává Drápelová.

Šéfredaktorka Hudebních rozhledů Hana Jarolímková uvádí, že Pražské jaro nezapomnělo na Víkend komorní hudby a oblíbená nokturna a matiné. Mezi své největší festivalové zážitky řadí Královský orchestr Concertgebouw Amsterdam, Tonhalle Curych, výkony Leifa Oveho Andsnese v Brittenově *Klavírním koncertu op. 13* či Budapešťského festivalového orchestru.

Jarolímková chválí i vystoupení Varšavské filharmonie. V tom se neshoduje s Drápelovou, která výkon polského orchestru označila za druholigový.

„I když rovněž letos se repertoár točil zejména kolem děl zkomponovaných v 19. a 20. století, což je nakonec vzhledem k poptávce posluchačů a snaze zaplnit sály vcelku pochopitelné, přece jenom jsme se dočkali nejedné dramaturgické lahůdky. Takové večery však ocenili zejména ti vzdělanější posluchači, kterých stále ještě není dost, když jedním z nejhoněji navštívených a nejúspěšnějších byl spíše průměrný koncert k počtě Leonardu Bernsteinovi, ale v čele s hvězdou současné populární scény Vojtou Dykem,“ uvádí Jarolímková z Hudebních rozhledů.

Podle hudebního publicisty Tomáše Hejzlara Pražské jaro nesází pouze na vnější efektnost. „Průběžnou promyšlenou dramaturgií, obsahovou i interpretační, naopak vytváří tematické oblouky, což by mělo být pro souvislé akce prioritní,“ říká Hejzlar.

Ten zároveň oceňuje systém nejružnějších slev na vstupném pro studenty, seniory a tělesně postižené.

Podle Aleny Sojkové z Týdeníku Rozhlas za zahraničními orchestry nezaostala Česká filharmonie, která vedle „obdivuhodného výkonu“ na zahajovacím koncertě

byla rovněž „tvárným partnerem“ amerického dirigenta Davida Robertsona v Martinů *Čtvrté symfonii* a Bartókově *Modrovousově hradu*.

„Ani leckdy zaslechnuté poznámky na jistou konzervativnost festivalu letos neobstojí: vystoupení Klangforum Vídeň, Prague Modern, Epoque Quartet, uvedení Brittenova Klavírního koncertu v podání Leifa Ove Andsnese, Szymanowského, Kabeláče, Slavického, Nováka, Adámka, Smolky, ale také iniciování novinek (Michal Nežtek) a premiéry (Marko Ivanović), to vše nasvědčuje tomu, že se festival neuzavírá do konzervativní ulity,“ říká Sojková.

Michaela Vostřelová, zástupkyně šéfredaktora časopisu Harmonie, na letošním ročníku Pražského jara oceňuje především množství nové české hudby, které na něm zaznělo.

„Velké zahraniční festivaly zcela samozřejmě podporují současnou tvorbu objednávaním a prováděním nových kompozic. Tímto směrem se letos poprvé vydalo i Pražské jaro a věřím, že svoje návštěvníky přesvědčilo o tom, že objevovat novou hudbu může být stejně vzrušující jako porovnávat různá pojetí stokrát slyšené Dvořákovy symfonie,“ konstatuje Vostřelová.

Zápisník nezmizelé

5. června, Divadelní noviny, Veronika Paroulková

V neděli 3 června skončil 73. ročník Pražského jara. Podařil se dramaturgicky, hudebně i graficky. Úvodní i závěrečný koncert naplnil své poslání, oba zazněly ve skvělém provedení. A mezitím se otevřelo hvězdné nebe!

Měli jsme možnost slyšet na ploše tří týdnů skvělé sólisty a tělesa v čele s věhlasnými dirigenty. /.../ Na místě je jisté pocit vděčnosti za to, že u toho můžeme být. Navíc se určitě mnozí těšili na to, jakou „potvůrku“, po loňské ornitologické, tentokrát z hmyzí říše najdou na titulní straně programu. Bylo jich více než dvacet, mistrovsky nakreslených i vtipně pojmenovaných, od Kapelníka strunokřídleho, přes Cvrčuli pronikavou, Trubadúra stěhovavého, Bohuslávka martináče nebo Perkusníčka orchestrálního až po Hmatník Brahmsův. Všichni inspirováni hudebními nástroji, každý jedinečný, stejně jako festivalové večery. Autorský tým Dynamo design doprovodil svůj nápad slovy, že si „... přijdou na své především entomuzikologové zkoumající fascinující tvory, v jejichž evoluci lze vystopovat zušlechťující vliv klasické hudby.“

Pražské jaro to přitom letos nemělo vůbec jednoduché. Už podtitul 73. ročníku 100. výročí státnosti slavíme hudbou! 1918–2018 dával tušit velké ambice, jež ovšem také nesou silnou zodpovědnost. A podařilo se. Festival nabídl skutečně špičky a postaral se divákům o zážitky, které budou ještě dlouho rezonovat ve vzpomínkách. Československá myšlenka se klenula celými třemi týdny jako slavnostní most.

Prvním, úvodním pilířem byla příležitost pro Česko. Zahajovací Smetanovu *Mou vlast* světil festival České

filharmonii a jednomu z našich nejlepších dirigentů Tomáši Netopilovi. Zhostili se jí velmi svěže, silně česky, radostně a samozřejmě tradičně. Věřím, že tak nějak Bedřich Smetana *Mou vlast* cítil, když ji z větší části už jako hluchý psal. Tomáš Netopil ji pojal nádherně mladistvě a vlastenecky. Netuším sice, který z žesťů tak kiksнул ve Vyšehradu, ale celku to na kráse nijak neubralo. Pro mě to bylo jedno z nejkrásnějších a nejpůsobivějších provedení této skladby! /.../

Pražské jaro přesně plní svoji funkci. Vozí do Prahy výjimečná tělesa a interprety, neopomíná dávat prostor domácím, nabízí pestrou kontrastní dramaturgii, propaguje Českou republiku a Prahu jako kulturní místo a podporuje kladný náhled na klasickou hudbu.

Pražské jaro 2018

1. července, Hudební rozhledy, Vladimír Říha

Pokud minulý ročník MHF Pražské jaro bude navždy spojen s úmrtím Jiřího Bělohlávka, tak na jeho letošní 73. ročník budeme vzpomínat již mnohem veseleji: a sice jako na plejádu mnoha výročí, z nichž to nejdůležitější, 100 let od založení státu, našlo výraz v oslavě české státnosti v mnoha koncertech i akcích včetně dvoudenní muzikologické konference.

Nejvíce to bylo patrné na slavnostní atmosféře koncertu úvodního a závěrečného, na zahajovacím také došlo nepřímo k jakémusi předávání žezla neboli taktovky. Koncert České filharmonie původně plánovaný s Jiřím Bělohlávkem totiž řídil jeho žák a nástupce Tomáš Netopil, hlavní hostující dirigent ČF v nové sezoně. Úspěch jeho pojetí *Mé vlasti* mluvil za vše. A hostování Slovenské filharmonie na závěr bylo naprosto excelentní událostí, jak průběhem a sestavením programu, tak výkonem účinkujících.

Velkou plochu dostalo na festivalu i 100. výročí narození amerického dirigenta a skladatele Leonarda Bernsteina, člověka, kterého festival v roce 1946 objevil světu a který neuvěřitelnou shodou okolností na něm v roce 1990 uzavřel i své evropské působení. Lze diskutovat o tom, zda třeba převážně muzikálový koncert z jeho tvorby s ČF byl tím pravým uctěním jeho památky, ale mně osobně to vůbec nevadilo, neb to byla zcela neoddělitelná součást tvorby „velkého Lennyho“. A třetí velké výročí – založení státu Izrael před 70 lety – je určitě pro nás také důležitým datem hodným připomenutí.

Spojení s výročím české státnosti se odrazilo i nepřímo v dalších dramaturgických liniích – v představení nových kompozic našich mladých skladatelů. Přínosná byla i linie děl emigrantů Bohuslava Martinů, Karla Husy či Jana Nováka, velkým a pro mnohé zřejmě i nečekaným objevem bylo uvedení některých skladeb autorů poválečné české moderny (Kabeláč, Bořkovec, Slavický). Zejména Kabeláčova *6. symfonie*, která nezazněla téměř 55 let, byla mimořádnou událostí.

S dalším výročím, i když neuvedeným v hlavních tezích dramaturgie, se setkali návštěvníci koncertu *Jerusalem* souborů Jordiho Savalla, na němž zažili jeden z vrcholů festivalu – a to kulturním i společenským záběrem, o hudebním ani nemluvě, jak je u Savalla pravidlem.

U publika jako obvykle vévodily zejména zahraniční orchestry a některé osobnosti světové hudby – v pomyslné tabulce v čele letošního festivalu stojí hostování špičkových symfonických těles Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam, Budapest Festival Orchestra a Tonhalle-Orchester Zürich (pokaždé i s vynikajícími sólisty) a ve staré hudbě vedle zmíněného Savalla britských souborů sira Johna Eliota Gardinera v bachovském večeru.

Je jen dobře, že naše orchestry za těmi zahraničními nijak nezaostávaly a rovněž patřily k tomu nejlepšímu, co festival nabídl – a to včetně dlouho v jeho programové nabídce chybějících filharmonií z Hradce Králové či Ostravy.

Kromě pěvců, jakými byli např. Petra Lang a Matthias Goerne, zmiňme také vynikající instrumentalisty, především rezidenčního umělce letošního ročníku Juliana Rachlina. Otázkou je, zdali čtyři koncerty nebyly přece jen moc, méně je někdy více.

Festivalu se letos téměř vyhnuly nenadálé změny, kromě jediné při omluvení dirigenta Slatkina na koncertu FOK, kde ho zastoupil Tomáš Brauner. Nepočítáme-li omdlelou návštěvnici při *Svatebních košilích* A. Dvořáka ve Smetanově síni, tak jedinou nepříjemností (či v tomto případě spíše trapasem) bylo chování části publika při koncertu Nizozemců, kdy orchestr s dirigentem museli čekat na opožděné návštěvníky. Tomu se určitě dalo zabránit, i když to zavinil v podstatě nový systém „takřka neslyšitelného“ hlášení konce přestávky v Obecním domě. Kvitujme ale s povděkem, že festival pokračuje nejen v každoročním představování vítězů pražskojarní soutěže z jejího minulého ročníku (letos tak vystoupila loňská držitelka 1. ceny v oboru housle Olga Šroubková, úspěchem letošního ročníku bylo druhé místo violoncellisty Václava Petra), ale i ve Víkendech komorní hudby a akcích typu Matiné a Nocturno. Tentokrát se v rámci druhého Matiné objevil např. velký talent z rodiny Stivínů, nadějný kontrabasista a skladatel Indi Stivín.

Příští 74. ročník zahájí 12. května 2019 orchestr Bavorských symfoniků z Bavorska a *Mou vlast* bude řídit jejich šéfdirigent Jakub Hrůša, další hlavní hostující dirigent České filharmonie.

© Pražské jaro - Petra Hojská

#prazskejaro žije!

SVATOVAVŘINECKÁ KONCERTNÍ SEZÓNA

Pražské jaro po mnoho let přináší také sezónu komorních koncertů, které pořádá ve svém sídle, k němuž přináleží kostel sv. Vavřince na Malé Straně. Pestrá nabídka koncertů zaujala všechny milovníky klasické hudby širokým spektrem nástrojů a komorních uskupení.

Antonio Vivaldi
Sonáta e moll RV 40
Camille Saint-Saëns
Labuť
Adam Skoumal
Kráska a zviře

15. 2. ČT 19.30

JANÁL & ŠAROUN

Roman Janál – baryton
Jaroslav Šaroun – klavír

Antonín Dvořák
Cigánské melodie op. 55
Antonín Dvořák
Biblické písně op. 99
Robert Schumann
Láska básníkova op. 48

22. 2. ČT 19.30

FIALOVÁ & NOUZOVSKÝ

Kristina Nouzovská Fialová – viola
Petr Nouzovský – violoncello

Johann Sebastian Bach
Suita G dur BWV 1007
Ludwig van Beethoven
Duo Es dur WoO 32 „S obligátními brýlemi“
Antonín Dvořák
Humoreska
Roman Haas
Variace na moravskou píseň
Johann Sebastian Bach
Partita d moll BWV 1004

1. 3. ČT 19.30

QUASI TRIO

Kateřina Ochmanová – klavír
Roman Hranička – housle
Judita Škodová – violoncello

Ludwig van Beethoven
Trio D dur op. 70/1 „Geister-Trio“
Johannes Brahms
Trio c moll op. 101
Joseph Haydn
Trio G dur Hob. XV:25 „all’Ongarese“
Dmitrij Šostakovič
Trio e moll op. 67

8. 3. ČT 19.30

PETRA MATĚJOVÁ

Petra Matějová – kladívkový klavír

Václav Jan Křtitel Tomášek
Eklogy Es dur a B dur op. 83
Václav Jan Křtitel Tomášek
Sonáta Es dur op. 13
Ludwig van Beethoven
Bagately Es dur a C dur op. 33
Ludwig van Beethoven
Sonáta Es dur op. 31/3

22. 3. ČT 19.30

SVĚCENÁ & MÁCHA

Julie Svěcená – housle
Václav Mácha – klavír

Johann Sebastian Bach
Ciaccona d moll, BWV 1004
Ludwig van Beethoven
Sonáta A dur, op. 47 „Kreutzerova“
Jean Sibelius
Romance F dur, op. 78/2
Antonín Dvořák
Sonáta F dur, op. 57
Bedřich Smetana
Z domoviny

5. 4. ČT 19.30

APOLLON QUARTET

Pavel Kudelásek – housle
Radek Křižanovský – housle
Pavel Ciprys – viola
Pavel Verner – violoncello
Andrea Rysová – flétna
Zdeněk Rys – hobo

Jan Pavel Veselý
Smyčcový kvartet g moll
Luigi Boccherini
Kvintet G dur op. 45 č. 1
Franz Xaver Richter
Smyčcový kvartet C dur op. 5 č. 1
Luigi Boccherini
Kvintet Es dur op. 45 č. 5

19. 4. ČT 19.30

DUO KASÍK

Kristina & Martin Kasíkovi – čtyřruční klavír

Antonín Dvořák
Slovanské tance op. 72
Gabriel Fauré
Suita Dolly op. 56
Maurice Ravel
Španělská rapsodie

26. 4. ČT 19.30

WIHANOVO KVARTETO

PLEoš Čepický – housle
Jan Schulmeister – housle
Jakub Čepický – viola
Michal Kaňka – violoncello
Kateřina Javůrková – lesní roh

Joseph Haydn
Smyčcový kvartet C dur Hob. III:77 „Císařský“
Wolfgang Amadeus Mozart
Kvintet Es dur KV 407
Ludwig van Beethoven
Smyčcový kvartet C dur op. 59/3 „Razumovský“

TÝM PRAŽSKÉHO JARA

Správní rada

Adriana Krnáčová
předsedkyně

Michal Frankl
Daniel Herman
Martin Herrmann
Jiří Hlaváč
Kateřina Kalistová
Helena Koenigsmarková
Peter Kuchár
Ivan Kusnjer
Jiří Srstka
Jiří Škorvaga
Martin Vlček

Dozorčí rada

Ondřej Fuchs
Ladislav Chvátal

Umělecká rada

Jiří Bělohlávek
předseda (in memoriam)

Petr Altrichter
Radek Baborák
Lubica Čekovská
Jiří Heřman
Marek Jerie
Václav Luks
Adam Plachetka
Bohuslav Víték
Ivan Ženatý

Stálá soutěžní komise

Michal Kaňka
předseda

Jiří Gemrot
Martin Kasík
Vlastimil Mareš
Stanislava Střelcová

Management festivalu

Roman Bělor
ředitel festivalu

Kateřina Bačová
tajemnice Umělecké rady
Veronika Dernerová
produkce, soutěž
Petra Drtinová
produkce
Katarína Fišerová, Juraj Gerbery
PR, marketing
Jacquelina Kohoutová
ekonom, prodej vstupenek
Jiří Konopásek
produkce
Jana Mrlíková
ekonom, zástupkyně ředitele
Jarmila Nedvědová
soutěž
Magdalena Nováčková
fundraising
Alena Svobodová
archiv
Pavel Trojan Jr.
PR, tiskový mluvčí
Michal Vencel
tajemník soutěže
Ondřej Zelenka
produkce

Horní řada zleva: Jiří Konopásek, Michal Vencel, Ondřej Zelenka, Juraj Gerbery, Pavel Trojan Jr.

Dolní řada zleva: Jana Mrlíková, Alena Svobodová, Petra Drtinová, Roman Bělor, Veronika Dernerová, Jacquelina Kohoutová, Magdalena Nováčková

f

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajská

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Ivan Malý

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Zdeněk Chrápek

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Petra Hajsáková

© Pražské jaro - Ivan Malý

Závěrečná zpráva Pražského jara 2018
Redaktoři Pavel Trojan Jr., Juraj Gerbery, Magdalena Nováčková
Jazyková spolupráce Petra Drtinová, Jana Pospíchalová
Design, sazba © Dynamo design s.r.o. / 2018
Tisk ASTRON print s. r. o.

Redakční uzávěrka 30. června 2018

Vydalo
Pražské jaro, o.p.s., Hellichova 18, 118 00 Praha 1, Česká republika
T: +420 257 310 414, E: info@festival.cz
www.festival.cz